

T.C

CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
GÜZEL SANATLAR EĞİTİMİ ANA BİLİM DALI
MÜZİK EĞİTİMİ BİLİM DALI

**ÜLKEMİZDE FLÜT VE FLÜT EĞİTİMİ ALANLARINDA
YAPILAN LİSANSÜSTÜ TEZLERİNİN İNCELENMESİ
(1987/2014)**

Yunus YAPALI
YÜKSEK LİSANS TEZİ

Danışman
Prof. Dr. Mustafa Hilmi BULUT

Sivas
Mayıs, 2015

**ÜLKEMİZDE FLÜT VE FLÜT EĞİTİMİ ALANLARINDA
YAPILAN LİSANSÜSTÜ TEZLERİNİN İNCELENMESİ
(1987/2014)**

Yunus YAPALI

**Cumhuriyet Üniversitesi
Eğitim Bilimleri Enstitüsü**

**Lisansüstü Eğitim, Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin Güzel Sanatlar Eğitimi Ana
Bilim Dalı Müzik Eğitimi Bilim Dalı İçin Öngördüğü**

**YÜKSEK LİSANS TEZİ
Olarak Hazırlanmıştır.**

**Tez Danışmanı:
Prof. Dr. Mustafa Hilmi BULUT**

**Sivas
Mayıs, 2015**

KABUL VE ONAY

Yunus YAPALI'nın hazırlamış olduğu “Ülkemizde Flüt ve Flüt Eğitimi Alanlarında Yapılan Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi (1987-2014)” başlıklı bu çalışma, [Savunma Sınavı Tarihi] tarihinde yapılan savunma sınavı sonucunda başarılı bulunarak jürimiz tarafından, “Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı Müzik Eğitimi Bilim Dalı'nda Yüksek Lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

İ m z a

Unvanı, Adı ve Soyadı, (Başkan)

İ m z a

Unvanı, Adı ve Soyadı, (Danışman)

İ m z a

Unvanı, Adı ve Soyadı, (Varsa İkinci Danışman)

İ m z a

Unvanı, Adı ve Soyadı

Yukarıdaki imzaların adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım. ../.../

İ m z a

Unvanı, Adı ve Soyadı

Enstitü Müdürü

ETİK SÖZÜ

Cumhuriyet Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Tez Yazım Kılavuzu (Yönerge)'nda belirtilen kurallara uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmada;

- ✓ Bütün bilgi ve belgeleri akademik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi,
- ✓ Görsel, işitsel ve yazılı tüm bilgi ve sonuçları bilimsel ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu,
- ✓ Başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda ilgili eserlere, bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunduğumu ve atıfta bulunduğum eserlerin tümünü kaynak olarak gösterdiğimi,
- ✓ Bütün bilgilerin doğru ve tam olduğunu, kullanılan verilerde herhangi bir değişiklik yapmadığımı,
- ✓ Tezin herhangi bir bölümünü, Cumhuriyet Üniversitesi veya bir başka üniversitede, bir başka tez çalışması olarak sunmadığımı; beyan ederim.

30 /04 / 2015

Yunus YAPALI

ÖZET

YAPALI, Yunus. Ülkemizde Flüt ve Flüt Eğitimi Alanlarında Yapılan Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi (1987/2014). Yüksek Lisans Tezi, Sivas, 2015.

Bu araştırma; ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü tezlerinin sınıflandırılarak ortaya konulması amacıyla yapılmış, nitel araştırma yöntem ve tekniklerinin kullanıldığı, durum belirlemeye yönelik betimsel bir çalışmadır. Yapılan çalışmada öncelikle insan ve sanat ilişkisi anlatılmış, üflemeli çalgılar ve araştırmaya konu olan flüt çalgısı hakkında yapısal bilgi ve tarihçe bilgilerine yer verilmiştir. Yurt içinde ve yurt dışında lisansüstü tez analizi yapılan lisansüstü çalışmalar araştırılmış, belirlenmiş olan problem cümlesi ve alt problemlere cevaplar aranmıştır.

Flüt ve flüt eğitimi alanlarındaki lisansüstü eğitimin önemine değinilerek 1987 – 2014 yılları arasında flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan 81 adet lisansüstü tez ile ilgili detaylı incelemeler yapılmış ve veriler gruplandırılmıştır. Elde edilen veriler ışığında ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü tezler; a) alanlarına, b) yıllara, c) tez türlerine, d) üniversite ve şehirlere, e) işlemiş olduğu müzik dönemleri ve ele alınan bestecilere, f) araştırmalarda kullanılmış olan yöntemlere yönelik sonuçlara ulaşılmıştır. Ulaşılan sonuçlar yorumlanmıştır.

Araştırmadan elde edilen bulgular ışığında; a) flüt alanında yapılan lisansüstü çalışmalarda çoğunluğu % 84 oranı ile flüt eğitimi alanının oluşturduğu, b) flüt ile ilgili yapılan lisansüstü çalışmaların büyük çoğunluğunun %17,3'lük oranla 2010 yılında ve % 24,7 oranı ile Ankara'da yapıldığı, c) yüksek lisans tezlerinin %74,1'lik oranla çoğunlukta olduğu, d) en fazla çalışma yapılan üniversitenin % 19,8'lik oranla Gazi Üniversitesi olduğu, e) yapılan lisansüstü çalışmalar incelendiğinde; %13,6 oranıyla en fazla çağdaş dönem ve çağdaş Türk flüt müziği döneminin işlendiği ve J. S. Bach'ın % 19 işleme oranı ile tezlerde en fazla konu edilen besteci olduğu, f) yapılan 81 lisansüstü çalışmasının kullanılmış olan yöntemlere göre dağılımına bakıldığında %93,8'inin betimsel, %6,2'sinin de deneysel çalışma yöntemini içerdiği sonuçlarına ulaşılmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Flüt, Flüt Eğitimi, Lisansüstü Tezlerin Analizi.

ABSTRACT

YAPALI, Yunus, The Analysis of Graduate Theses in The Fields of Flute and Flute Training in Our Country (1987-2014). Graduate Thesis, Sivas, 2015.

This research is a descriptive study, which is made to classify and present the graduate theses on flute and flute training in our country, through using qualitative research methods and techniques, and which is intended to determine a case. Within this study, first of all, the relationship between man and art is explained and then, constructional and historical information on wind instruments and the flute, which is the main subject to this research is given. The graduate studies analysing the graduate theses within the country and abroad have been investigated; solutions to the determined problem sentence and inferior problems have been booked for.

Referring to the importance of graduate education on flute and flute training, detailed research has been made on 81 graduate theses on flute and flute training, written between 1987- 2014 and the data has been classified.

In the light of the data obtained on theses written on flute and flute training in our country, conclusions about the following issues have been achieved: a) fields, b) years, c) types of theses, d) universities and cities, e) the musical period and composers dealt with, f) methods used within the research. The obtained conclusions have been interpreted.

In the light of the data obtained throughout the research, the following conclusions have been achieved: a) with a percentage of 84 % the field of flute training forms the majority of graduate theses on flute, b) most of the theses written on flute were done in 2010 with a percentage of 17.3 % and most of them were done in Ankara with a percentage of 24.7 %, c) the graduate theses form the majority with a percentage of 74.1 % , d) most of the studies were made in Gazi University with a percentage of 19.8 % , e) when the graduate studies are examined; with a percentage of 13.6 % the contemporary period and contemporary Turkish flute musical period have been handled and with a percentage of 19 % J. S. Bach has been the major composer to be dealt with. f) when the 81 graduate studies are examined according to the methods used, 93.8 % of them are seen to be descriptive whereas 6.2 % of them are seen to be experimental.

Keywords: Flute, Flute Training, The Analysis of Graduate Theses.

ÖNSÖZ

Araştırmak, öğrenmek, aydınlanmak ve doğru bilgi paylaşımıyla aydınlatmak... Doğasında var olan; bilinmeyeni bilinir hale getirme isteği sonucu çalışmalarına hız kazandıran insanoğlu araştırmacının zengin mirasını paylaşarak çoğaltmaya devam etmektedir.

Yapılan her araştırmada amaç hep ortaktır: Doğru bilgiyi elde etme, yayma, bilime katkıda bulunma. İşte bu felsefeden hareketle yapılan bu çalışmamda; yüksek öğretim kurulu başkanlığı tez merkezinde yer alan müzik alanı flüt çalgısına ait tezlerin (alt problemlerde belirlenen hususlara göre) titizlikle incelemesini yaparak bu alanda araştırma yapan araştırmacılara kendilerinin yapmış olduğu bilimsel çalışmalar aracılığıyla yeni ve faydalı bir kaynak oluşturma hedeflenmiştir.

Yüksek lisans eğitimim boyunca bilgi, deneyim ve tecrübelerinden yararlandığım değerli danışman hocam Prof. Dr. M. Hilmi BULUT'a, değerli öğretmenlerim; Yrd. Doç. Dr. Özlem ÖZALTINOĞLU ve Yrd. Doç. Dr. Zekeriya KAPTAN'a, İngilizce çeviri desteğiyle çalışmama değer katan kıymetli öğretmen arkadaşım Bismil HASBEK'e, yüksek lisans eğitimi sürecinde birlikte eğitim şansı bulduğum değerli arkadaşlarım; Kenan GÜL ve Pınar DAĞDEVİREN'e, bu günlere gelmemde çok emeği geçen değerli aileme, desteğini esirgemeyen sevgili eşim Esra YAPALI ve çalışma sürecinde ihmal ettiğim canım kızım Elif Nur YAPALI'ya teşekkürlerimi sunarım.

Yunus YAPALI

İÇİNDEKİLER

KABUL VE ONAY	
ETİK SÖZÜ	i
ÖNSÖZ	iii
ÖZET	ii
ABSTRACT	iii
İÇİNDEKİLER	v
TABLolar DİZİNİ	vii
ŞEKİLLER DİZİNİ	viii
BÖLÜM I	1
GİRİŞ	1
1.1. Problem Durumu	1
1.2. Araştırmanın Önemi.....	2
1.3. Araştırmanın Problem Cümlesi.....	2
1.4. Araştırmanın Alt Problemleri.....	2
Ülkemizde Flüt ve Flüt Eğitimi Alanlarında, 1987-2014 yılları arasında yapılmış;....	2
1.5. Sayıtlar	3
1.6. Sınırlılıklar	3
ALANYAZIN TARAMASI VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR	4
2.1. Alanyazın Taraması	4
2.1.1. Flütün Tarihçesi.....	5
2.1.2. Modern Flüt (Orkestra Flütü)	13
2.1.3. Osmanlı Devleti Döneminde Flüt ve Flüt Eğitimi	16
2.1.4. Cumhuriyet Döneminde Flüt Eğitimi	17
2.1.5. Flüt Eğitimi Alacak Bireylerde Bulunması Gereken Özellikler.....	18
2.1.6. Türkiye’de Flüt Eğitimi Veren Kurumlar.....	20
2.1.7. Cumhuriyet Döneminden Günümüze Türk Flüt Sanatçıları	20
BÖLÜM III	28
YÖNTEM	28

3.1.Araştırmanın Yöntemi.....	28
3.1.1. Araştırmanın Deseni.....	28
3.1.2. Evren.....	28
3.1.3. Örneklem	28
3.1.4. Veri Toplama Araçları.....	29
3.1.5. Veri Toplama Araçlarının Uygulanması ve Toplanması.....	29
3.1.6. Verilerin Analizi	29
BÖLÜM IV.....	30
BULGULAR VE YORUM.....	30
4.1. Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorum.....	30
4.2. İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorum.....	33
4.3. Üçüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular.....	36
4.4. Dördüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular	37
4.5. Beşinci Alt Probleme İlişkin Bulgular	43
4.6. Altıncı Alt Probleme İlişkin Bulgular	48
BÖLÜM V	50
SONUÇ VE ÖNERİLER	50
5.1. Birinci Alt Probleme İlişkin Sonuç ve Öneriler.....	50
5.2. İkinci Alt Probleme İlişkin Sonuç ve Öneriler.....	51
5.3. Üçüncü Alt Probleme İlişkin Sonuç ve Öneriler	52
5.4. Dördüncü Alt Probleme İlişkin Sonuç ve Öneriler	52
5.5. Beşinci Alt Probleme İlişkin Sonuç ve Öneriler	55
5.6. Altıncı Alt Probleme İlişkin Sonuç ve Öneriler.....	56
KAYNAKÇA.....	58
EKLER	62
Ek 1: “Ülkemizde Flüt ve Flüt Eğitimi Alanlarında Yapılan Lisansüstü Tezler (1987-2014)”	63
Ek 2. Yüzyıllara Göre Flütün Tarihsel Gelişimi	68
ÖZGEÇMİŞ	

TABLolar DİZİNİ

Tablo 1. Ülkemizde Flüt ve Flüt Eğitimi Alanlarında Yapılan Lisansüstü Tezlerin Konularına Göre Dağılımları	30
Tablo 2. Ülkemizde Flüt ve Flüt Eğitimi Alanlarında Yapılan Lisansüstü Araştırmaların Güzel Sanatlar Liselerini Konu Edinme Oranı	31
Tablo 3. Yapılan Lisansüstü Araştırmalarda Flüt Çalma Tekniğine Yer Verilme Oranı.....	32
Tablo: 4. Lisansüstü Tezlerin Yıllara Göre Dağılımı	34
Tablo 5. Lisansüstü Tezlerin Tez Türlerine Göre Dağılımları.....	36
Tablo 6. Lisansüstü Araştırmaların Üniversitelere Göre Dağılımı	37
Tablo 7. Lisansüstü Tezlerin Üniversiteler Bazında Tez Türlerine Göre Dağılımları...	39
Tablo 8. Yapılan Lisansüstü Çalışmaların Şehirlere Göre Dağılımı.....	42
Tablo 9. Ülkemizde Flüt Ve Flüt Eğitimi Alanlarında Yapılan Lisansüstü Araştırmaların İşlenmiş Oldukları Müzik Dönemlerine Göre Dağılımı.	44
Tablo 10. Araştırmaların İşlenmiş Oldukları Klasik Müzik Bestecilerine Göre Dağılımı.....	46
Tablo 11. Ülkemizde Flüt Ve Flüt Eğitimi Alanlarında Yapılan Lisansüstü Araştırmalarda Çağdaş Türk bestecilerinin konu edilme oranı.....	48
Tablo 12. Çalışmaların Kullanılan Yöntemlere Göre Dağılımı	49

ŞEKİLLER DİZİNİ

Şekil 1. Kemik Flüt.....	6
Şekil 2. İlk Çağlarda Yapılan Flütlerden Birkaçı.	7
Şekil 3. Farklı Malzemelerden Yapılmış Flüt Örnekleri.....	8
Şekil 4. 10. ve 11. yy a ait resimler.	9
Şekil 5. İlk Çağlarda Flüt Çalan İnsan Figürü.	9
Şekil 6. Aulos Çalan Müzisyen	10
Şekil 7. Arkeolog Conard tarafından 12 Parça Halinde Bulunmuş Flüt.....	12
Şekil 8. Uygarlıklarda Kullanılan Üflemeli Çalgılara Örnekler: Paysio, pan, aulos, kavala.	12
Şekil 9. Farklı Flütler Bir Arada.	14
Şekil 10. Flüt Çalıcısı.	20
Şekil 11. Tezlerin Konularına Göre Dağılımları	30
Şekil 12. Lisansüstü Çalışmaların Güzel Sanatlar Liselerini Konu Edinme Oranı	32
Şekil 13. Flüt Çalma Tekniğinin İncelenmesi	32
Şekil 14. Lisansüstü Tezlerin Yıllara Göre Dağılımı	35
Şekil 15. Lisansüstü Tezlerin Tez Türlerine Göre Dağılımları	36
Şekil 16. Lisansüstü Araştırmaların Üniversitelere Göre Dağılımı.....	38
Şekil 17. Yapılan Lisansüstü Çalışmaların Şehirlere Göre Dağılımı	43
Şekil 18. Araştırmaların İşlenmiş Oldukları Müzik Dönemlerine Göre Dağılımı	44

BÖLÜM I

GİRİŞ

1.1. Problem Durumu

İnsan, yaratılışı gereği sahip olduğu merak etme dürtüsünden hareketle, yaşama ayak bastığı andan itibaren dahil olduğu dünyayı ve içinde yaşanılanları gözleme ve anlamlandırma isteğiyle, cevabını bulamadığı sorulara cevaplar arar. Aranılan cevaplar kadar sorulan soruların da taşımış olduğu önem sayesinde insan daha önce bilmediği, fark etmediği gerçekleri ortaya çıkarmış ve devam eden nesiller aracılığı ile bu bilgi dağarcığı gelişerek günümüze kadar ulaşmıştır. Yaşamın sonsuzluğu içerisinde devam edecek olan bu eylem her aşamasında insanların yeni bilgileri bulmasını, yeni şeyleri merak etmesini ve bunların cevaplarını aramasını sağlayacak.

“Çoğu problemin çözümü eski uygulamalarda aranır” (Karasar, 1999: 3-5). Karasar’ın sözünden de anlaşılacağı üzere ortaya atılan problemlere güvenilir çözümler bulabilmenin şartının doğru kararların alınmasına, doğru kararların alınmasının da doğru bilgilerin kullanılması şartına bağlıdır. Mahkemelerde bile benzer davaların çözümünü belirlemede emsal uygulamalara bakılır. Araştırmacılar için büyük önem taşıyan bu sonuçlar sayesinde bilgiye ulaşmak kolaylaşacak, yeni bilgileri edinmekte yaşanabilecek güçlüklerin önündeki engel kalkmış olacak; bilim sürekli yeni arayışlar içerisinde bilgiyi geliştirecek ve insandaki doğruya ulaşma isteği doğru adımlarla ilerlemeye devam edecektir.

Ülkemizde flüt alanında tarihi bilgi ve teknik uygulamaları detaylı olarak anlatan yeterli sayıda Türkçe kaynak olmaması, mevcut yabancı kaynakları anlamakta yaşanan güçlükler; flüt eğitimcileri, öğrenciler ve araştırmacılar için ciddi bir sıkıntı oluşturmaktadır. Flüt ve flüt eğitimi alanında yapılan lisansüstü çalışmalara eksiksiz bir şekilde ulaşmak kolay olmamaktadır. flüt alanında çalışma yapacak kişilerin daha önce bu alanda yapılmış çalışmalarda hangi problem durumlarının işlendiği ve ne gibi sonuçlara ulaşıldığı hakkında kolay bir şekilde bilgiye ulaşması gerekmektedir. Bunun yanı sıra hepsi için sağlıklı ve güvenilir bir değerlendirme yapmanın zaman alması ve içeriği hakkında sağlıklı bilgilere ulaşmasının zorluğu bir problem olarak görülmüştür.

1.2. Araştırmanın Önemi

Araştırma, flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılacak araştırmalara kaynak olması ve araştırma konusu seçiminde yeni fikirlerin geliştirilmesine katkı sağlaması bakımında önem teşkil etmektedir. Araştırma flüt alanında çalışma yapacak olan araştırmacılara yararlı bir kaynak olması ve flüt üzerine yapılan tüm lisansüstü araştırmaları bir arada toplaması bakımından önemli görülmektedir. Araştırma sonucunda ortaya çıkan verilerin bu alanda yapılacak çalışmalar için güvenilir sonuçlar içermesi, araştırma yapacak kişilere zaman ve ekonomik olarak kolaylıklar sağlaması bakımından önemli sayılmaktadır.

1.3. Araştırmanın Problem Cümlesi

Araştırmanın problem cümlesi “Ülkemizde Flüt ve Flüt Eğitimi Alanlarında Yapılan Lisansüstü Tezler nelerdir?” olarak belirlenmiştir. Bu problemin araştırılmasına yönelik alt problemler oluşturulmuş ve aşağıda listelenmiştir.

1.4. Araştırmanın Alt Problemleri

Ülkemizde Flüt ve Flüt Eğitimi Alanlarında, 1987-2014 yılları arasında yapılmış;

- 1.4.1 Araştırmaların *araştırmaya seçilen konu açısından* dağılımı ne düzeydedir?
- 1.4.2 Araştırmaların *yıllara göre* dağılımı ne düzeydedir?
- 1.4.3 Araştırmaların *tez türlerine göre* dağılımı ne düzeydedir?
- 1.4.4 Araştırmaların yapıldığı *üniversitelere ve şehirlere göre* dağılımı ne düzeydedir?
- 1.4.5 Araştırmaların *işlemiş olduğu müzik dönemleri ve ele alınan bestecilere göre* dağılımı ne düzeydedir?

1.4.6 Araştırmaların *kullanılan araştırma yöntemine göre* dağılımı ne düzeydedir?

1.5. Sayıtlar

Araştırma için belirlenen örneklemin evreni temsil ettiği,

Araştırma için belirlenen tarama yönteminin araştırmanın amacına ve konusuna uygun olduğu, YÖK tez bankasından elde edilen 1987/2014 yıllarına ait lisansüstü çalışmaların tamamına yakınına ulaşıldığı;

Türkiye’de 1987-2014 yılları içerisinde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılmış tüm yüksek lisans, sanatta yeterlik ve doktora tezlerinin Yüksek Öğretim Kurulu Yayın ve Dökümantasyon Daire Başkanlığı’nda indeksleme çalışmalarının hatasız olarak yapıldığı;

Türkiye’de 1987-2014 yılları içerisinde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılmış tüm yüksek lisans, sanatta yeterlik ve doktora tezlerinin enstitüler tarafından Yüksek Öğretim Kurulu Yayın ve Dökümantasyon Daire Başkanlığı’na eksiksiz olarak ulaştırıldığı;

Tez veri giriş formunda bulunan bilgilerin [tez konu başlığı, anabilim dalı/bölüm vb.] tezlerin yazarları ya da ilgili enstitü görevlileri tarafından doğru bir şekilde aktarıldığı varsayılmıştır.

1.6. Sınırlılıklar

Bu araştırma, Yüksek Öğretim Kurulu Dökümantasyon Yayın ve Daire Başkanlığı’na ait veri tabanında bulunan, üflemeli çalgıların tahta üflemeliler grubundaki flüt çalgısıyla, yapılan lisansüstü (yüksek lisans, sanatta yeterlik ve doktora) çalışmalarla ve Türkiye’de 1987/2014 yılları arasında flüt alanında yapılan lisansüstü çalışmalarla sınırlandırılmıştır.

BÖLÜM II

ALANYAZIN TARAMASI VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

2.1. Alanyazın Taraması

Açlık, barınma, güvenlik ve hemen ardından yaratılıştaki mükemmelliğin bir sonucu olarak varoluştaki estetik duygunun ağır basması insanı yaşamında sanata yönelten duygudur. Temel gereksinimlerin karşılanması ardından bedende ritmin ilk fark edilişidir belki de sanatın başlaması.

İnsanoğlu varoluş mücadelesi içerisinde yaşamını sürdürürken, hep bir düzen, estetik ve sanatı dâhil etme –gün yüzünde tutma- isteği ile doludur. Mağara duvarlarına yapılan şekiller, günlük hayata eşlik eden ritim ve tınılar... Belki de içi boş bir kabuk veya kemik parçasına nefesin gönderilmesiyle başlayan tatlı ve vazgeçilemeyen bir yeniden doğuştu sanat.

Hayatı renklendirmek için ihtiyaç duyulan sanat öylesine vazgeçilmez oldu ki belki de bazen hayatın önüne geçip yalnızca kendisi için var olduğunu hisseden yeteneklerin elinde -hak ettiği dereceye ulaştırılma arzusu ile- uğruna ömürler verildi. Sanat uğruna mı ömürler verildi; yoksa yaşam için mi sanat şekilden şekle büründü? fikri, üzerine tartışılacak önemli konular arasında yerini alabilir. Kesin olan şudur ki; insanoğlu var oluşundan itibaren kendini ifade etme çabasıyla başladığı yaşama, ömrünün son anına kadar aynı çabayı göstererek veda etmiştir.

“Sözün şarkıya dönüşmesi ve ritimsel bir dayanaktan türemesi olgusu, melodik anlatımın gelişmesini getirmiştir. Çok uzun bir evrim sonucunda, sözün doğurduğu müziğin başlangıçtaki sınırları giderek genişlemiştir” (Alpagut, 2004:12)

Korkularını bastırmak ve doğanın kimi zaman korkutucu sesine tüm zayıflığına rağmen karşı durmak düşüncesiyle olanca gücüyle bağırarak insan, zaman içerisinde sesini kuşların ve rüzgârın sesi, eşsiz ormanlardaki sonsuzluğu çağrıştıran ırmakların şırlıtısına bırakmış ve doğanın kendi doğal çok sesliliğine kendi sesini de ekleyerek armoniyi zenginleştirmiştir. Duygularını, düşüncelerini, hayallerini, acılarını, sevinçlerini ve bütün dünyevi ve ruhani duygularını sanat aracılığı ile ifade etmiştir.

Ak' in çalışmasında; insanların kahramanlık, cesaret, korku, ümit, üzüntü, neşe, vecd gibi çeşitli duygu durumlarını çoğu zaman müzik eşliğinde ifade ettiklerini söylemektedir Ak (1997: 5).

Tanrının gökyüzünde olduğu ve ona yaklaşma arzusu ile olabildiğince göğe doğru uzanan katedraller, müziğin Tanrının sesi olduğu düşüncesiyle kutsal sayılması ve bütün çabanın o mükemmeliyetçilikle Tanrıyla konuşabilme arzusu içerisinde müzik sanatını geliştirmesi bunun en güzel kanıtıdır. Küçük bir kemik parçasının modern bir flüte dönüşme hikâyesinde bunu çok net bir şekilde görebilmekteyiz.

2.1.1. Flütün Tarihçesi

Araştırmamıza konu edilen ve üzerine ülkemizde toplam 81 lisansüstü tez çalışmasının yapıldığı ve bütün dünyada hala devam etmekte olan çalışmaların bulunduğu flüt de tarihinde birçok evreden ve değişimden geçerek bugün orkestralarda bütün göz alıcılığı ve ataklığıyla vazgeçilmez bir müzik aleti olarak varlığını devam ettirmektedir.

Say (2012: 558) Müzik Sözlüğü isimli kitabında üflemeli çalgıları; üfleyerek sağlanan hava basıncı yoluyla ses elde edilen çalgı türü olarak tanımlamıştır. Çalgı bilim sınıflandırmasına göre aerophone türüne giren çalgılar olduğunu, Fransızca instrumentavent, İtalyanca strumento da fiato, Almanca Blasinstrumente, İngilizce wind instruments, dilimizde de eskiden nefesli çalgılar denildiğini belirtmiştir. Bir çalgının nefes alıp vermesi düşünülmemeyeceği için bu nitelemenin yanlışlığı olduğunu, günümüzde üflemeli çalgılar teriminin daha yaygın olduğundan bahsetmiştir.

Üflemeli çalgılar malzemeleri bakımından tahta üflemeli ve bakır üflemeli çalgılar olarak iki gruba ayrılmışlardır. Tahta üflemeli çalgılara örnek olarak obua, fagot, klarnet, renk çalgısı olma özelliğinden dolayı bu gruba dâhil edilen saksafon ve araştırmamızın konusunu oluşturan flütü gösterebiliriz.

Say' a göre; "Hem solo çalgı, hem orkestra çalgısı olan flüt, kendine özgü ince, tatlı, iyimser, çekici ses rengiyle dinleyicinin hemen ayırt edebildiği bir tahta üflemelidir. Süslemeli işlek geçitleri seslendirme kolaylığı ve karmaşık pasajlardaki sıçramalarıyla üstün teknik olanaklarını sergiler. Bu çalgıya Fransızlar 'Flute' İtalyanlar 'flauto', Almanlar 'flöte', İngilizler 'flute' derler" (Say, 2012:197).

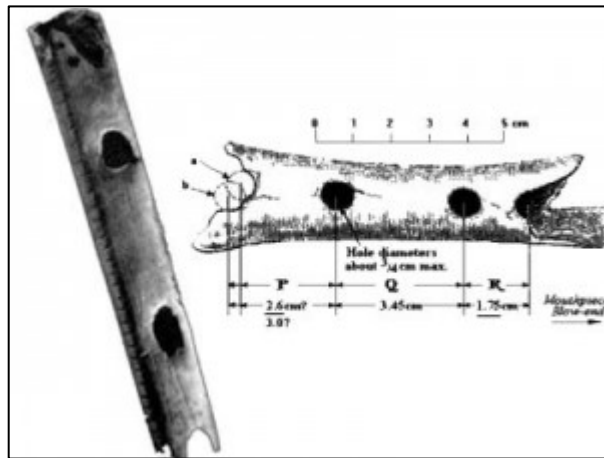
İnsanlık tarihi kadar eski bir tarihi olan flüt algılar içerisinde belki de en eski çalgı olarak kabul edilebilir. Kalp atışlarımızdaki anlam ve düzenlilik, duyguların bu atış hızını yönlendirmesi, insanın belli bir ritim duygusuyla doğmuş olması ve beraberinde insanın daha doğar doğmaz dünyadan aldığı ilk nefesle şarkısını söylemeye başlaması aslında müzik ve ritmin ne zaman doğduğu sorularına güzel bir cevap olabilir.

Bunlar evrende zaten var olan, sadece bizim dünyaya adım atışımızla beraber tanıma fırsatı bulduğumuz, Tanrının insanlığa en güzel armağanlarından yalnızca birkaçıdır. Dünyanın varoluşundan beri belli bir hızda ve aynı yönde dönüşü, gece ve gündüzün aksamadan birbirini takip etmesi, mevsimlerin sırayla belli zamanlarda hayatımıza dokunması ve her yıl aynı zamanlarda aynı srelerde ziyaretini tekrarlaması, bir yılın 365 gün 6 saat olması ve hep aynı devam etmesi bizim ritmin doğuşunu aramamızı gerektirmeyecek önemli gerçekliklerdir.

Yadsınamayacak bir güzellikte ve düzen içerisinde hazırlanmış bir dünyada insanların bu düzene ayak uydurması da zor olmasa gerek. Ne algılar ne de melodiler aslında kimsenin icadı değil, insanlığın zaman içerisinde fark ettiği, yaşadığı çağın ve bölgenin doğal ve teknolojik gerekleri doğrultusunda geliştirdiği gerçekliklerdir.

Doğanın şarkısını taklit etme çabasını güden insanların doğal bir gayretinin sonucuydu üfleme eylemi. Kimisi ağaç kovuğuna, bambuya, kimisi bulduğu boş bir kemik parçasına, kimisi de herhangi bir deniz hayvanının kabuğuna üfledi.

şekil 1. Kemik Flüt

Kaynak: (www.flutler.com)

Şekil 1’de Neandertal insanların yaptığı kemik flüt gösterilmiştir. Bu flüt üzerinde yapılan hesaplamalar, deliklerin doğru notalarda ses verecek biçimde ustalıklı açıldığını göstermiştir. Yukarıdaki çizimde, Bob Fink isimli araştırmacının flütle ilgili hesapları görülmektedir.

Doğduğu andan itibaren ses üretmeye başlayan insan sesleri farklı biçimlerde üretmenin yollarını da bulmuştu. Tarihin ilk flütleri kim bilir daha hangi malzemelerden üretildi. Günümüzde bu konuya yönelik ortaya atılan düşünceler ancak günümüze ulaşabilen kalıntılarla sınırlı kalmıştır.

Şekil 2. İlk Çağlarda Yapılan Flütlerden Birkaçı

Kaynak: (Ergüder, Özdemir ve Yılmaz, 2014:3)

Şekil 2. ve 3’ te ilk çağlara ait farklı malzemelerden yapılmış flütler gösterilmektedir. Hiçbir zaman öğrenemeyeceğimiz birçok çalgıyla birlikte bu gün flüt olarak adlandırılan çalgının geçmişine ait söylenebilecek hem çok şey vardır hem de aslında söylenecek çok fazla bir şey de yoktur. Yaşadığı o dönemde ağaca, kemiğe, kabuğa üfleyen insan zaman içerisinde tanıştığı yeni malzemelerde üfleme eylemini gerçekleştirmiş ve ürettiği sesin kalitesini artırma yolunda yüzyıllar boyunca uğraşlar vererek bugünkü seviyeye ulaştırmıştır.

Şekil 3. Farklı Malzemelerden Yapılmış Flüt Örnekleri

Kaynak: (Ergüder ve diğerleri, 2014:2).

Atak'ın çalışmasında; flütü diğer üflemelilerden ayıran en önemli özelliğın enstrümanın yan tutulması ile birlikte çalgı ve insan arasında hiçbir araç olmaması olduğu belirtilmektedir. Ağızlık içine üflenen havanın ses kolonunu titreştirmesi ile oluşan sesi parmakların kapatılıp açılmasıyla kolonun boyutunda meydana gelen değışiklik de farklı notaların çıkmasını sağlamaktadır. Parmakların tamamı kapandığında kolonun boyu uzadığı için ses kalınlaşırken, parmakların açılmasıyla kısalan kolondan çıkan ses de incelerek tiz notaların çıkmasını sağlamaktadır (Atak Y. 2000: 4).

Yıllar sonra beklide de çok ilkel gözükecek olan bu çalgının tarihsel süreç içerisinde yaşamış olduğu değışimi inceleyecek olursa; flütün ilk çizimleri 10. yy. da Bizans'ta görülmüştür. 10. ve 11. yy.'da Bizans'ta genellikle çobanların elinde ve sıklıkla tiyatro eserlerine iliştirilmiş olarak görünen yüzlerce flüt resmi bulunmaktadır. 10. yy.'da flütlerin nasıl olduğu veya ne tür müzik çaldıkları konusunda bir bilgi bulunmamaktadır. Resimlerde görüldüğü üzere flüt Avrupa'da bile vardı.

Şekil 4. 10. ve 11. yy a ait resimler

Kaynak: (<https://musicedresource.wikispaces.com>).

1050-1200 yılları arasında ozanlar Provence saraylarında en sevdikleri enstrüman kemanla görülmüşlerdir. Orta çağın başlarında sanatsal müzik yapmak için kullanılan temel enstrümanlar kavisli ve gerilmiş yaylı çalgılar: Keman, rebap, arp, santur ve gitardı, flüt sadece nadiren taşınabilen org ve latarna ile birlikte görülmektedir. Görüldüğü kadarıyla Roma imparatorluğu veya Almanya'da bilinmektedir. Flüt için Alman flütü tabiri kullanılmasının sebebi bu olabilir.

Yapılan arkeolojik kazılarda ortaya çıkan kalıntılar sayesinde flütün tarih içerisinde çok farklı malzemelerden ve farklı şekillerde oluşturulduğu görülmektedir.

Şekil 5. İlk Çağlarda Flüt Çalan İnsan Figürü.

Kaynak: (Ergüder ve diğerleri, 2014:2)

Tarih içerisinde her uygarlık üfleme eylemini gerçekleştirerek sesi insan için vazgeçilmez bir güzelliğe büründürmüşlerdir. Her uygarlık yaşamış olduğu coğrafyada kendine has üflemeli çalgı türleri geliştirmiştir. Şekil 5’ te ilk çağlarda flüt çalan insanı resmeden bir figür verilmiştir.

Say’ ın müzik tarihi isimli kitabında Mezopotamya uygarlıklarında görülen üflemeli çağlar arasında; Sümerlerde yan ve düz çalınan flüt, ‘tiğ’ ya da ‘tiggi’ ,Kaldelilerde kamıştan üretilen düdükler ‘masrogitha’,Fenikelilerde ‘çift aulos’ , Yahudi müziğinde kullanılan ‘Şofar’ örnek olarak gösterilebilir. Mısır uygarlığında üflemeli çalgı olarak ‘kaval’ ve ‘çifte kaval’ olduğu çifte kavalın Fenikelilerden geçmiş olabildiği ‘ met’ adını verdikleri bambu kamışından yapılmış çifte klarnetin yapıldığı anlatılmaktadır (Say, 2012: 35-41).

Ergüder ve diğerlerine göre; Hint uygarlığında ‘bunsi’ adını verdikleri burundan üflenerek çalınan bir çeşit dilli düdük olan üflemeli bir çalgı görülmektedir. İbrani uygarlığında da üflemeli çalgılara rastlanmıştır. Bunlar içinde en önemli ‘maskorita’ adı verilen kavala ve ‘ halil’ adı verilen flütlerdir. Mısır uygarlığında en temel çalgı günümüzde varlığını devam ettiren ve flüt çeşitlerinin en eskisi olarak kabul edilen ‘ney’ dir. Ayrıca uzun bir borudan yapılmış çift kamışlı flütlerde görülmektedir bunlar ağız kısmına bir çift saman çöpü takılarak çalınmaktadırlar. Roma uygarlığında en çok flüt ve trompet kullanılmıştır. Ayrıca bütün yunan çalgıları kullanılmıştır. Yunan uygarlığında ‘syriks’ (sfenks) adı verilen ‘pan flüt’ ve zurna türünde bir çalgı olan ‘aulos’ görülmektedir (Ergüder ve diğerleri, 2014:3-5).

Şekil 6. Aulos Çalan Müzisyen

Kaynak: (www.hafif.org)

Dik'in çalışmasında verilen bilgilere göre; Yunanlılar antik yunan döneminde 'Phontix' adını verdikleri flüt resmi Perusa yakınlarında Etruskan kabartması olarak bulunduğu ve II. yy. başlarında yapıldığı bilinmektedir. O döneme ait bulunan kabartmalar, el yazmaları bunu belirtmektedir. O döneme ait madeni paraların çoğunda görülen flüt kabartmaları da flütün ne derece benimsendiğini kanıtlar niteliktedir. Bizans dönemine ait kalıntılar incelendiğinde o dönem flütlerinin fildişinden yapıldığını göstermektedir. Ayrıca bu dönemde sol tarafta çalınan flütün 11. yy. da sağ tarafta çalındığına dair şekiller bulunmuştur (Dik, 2006: 6).

"Çin uygarlığında müzik alanında gelişmeler Şang Hanedanı döneminde yaşanmıştır. 'hsüyan' ismini verdikleri flütlerin küre biçiminde olduğu bilinmektedir" (Say, 2012: 44).

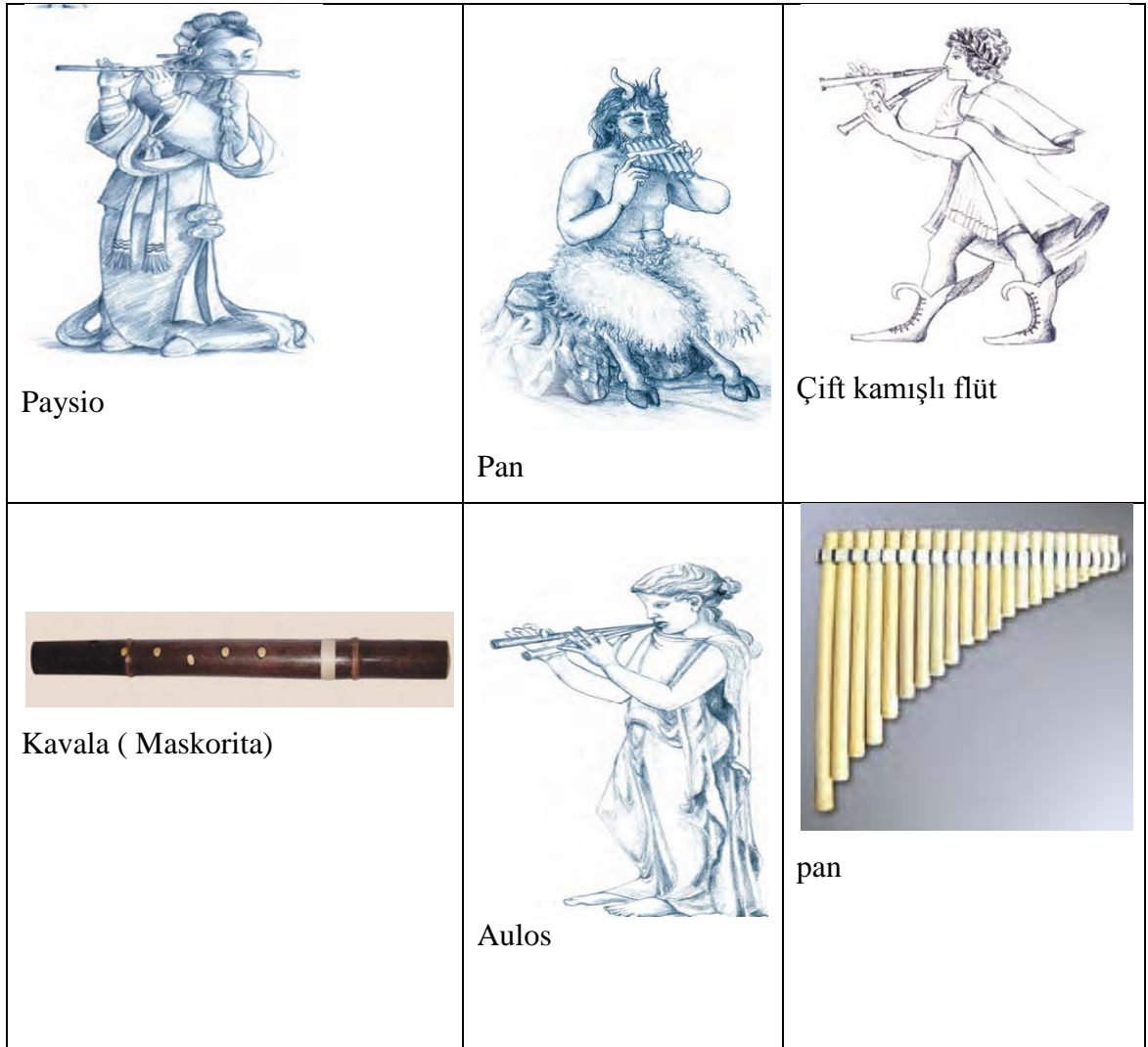
Karagöz' ün çalışmasında; Flütün yapısal olarak geçmişinin incelenmek istenilirse eski Çin ve Mısır uygarlıklarına kadar inmek zorunda kalınacağı belirtilmektedir. Yapılan kazılarda M.Ö 3000 ve daha eski devirlere ait olduğu sanılan eşya bulgularında üfleme ile çalınan çalgıların Şekillerine rastlanıldığını, o tarihlere ait olduğu sanılan bu çalgıların diatonik dizinin bazı seslerini verdiği fark edildiğini ve bu eski çalgıların çalınış biçimleri, yapısal biçimleri ve çıkardıkları sesler bakımından bugünkü çalgılarla az da olsa bir benzerlikleri olduğu belirtilmiştir. Bu çalgılar arasında bugünkü flüte en yakın benzerlikte olan çalgının eski Çinlilerin TSE (çe) dedikleri çalgı olduğu; ancak son olarak 200'da Almanya'daki kazı çalışmaları sırasında ortaya çıkarılan, akbaba kemiğinden yapılmış Şekil:7'de gösterilen 35 bin yıllık flütün, Arkeolog Nicholas Conard tarafından 12 parça halinde, Güney Almanya'daki Hohle Fels Mağarası'ndan çıkarıldığını söylemektedir. 5 delikli bu flüt kolay kırılabilir yapıda olduğundan Conard işlevselliğini test etmek için aynı cins kemikten flütün birebir kopyasını oluşturmuştur (Karagöz (2011: 57).

Şekil 7. Arkeolog Conard tarafından 12 Parça Halinde Bulunmuş Flüt

Kaynak: (Karagöz, 2011:57).

Şekil 8. Uygarlıklarda Kullanılan Üflemeli Çalgılara Örnekler: Paysio, pan, aulos, kavala

Kaynak: (Ergüder ve diğerleri, 2014:3-5).

Aşağıda verilen alıntı metinde flütün dünyanın birçok yerinde farklı formlarda görüldüğü ve yapılan arkeolojik kazılar sayesinde çıkarılan tarihin değişik dönemlerine ait flütler anlatılmaktadır.

“Üflemeli çalgıların en eskisi olarak bilinen flüt, dünyanın birçok bölgesinde farklı formlarda görülmüştür. Dünya çapında yapılan kazılarda hala yüzyıllar öncedeğişik malzemelerden yapılan flüt benzeri çalgıların bulunduğu bilinmektedir. Kazılardan çıkan bu çalgıların, hayvan kemiklerinden ya da dişlerinden yapıldığı tespit edilmiştir. Slovenya'nın DivjeBabe bölgesinde yapılan kazılarda 43000 yıl öncesine ait olduğu düşünülen ayı kemiğinden yapılmış bir nefesli çalgı, tartışmalı da olsa tarihte bulunan en eski flüt olarak kabul edilmektedir. 2004 yılında Almanya'nın Baden-Württemberg eyaletine bağlı Swabian Alb'da 30000-37000 yıl öncesine ait olduğu düşünülen 18.7 cm uzunluğunda, Mamut azı dişinden yapılmış üç delikli, Geißenklösterle mağarasında ise 36000 yıl öncesine ait olduğu düşünülen kuğu kemiğinden yapılmış yedi delikli bir nefesli çalgı bulunmuştur....” (Kara 2010:13).

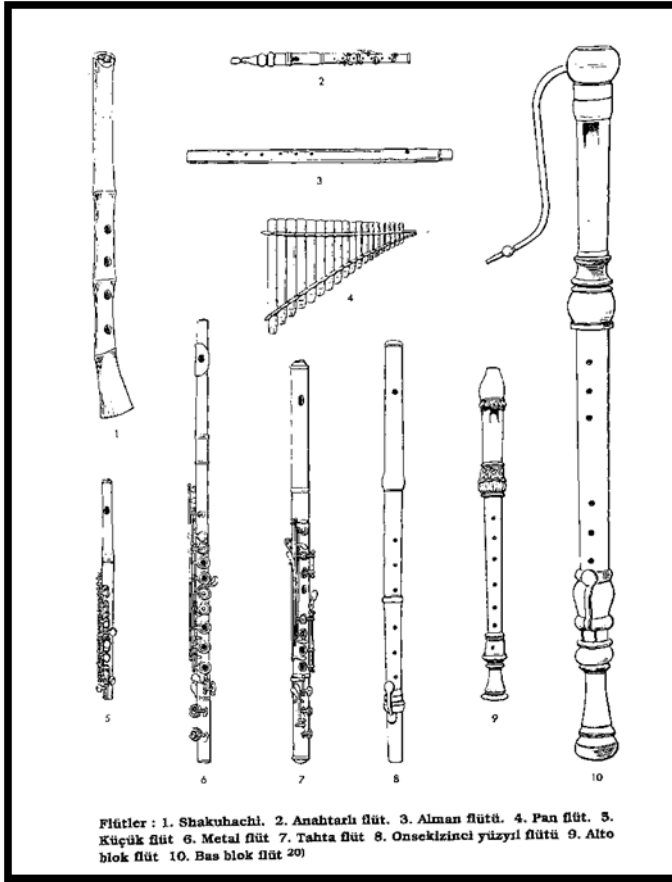
2.1.2. Modern Flüt (Orkestra Flütü)

Farklı ölçülerde üç parçanın birbirine eklenmesiyle oluşan flüt 67 cm. uzunluğunda ve 1,9 cm. çapındadır. Notaların seslendirilmesinde sol anahtarını kullanır. Flüt tarih içerisinde yapıldığı malzeme farklılıklarından dolayı değişik görüntü ve malzeme gruplarıyla oluşturulmuştur.

Yayla' nın çalışmasında yer alan bilgide flüt örneğine ilk kez İ.Ö 2.yy.da Erturya'da yapılmış bir kabartmada rastlandığı, 16.yy. da bu çalgıya 'Flute Allemand' denildiği, kaynaklarda bas flütün (sol), tenor flütün (re), la flütün (Flute Dechant) olmak üzere üç türünden bahsedildiği anlatılmıştır. On yedinci yüzyılda ünlü Fransız besteci Jean Baptiste Lully' in flüt için eser yazdığı ve bazı operalarında flütü kullanmaya başladığı, böylelikle çalgının yaygınlık kazandığı belirtilmiştir (Yayla 2000: 19).

1600 ve 1700 'lü yıllarda yapılan flütlerde abanoz, fildişi, nar ve şimşir gibi sert, dayanıklı ağaçlar kullanılmıştır. Bugün hala tahta üflemeli çalgılar grubunda yer almasının sebebi budur. Aşağıda şekil 9' da farklı flütler bir arada verilmiştir.

Şekil 9. Farklı Flütler Bir Arada

Kaynak: (Akıncı,1994: 55).

Çakmaklı'nın çalışmasında (2011: 21) verilen bilgilere göre rönesans ve barok dönemde abanoz ağacından yapılan flütün perdeleri yoktu. 1847 yılında Boehm adlı alman bir flütçü tarafından flütün üzerine çalgıyı günümüzdeki haline taşıyacak olan mekanizma yapıldı. Bu mekanizmaya Boehm mekanizması denir. Bu noktadan itibaren flüt teknik açıdan en hızlı enstrümanlar arasına girdi.

“Hem solo hem de orkestra çalgısı olarak orkestralarda önemli bir yeri olan flüt, flüt ailesinin en gözde üyesidir. Fransızlar tarafından ‘flute’, Almanlar ‘flöte’, İngilizler ‘flute’ olarak adlandırılırlar” (Say, 2012: 197).

Modern Flüt olarak da bilinen flüt, tahta üflemeli çalgılar grubunda olmasına rağmen tarih içerisinde geçirmiş olduğu değişim ve mekanizmaya kazandırılan yenilikler sayesinde sürekli gelişerek diğer üflemeli çalgılara göre daha çevik ve atak bir çalgı haline gelerek orkestralar için vazgeçilmez bir çalgı olmuştur. Süslemelerin ve atlamalı pasajların rahatlıkla çalınabildiği bu çalgı parlak ve temiz bir sese sahiptir.

Flütün teknik olarak sürekli ilerlemesi, ilave perdelerin eklenmesi bestecilerin çalışmalarında büyük olanaklar sağlamış, yalnızca Wolfgang Amadeus Mozart gibi büyük isimler değil bütün Klasik Dönem bestecileri flüt ile ilgilenmiş ve dönem boyunca keman ile beraber en çok eser yazılan enstrüman haline gelmiştir (Barut, 2007:31).

Flüt çoğunlukla gümüşten yapılan ve bir ucunda parabolik bir kapak taşıyan silindir şeklinde bir boruyu andırır ve yatay olarak tutulur. Uç kısmı diye adlandırılan kısmında içerisine havanın üflendiği ‘embouchure’ denilen bir ağızlık vardır. Üzerinde bulunan deliklerin açılıp kapatılmasıyla istenilen seslerin çıkması sağlanır (Karolyi, 2011:149) .

Say’ a göre; Solo çalgı ve orkestra çalgısı olan flüt, dört çeşidiyle bir aile oluşturur: Bas flüt, alto flüt, flüt ve küçük flüt (pikolo). Bas flüt daha çok çağdaş flüt eserlerinde kullanılır. Alto flüt derinlikli ve koyu sesi ile, normal flütten biraz daha büyük ve kalın seslere inebilme özelliğine sahiptir. Pikolo boyut olarak flütten daha küçük, sesi ise flütten bir oktav daha tiz duyulur (Say, A. , 2010: 602-603).

Günümüzde farklı tonlarda yapılan flütlerin tümünün ses sınırı üç oktav civarındadır. Kalmukoğlu flütleri üretmiş oldukları ses gruplarına göre en kalından itibaren şu şekilde sıralar ;

- 1-Oktav Küçük Flüt
- 2-Oktav İnce Küçük Flüt
- 3-Soprano F6
- 4-Soprano Eb5
- 5-Soprano D5
- 6-Askeri Bando Küçük Flüt
- 7-Orkestra Küçük Flüt(piccolo)
- 8-Ezgi Flütü
- 9-İnce Flüt
- 10-Oktav Tenor Flüt
- 11-İnce Flüt Eb5
- 12-Konser Flütü(1850 öncesi)
- 13-Konser Flütü D4
- 14-Flute D’amour (aşk flütü) Bb3

- 15-Flute D'amour A3
- 16- Flute D'amour Ab3
- 17-Alto Flüt
- 18- Tenor Flüt
- 19-Bas Flüt
- 20-Kontralto Flüt F2
- 21-Kontralto Flüt C2
- 22- Kontralto Flüt F1
- 23- Alt Kontrbas Flüt

Orkestralarda kullanılan flüt çeşitleri:

- 1- Büyük Flüt
- 2- Küçük Flüt
- 3- Alto Flüt
- 4- Bas Flüt" şeklindedir (Kalmukoğlu, 1998: 15).

2.1.3. Osmanlı Devleti Döneminde Flüt ve Flüt Eğitimi

Osmanlı müziği imparatorlukta azınlık çeşitliliğinden dolayı oldukça zengin bir müzik kültürüne sahiptir. Kendi müziğiyle farklı ülkeleri etkilediği gibi kendi devletine katılan yeni ülkelerin müziklerinden de etkilenmiştir. Flüt çalgısı Osmanlı devletinde kullanılmamış fakat askeri birliklere eşlik edecek bandolar kurulması zorunluluğu sonucunda 1831 de Mızıka-i Hümayun kurulmuştur (Ergüder ve Yılmaz, 2014: 2).

O dönemde İstanbul'da bulunan Fransız uyruklu Manguel isimli kişi bandonun başına getirilmiş; fakat sanatsal açıdan yeterli bulunmadığı için işine son verilmiştir. Daha sonra sultan II. Mahmut İstanbul'da bulunan Sardunya elçisinden yardım istemiş ve bandonun başına Türkiye'nin batı tarzı müzik anlayışı için çok önemli bir yere sahip olan flütçü 'Guissepe Donizetti Paşa' getirilmiştir (Elbaş,O.,Kalpaklı,M. ve Öztürk, O. 'Editörler' 2011 : 249) .

Bugünkü senfoni orkestralarının temelini atılmasına vesile olan bu kurumun başına Guissepe Donizetti paşadan sonra getirilen Ahmet Necip Paşanın da flütçü olduğu bilinmektedir. Böylece flüt çalgısı Osmanlı müziğine girmiştir.

Aşağıda verilen alıntıda Osmanlı devleti döneminde flüt ve flüt eğitimi hakkında bilgiler sunulmuştur.

“II. Mahmut Dönemine kadar mehter müziği ve mehterhaneler vardır. Mehterhanelerde ise din, tarih ve askerî müzik icra edilmekteydi. İlk asker bando denebilecek bu müzik kurumu ordu içerisinde varlık göstermekteydi. Mehter müziğinde ise nakkare, davul, zil, kös, zurna ve borular kullanılmaktaydı. II. Mahmut zamanında bozulan ve dejenere olan Yeniçeri Ocağı'nın da kaldırılmasıyla (Vaka-i Hayriye), mehterhaneler de kaldırılmış oldu. Daha sonra Asakir-i Mansure Muhammediye adıyla Batı benzeri bir ordu kurulmuştur. Askerî alanda geniş bir ıslahat ve yenilikler dönemi başlamıştır. Bu ıslahat ve yenilikler sonucunda askerî birliklerin yürüyüşlerine eşlik edecek bandoların görevlendirilmesi zorunluluğu da ortaya çıkmıştır. Bu amaç doğrultusunda hazırlıklarına 1827 yıllarında başlanan Muzika-i Hümayun 1831 yılında kurulmuştur. Bu okulun başına paşalık rütbesi ile İtalya'dan gelen tanınmış müzikçi Gaetano Donizetti'nin kardeşi Guiseppe Donizetti (flütçü Donizetti Paşa) getirilmiştir. Onu Ahmet Necip Paşa (flütçü), Guatelli Paşa, Aranda Paşalar izlemiştir. Bugünkü Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrasının temelleri de böylece atılmıştır.

1899 yılında Mehmet Ali Bey (klarnetçi) Aranda Paşa'nın yardımcısı olmuştur. 1875 yılında çekilen saray bandosunun resmi önünde Mehmet Ali Bey ve yönetimindeki altmış kişilik kadrosunu (on flütçü, iki Piccolo'dan oluşan) sayıca arttırmış ve uzun yıllar saray hizmetinde bulunmuştur. II. Mahmut Devrine I. Mızıkacılar Devri de denilebilir. Donizetti Paşa uzun yıllar I. Mızıkacılar Devrine rehberlik etmiştir. Yaklaşık kırk yıllık süre içerisinde bando çok gelişmiş fakat kalıcı tedbirler alınmamıştır.

II. Abdülhamit'le beraber (1876 – 1909) II. Mızıkacılar devri başlar. Bu devrin ünlü sanatçıları Saffet, Şevket, Arnavut Ali Rıza gibi zamanın tanınmış kişileri olarak isim yapan müzisyenlerdir. Guatelli Paşa döneminde tanınmış flüt sanatçıları Miliyaço Efendi, Sol Kolağası (İtalyan) ve Vensan (Fransız), Çelentano Efendi (Piccolocu)'dir. 1908'de Meşrutiyetin ilanı saray mızıkası tekrar canlanmış, bu devirde klarnetçi Zati Bey, Mustafa Saffet Bey, flütist Nazım Bey (bona öğretmeni) M. Saffet Atabinen, Faik Bey gibi yüksek rütbeli mızıkacı subayları değerli hizmetlerde bulunmuşlardır. Saffet Atabinen (1858 –1939) on iki yaşındayken A. Roberti'den ilk flüt derslerini almıştır. Abdülhamit tahta geçtiğinde saray orkestrasının I. flütçüsü olmuş, daha sonra ise padişah tarafından Fransa'ya (Paris Konservatuvarına) gönderilmiştir. Burada tanınmış flütçülerden Altes tarafından dinlenmiş, çalgısındaki becerisi büyük takdirle karşılanmıştır. Altes tarafından flüt üzerinde ders almaya ihtiyacı bulunmadığı kendisine bildirilen Saffet Atabinen devrin flüt virtüözü idi. Bu devirde mi bemol flüt, fifrere bemol, piccole bandoda ve orkestrada kullanılan çalgılardandır. Daha sonra Saffet Atabinen'in yardımcılarıyla Fransız metoduna ve flütte Böehm sistemine geçilmiştir”(Ergüder ve Yılmaz, 2014: 4).

2.1.4. Cumhuriyet Döneminde Flüt Eğitimi

Cumhuriyetin ilanından sonra her alanda olduğu gibi müzik alanında da birtakım yenileşme çalışmalarına gidilmiştir. Kendi öz müziğimizin zenginliği yanında batı tarzı müziğin de gerekliliği, müzikal zenginlik ve dünya müziklerini öğrenmek bakımından gerekli görülmüştür. Cumhuriyetin ilanından kısa bir süre sonra yetenekli gençlerin Avrupa'ya müzik eğitimi almaları için gönderilme gerekliliği sonucunda bazı yetenekli

öğrenciler Avrupa'nın çeşitli merkezlerine gönderilmişlerdir. Aşağıda verilen alıntıda Türk beşleri adıyla anılan günümüz Türkiye'sinin ilk besteci kuşağından bahsedilmiştir.

“...Bestecilik eğitimi alan Cemal Reşit Rey(1904-1985),Hasan Ferit Alnar (1906-1978), Ulvi Cemal Erkin(1906-1972), Ahmet Adnan Saygun (1907-1991) ve Necil Kazım Akses (1908-1999) ülkeye döndüklerinde modern Türk besteciliği çizgisini oluşturmaya başladılar. ‘Türk Beşleri’ olarak anılan bu beş besteci, günümüz Türkiye'sinin ilk besteci kuşağıdır. ‘Türk Beşleri’ çağdaş Türk müziğinin gelişiminde önemli rol oynamasının yanı sıra, konservatuvarlarımızda eğitimci olarak da etkin görevler almışlardır” (Aydm, 2011:19).

Türk ve batı müziği çalgıları flüt 11. sınıf ders kitabında; cumhuriyet döneminde flüt eğitiminin verildiği kurumların Ankara İzmir ve İstanbul'da bulunan devlet konservatuvarları, İstanbul – Türk musikisi devlet konservatuvarı, İstanbul belediye konservatuvarı, Ankara'da bulunan bando- mızıkça okulları ve Ankara Gazi Üniversitesi Gazi eğitim fakültesi olduğu belirtilmiştir (Ergüder ve Yılmaz, 2014: 4).

Flüt çalgısı Türk Beşleri için de büyük önem taşımış ve yazılan orkestra eserlerinde flüt için sololara yer verilmiştir. Akgün'ün (2010: 16-54) “Türk Beşleri'nin Orkestra Eserlerindeki Flüt Sololarının İncelenmesi” isimli çalışmasında solo flütlere yer verilen orkestra eserleri arasında;

Cemal Reşit Rey'e ait “Türkiye senfonik şiir 1971” ve “Fatih, Senfonik Şiir, 1953”

Hasan Ferit Alnar'a ait 3 Oyun Havası, 1932 ve “Prelüd ve İki Dans, 1935”

Ulvi Cemal Erkin'e ait “Köçekçe, Orkestra Süiti, 1943” ve “Senfonik Bölüm, 1969”

Ahmet Adnan Saygun'a ait “Ayin Raksı op.57, 1975” ve “Orkestra için Çeşitlemeler op.72, 1985”

Necil Kazım Akses'e ait “Ballade, 1947” ve “Eskilerden İki Dans, 1960” isimli eserleri sayılabilir.

2.1.5. Flüt Eğitimi Alacak Bireylerde Bulunması Gereken Özellikler

Bir kişinin flüt çalgısını iyi bir şekilde seslendirebilmesi ve kendisini bu alanda geliştirebilmesi için bir takım yeterliliklere sahip olması gerekir.

Bu yeterlikler Çalışır'ın (1997: 1) çalgı eğitimi kitabında: solunum organlarının sağlıklı, dudakların ince, parmakların ince ve uzun, dişlerin eksiksiz ve kusursuz, kulak yeteneğinin iyi ve başlangıç yaşının 10- 12 olmalıdır şeklinde sıralanmıştır.

Belirtilen özellikler flüt çalmak için elbette son derece önemlidir fakat bu yeterliliklere tamamıyla sahip olmayan ama flüt çalmak isteyen insanlara verilecek en doğru cevap ne olmalıdır sorusunu Gençel (2005:122) yapmış olduğu tez çalışmasında flüt sanatçısı Bülent Evcil ile yapmış olduğu görüşmede bu konuyu şöyle açıklamıştır.

“Ö.G: Sizce flüt eğitimine yeni başlayacak öğrencilerin bedensel yapıları flüt eğitimcileri tarafından dikkate alınmakta mıdır ve bedensel yapının uygun olup olmaması flüt eğitimini ne yönde etkilemektedir?

B.E: Bence eğitimciler bunu dikkate almaya çalışıyorlardır. Ancak şunu unutmamak gerekir ki, çok kalın dudaklı ya da çarpık dişli, ama mükemmel flüt çalan son derece başarılı flütçüler de günümüzde var olmaktadır. Mükemmel dişlere, mükemmel dudaklara sahip olunca mükemmel bir flütçü olunacak ya da tam tersi bir durumda kötü flütçü olunacak diye bir ön görüş yanlış olabilir. Aslında her çalgıda olduğu gibi flütte de iyi bir çalıcı olmak çaba ve çalışmaya bağlı bence. Ama bedensel yapısı flüte uygun olan öğrencilerle çalışmanın da flüt eğitimcilerinin işini kolaylaştıracağını düşünüyorum”.

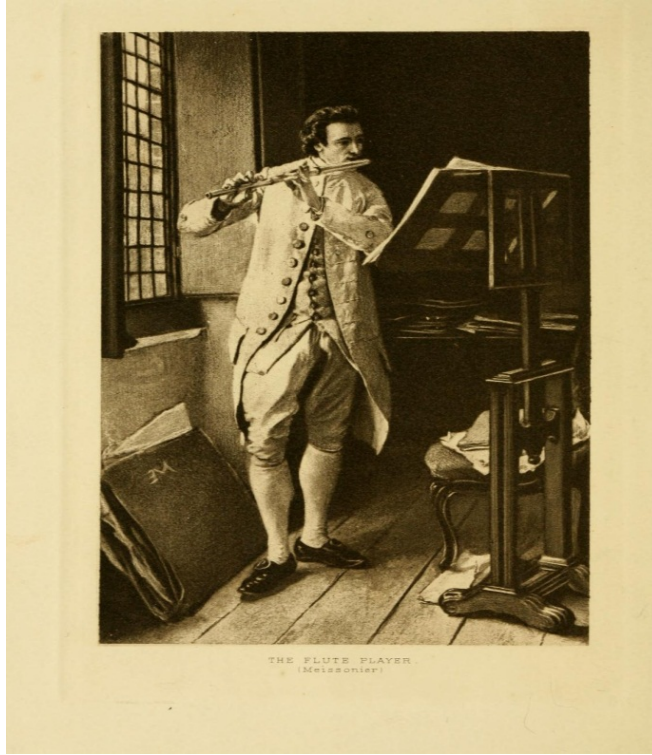
Yapılan görüşmeden de anlaşılacağı üzere belirtilen yeterliliklerin olması flüt eğitimi alacak bireyler için olumlu bir katkı sağlarken asıl üzerinde durulması gereken konunun doğru çalış pozisyonu ve çalış tekniğinin olduğudur. Flüt çalma esnasında yapılan teknik hatalar ve yanlış duruş pozisyonları flütçülerde kalıcı rahatsızların oluşmasına sebep olabilir.

“İdeal çalış pozisyonunda, güçlü kasların kol, (özellikle sol kol) diyafram ve abdominal kasların etkisi artar ve bu kaslar çalışın kontrolünü dudak, parmak ve kaburga arası gibi ince kaslara bırakırlar. Rahat ve doğru enstrümantal çalış esneklik olmadan imkansızdır. Bununla beraber esneklik, ince kasların olabildiğince az çaba ile açılmasını gerektirir. Başka bir deyişle güçlü kasların desteğiyle, ince kaslarımızı zorlamadan çalabildiğimizde, esneklikle, ağrısız ve ideal bir pozisyonla çalabiliriz” (Ekebalkan, 2007; 53).

Topcan (2011: 28-29)'a göre; “Çalgı eğitimi alan kişide bulunması gereken özellikler; çalgıyı sevmek, sabır, disiplin, hedef koyma, organize olabilme, bilinçli ve verimli çalışma” olarak sıralanmıştır.

İdeal çalış pozisyonunda sağlıklı bir beden yapısının yanı sıra şekil 10'da gösterildiği gibi duruştaki rahatlık, esneklik ve vücudun doğal yapısının bozulmamasına gösterilen hassasiyet, doğru çalış tekniği için önem taşımaktadır

Şekil 10. Flüt Çalıcısı.

Kaynak: (By H. Macaulay Fitzgibbon,1914)

2.1.6. Türkiye’de Flüt Eğitimi Veren Kurumlar

Ülkemizde flüt eğitimi devlet konservatuvarlarında tam zamanlı olarak; ortaokul kademesinde (5, 6, 7, 8. Sınıflar), lise ve lisans düzeyinde 4 yıl eğitim, sosyal bilimler enstitüsüne bağlı olarak da yüksek lisans ve sanatta yeterlik programlarında eğitim verilmektedir. Milli eğitim bakanlığına bağlı resmi ve özel okulların güzel sanatlar liseleri adı altında müzik bölümlerinde ortaöğretim düzeyinde, Üniversitelerin eğitim fakültelerinin müzik öğretmenliği ve güzel sanatlar fakültelerinin müzik bölümlerinde lisans düzeyinde, yüksek lisans ve doktora programı açılan üniversitelerde ise lisansüstü düzeyde flüt eğitimi verilmektedir.

2.1.7. Cumhuriyet Döneminden Günümüze Türk Flüt Sanatçıları

Yuvarlak, 2008 (32-43), “Çağdaş Türk Bestecilerinin Flüt Repertuarı ve Çağdaş Türk Flütistler” isimli çalışmasında Türk flüt sanatçılarını “İlk Türk orkestra flütçüsü ve ilk flüt öğretmeni Zahit Özsezen’ den başlayarak ;

Zahit Özsezen(1915-1983)

Mükerrem Berk (1917- 1996)

Muzaffer Tema (1919-)
Cahit Kopalal (1928-2001)
Kamil Sekerkaran (1930-)
Nidai Tüzel (1931-)
Halil Ekseriyet (1932-)
Ümran Palalı (1936-)
Nurettin Güler (1936-)
Arife Gülsen Tatu
Şefika Kutluer
Günay Yetiz
Halit Turgay
Bülent Evcil ve Elif Yurdakul gibi flüt sanatçıları sıralamıştır.

2.2 . İlgili Araştırmalar

Ataman (2009) ‘Ülkemizde Flüt ve Flüt Eğitimi Alanlarında Yapılan Lisansüstü Tezler’ isimli makale çalışmasında; flüt ve flüt Eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü tez çalışmalarının ortaya konulmasına yönelik araştırmalar yapmıştır. Bu çalışmada, Flüt ve Flüt Eğitimi alanlarındaki lisansüstü eğitimin önemine değinilmiş ve 1993–2006 yılları arasında Flüt ve Flüt Eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü tezler taranarak gruplandırılmıştır. Araştırma sonucunda flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan 25 yüksek lisans tezi bulunmaktadır. Bu yüksek lisans tezlerinin çoğunluğunun % 32 (8 tez) oranıyla Gazi Üniversitesi’nde yapıldığı görülmektedir. Lisansüstü tezlerin yıllara göre dağılımlarına bakıldığında, 2005 yılının %14,29 oranıyla (4 tez) birinci sırada yer aldığı görülmektedir. Araştırmanın kapsamına göre 1993–2006 yıllarında Flüt ve Flüt Eğitimi alanlarında yapılan 25 lisansüstü eğitim tezinin sayısal olarak az olduğu ve bu yıllar arasında yapılmış doktora tezine rastlanılmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Toptaş (2013) “Türkiye’de Piyano Üzerine Yapılmış Lisansüstü Çalışmalar” başlıklı çalışmasında; Türkiye’deki üniversitelerde “piyano” üzerine çalışılmış olan lisansüstü tezlerin çeşitli açılardan değerlendirmesi yapılmıştır. Araştırma konusu ve bu konuya uygun olarak izlenen yöntem ve toplanan verilerin niteliği açısından, piyano alanında yapılan lisansüstü çalışmaların son durumunu saptamaya yönelik betimsel bir çalışma yöntemini kullanmıştır. Bu amaçla; YÖK’ün kurulduğu 1982 yılından bu yana müzik alanında lisansüstü programları bulunan ve bulunmayan üniversitelerde piyano

alanında çalışılan yüksek lisans (202), doktora (43) ve sanatta yeterlik (31) tezlerinin, yapıldığı yıllara, üniversitelere, enstitülere ve konularına göre dağılımlarını saptamıştır.

1987-2012 yılları arasında 276 lisansüstü çalışma yapılmıştır. Bu çalışmalar yıllara göre incelendiğinde, 2010 yılının lisansüstü çalışmalar açısından (30) en yoğun yıl olduğu tespit edilmiştir. Piyano üzerine 28 farklı üniversitede lisansüstü çalışma yapılmıştır. Bu üniversiteler içerisinde Gazi Üniversitesi'nde 76 lisansüstü çalışma yapıldığı sonucuna ulaşılmıştır. Piyano konusunda hazırlanan 276 lisansüstü çalışma 6 farklı enstitüde yapılmıştır. Bu enstitüler; eğitim bilimleri enstitüsü, sosyal bilimler enstitüsü, fen bilimleri enstitüsü, güzel sanatlar enstitüsü, müzik ve sahne sanatları enstitüsü ve sağlık bilimleri enstitüsüdür. Bu enstitüler içerisinde sosyal bilimler enstitüsü 96 lisansüstü çalışma ile ilk sırada yer almıştır. Son olarak lisansüstü çalışmalar konularına göre incelenmiştir. Bu alanda yapılan lisansüstü çalışmalar 16 farklı konu üzerine çalışılmıştır. Bu tez konularından eğitim-öğretim (36), besteciler (38) ve eser-etüt inceleme (38) konuları en çok çalışılan konulardır.

Yapılan araştırma sonucunda; Türkiye'de 1987–2012 yılları arasında piyano 267 lisansüstü tez çalışılmıştır. Bu lisansüstü tezler 202 yüksek lisans, 43 doktora ve 31 sanatta yeterlilik tezleri olarak tespit edilmiştir. Araştırmada elde edilen bulgular piyano üzerine yapılan çalışmalarda yüksek lisans tezlerinin yoğun olduğunu göstermektedir. Piyano üzerine yapılan lisansüstü çalışmalar 28 farklı üniversitede çalışılmıştır. Bu üniversitelerden gazi Üniversitesi yüksek lisans (54), doktora (22) ve genel toplamda 76 lisansüstü tez ile ilk sırayı almıştır. Bu sonuç gazi Üniversitesi müzik bölümü öğretim üyelerinin ve lisansüstü öğrencilerinin bu alanda yapılan çalışmalara oldukça yoğunlaştıklarını göstermektedir.

Tebiş ve Okay (2013) “Türkiye’de Müzik Sanatı ve Eğitiminde Keman ve Viyola Konulu Lisansüstü Tezlerin Konu ve Yöntem Olarak İncelenmesi ” isimli betimsel çalışma yöntemini kullandığı araştırmasında; Türkiye’de müzik sanatı ve eğitimi alanında yapılmış keman ve viyola temalı lisansüstü tezlerin konu ve yöntem olarak incelemiştir. Lisansüstü tezlerin yüklü olduğu veri tabanında yapılan tarama sonucu, tespit edilen ilgili çalışmalar, konu ve yöntem olarak incelenmiş, çalışma alanlarının kapsadığı konular, 12 temel madde başlığı altında sınıflandırılarak, tablolaştırılmış ve yığılma oranları, yorumlarıyla birlikte okuyucuya sunulmuştur. Keman ve viyola konulu lisansüstü tezlerin en sık yapıldığı kurumların “Gazi Üniversitesi” ve “İstanbul Üniversitesi” olduğu tespit edilmiş, bunun her iki kurumun

da köklü üniversiteler olmasından kaynaklandığı düşüncesiyle birlikte, diğer takip eden kurumlarda lisansüstü programların yakın dönemlerde açılmasından ortaya çıktığı düşünülmüştür.

Orhan (2012) “Türkiye’de Viyolonsel Alanında Yapılmış Yüksek Lisans, Doktora ve Sanatta Yeterlilik Tezleri” isimli çalışmasında; durum saptamaya yönelik betimsel bir çalışma yöntemini kullanarak Türkiye’de 1992-2011 yılları arasında viyolonsel alanında yapılan lisansüstü tezleri tespit etmeyi amaçlamıştır.

Viyolonsel alanında yapılmış 60 yüksek lisans, 5 sanatta yeterlilik ve 10 doktora tezinin olduğu, 1992-2011 yılları arasında çoğunlukla yüksek lisans tezi (%80) yapıldığı, yapılan lisans üstü tezlerin çoğunluğunun sosyal bilimler enstitüsünde (% 59) yapıldığı, viyolonsel alanında en çok tezin 2010 yılında teslim edildiği sonucuna ulaşılmıştır. 21 üniversite içinde sırasıyla Gazi Üniversitesi (% 20), Dokuz Eylül Üniversitesi (%16) ve Mimar Sinan Üniversitesi (%13) viyolonsel alanında yapılmış lisans üstü tezlerin en çok yapıldığı üniversitelerdir. Viyolonsel konulu en çok yüksek lisans ve doktora tezi Gazi Üniversitesinde, sanatta yeterlik tezi de Dokuz Eylül Üniversitesinde yapılmıştır.

Tezler içerik ve konu başlıklarına göre 5 alanda sınıflandırılmıştır. Eser-etüt analizleri (%37,24), viyolonsel eğitimi-teknikler (%29,26) viyolonsel alanında en çok araştırılan konulardır. Program inceleme (%13,3), tarihçe ve ekoller (%10,64), geleneksel Türk müziği ve viyolonsel eğitimi (%9,31) oranlarıyla takip etmektedir.

Viyolonsel tarihçesi ve ekoller içerikli tezlerin %87,5’i konservatuarlarda, viyolonsel eğitiminde program inceleme başlığı ile uyumlu tezlerin %30’u Gazi Üniversitesinde yapılmıştır. Bu konuda sanatta yeterlik tezi hiç bulunmamaktadır.

Viyolonsel eğitimi, teknikler-analiz içerikli tezlerin çoğunluğunun Gazi Üniversitesinde (% 36,32), geleneksel Türk müziği ve viyolonsel konularına uyumlu tezlerin daha çok Türk müziği konservatuarlarında (%43), Eser/etüt inceleme-analiz başlığına uyumlu tezlerin ise en çok Mimar Sinan Üniversitesinde yapıldığı sonucuna ulaşılmıştır.

Ömür. Ö., Gültek. B., (2011) “Türkiye’de 2000-2010 Yılları Arasında Piyano Üzerine Yazılmış Lisansüstü Tezlerin Analizi” isimli çalışmasında 2000-2010 yılları arasında Türkiye’de piyano üzerine yazılmış lisansüstü tezlerin analizi yapılmıştır. Yükseköğretim Kurumu (YÖK) tez tarama kataloğunda yer alan ve son 10 yıllık süreci

kapsayan piyano ile ilgili 154 adet tez incelenmiş, bu tezler, yıllara ve konulara göre sınıflara ayrılmış, çıkan sonuçlar analiz edilerek, piyano tezlerinin genel bir profili elde edilmiştir.

Elde edilen sonuçlara göre, son 10 yıllık süreçte, piyano ile ilgili yazılan toplam 154 tez olduğu saptanmış, bu tezlerden en yüksek oranın, 21 teze 2007 senesine ait olduğu görülmüştür. Kılıç'ın (2010) araştırmasına göre, müzik eğitimi alanındaki lisansüstü tezlerin yıllara göre dağılımına bakıldığında, 2006 yılından 2010 yılına doğru bir artış olduğu görülmektedir. Ancak yapılan bu çalışmada, piyano ile ilgili tezlerde aynı durumun söz konusu olmadığı tespit edilmiştir. Yıllar geçtikçe yapılan tez sayısında düzenli bir artış görülmemiş, her yıl birbirinden oldukça farklı oranlarla karşılaşılmıştır.

Özer, Yazar ve Eren (2013) “1992-2012 Yılları Arasında Güzel Sanatlar Eğitimi Alanında Türkiye’de Yapılan Lisansüstü Tez Çalışmalarının İncelenmesi” isimli çalışmasında 1992 ile 2012 yılları arasında Güzel Sanatlar Eğitimi ile ilgili Türkiye’de yapılan yüksek lisans ve doktora/sanatta yeterlilik tezlerinin 5 farklı açıdan değerlendirilmesi yapılmıştır. Araştırmada Güzel Sanatlar Eğitiminin eğitim-öğretimde kullanımı ile ilgili Türkiye’de yapılan tezler türüne, yapıldığı yıllara, üniversitelere, hedef kitleye ve konularına göre sınıflandırılarak değerlendirilmiştir. Tarama sürecinde Yüksek Öğretim Kurulunun Ulusal Tez Merkezi Veri Tabanı kullanılmıştır. Tarama sonucunda elde edilen veriler analiz edilerek bulguların frekans ve yüzdeleri tablo halinde verilmiştir. Araştırma bu özelliklerinden dolayı tarama türünde betimsel bir araştırmadır. Araştırma sonucunda Güzel Sanatlar Eğitimi ile ilgili 366 teze ulaşılmıştır. Yapılan analiz sonucunda üniversiteler arasında en çok araştırmayı Gazi Üniversitesinin (%32,13), enstitüler arasında en çok araştırmayı Eğitim Bilimleri Enstitüsünün (%55,08), anabilim dalları arasında en çok araştırmayı Resim-iş Eğitimi Anabilim Dalı'nın (%61,83) yaptığı, en fazla hedef kitlenin üniversiteler (%48,87) olduğu, en fazla çalışılan konular arasında ise ilk sıralarda Eğitim-Öğretim ve Güzel Sanatlar (%21,06) konularının geldiği sonuçlarına ulaşılmıştır.

Sağır (2005) “Müzik Öğretmenliği Bilim Dallarında Çalışılan Lisansüstü Tezlerin Enstitü Farklılıkları Açısından Değerlendirilmesi” isimli çalışmasında; ülkemizdeki üniversitelerde müzik eğitimi alanında yürütülmekte olan lisansüstü çalışmaların enstitü farklılıkları açısından bir değerlendirmesi yapılmıştır. Bu amaçla, 1982 yılında YÖK'ün kurulmasından bu yana 12 üniversitede yürütülen yüksek lisans

programının ve dört üniversitede yürütülmekte olan doktora programının hangi enstitülerde yürütüldüğü tespit edilmiştir. Bu programlardan yıllara göre ne kadar mezun verildiği YÖK Tez Tarama Kataloğundan alınan bilgilere göre değerlendirilmiştir. Araştırmanın sonucunda eğitim bilimleri enstitüleri özellikle müzik öğretmenliği programları için en doğru adres olacağı kanaatine varılmıştır.

Karadağ (2009) “Türkiye’de Eğitim Bilimleri Alanında Yapılmış Doktora Tezlerinin Tematik ve Metodolojik Açından İncelenmesi: Bir Durum Çalışması” isimli tez çalışmasında tezlerin eğitim bilimleri uzmanlık alanlarına göre tematik dağılımları ile metodolojik nitelik düzeyleri ve hata tipleri belirlenmeye çalışılmıştır. Nitel araştırma yönteminin kullanıldığı bu çalışmada, durum çalışması modeli benimsenmiş ve iç içe geçmiş durum çalışması deseni kullanılmıştır.

Araştırmanın kuramsal evreni Türkiye’de eğitim bilimleri alanında yapılmış doktora tezlerinden oluşmaktadır. Araştırmada güncellik ve yöntembilim alanındaki gelişmeler de dikkate alınarak belirlenen çalışılabilir evren, Türkiye’de eğitim bilimleri alanında son 5 yılda [2003-2007] yapılan 324 doktora tezinden oluşmaktadır. Araştırmada dört (4) örneklem grubu kullanılmıştır. Birinci örneklem grubu, araştırmada veri toplama aracı olarak kullanılan ölçeğin içerik geçerliğini belirlemek üzere oluşturulan ve çalışmaya gönüllü olarak katılan toplam on (10) gönüllü yöntembilim uzmanından oluşmaktadır. İkinci örneklem grubunda veri toplama aracının geçerlik ve güvenilirlik düzeyi ve araştırmacının tez inceleme yeterliğine ilişkin olarak kendisini test etmeyi içeren ve çalışma evrenindeki tezler arasından ölçüt ve sistematik örnekleme yöntemi kullanılarak belirlenen 20 adet tez bulunmaktadır. Bu tezler hakkında araştırmacının yaptığı değerlendirmeye paralel bir değerlendirme yapan ve çalışmaya gönüllü olarak katılan dört (4) yöntembilim uzmanı bulunmaktadır. Araştırmanın üçüncü örneklem grubunu ise; veri toplama aracının güvenilirlik düzeyini test-yeniden test yöntemiyle belirlemek amacıyla kasıtlı örnekleme yöntemi kullanılarak belirlenen yirmi (20) doktora tezi oluşturmaktadır. Dördüncü grupta herhangi bir örnekleme yöntemine başvurulmamış ve çalışma evrenin tamamına ulaşılması hedeflenmiştir. Ancak bazı tezlerin kullanımı ve yayımlanmasında karşılaşılan kısıtlıklar nedeniyle dördüncü örneklem kapsamında ele alınan tez sayısı 211 birim olarak gerçekleşmiştir. Araştırmada araştırmacı tarafından geliştirilen iki adet veri toplama aracı kullanılmıştır. Tematik Yapı Belirleme Formu; eğitim bilimleri alanında

yapılan doktora tezlerinin tematik yapılarını belirlemekte ve 26'sı yapılandırılmış 1'i de yapılandırılmamış toplam 27 maddeden oluşmaktadır.

Araştırma sonucunda elde edilen bulgulara göre Türkiye'de eğitim bilimleri alanında yapılan doktora tezlerinin tematik açıdan tutum ve başarı temalarında yoğunlaştığı, metodolojik nitelik ve hatadan arınlık açısından ise yeterli düzeyde bulunmadığı saptanmıştır. Bu bulgu, Türkiye'de eğitim bilimleri alanında üretilen doktora tezlerinde ciddi sorunların bulunduğunu ortaya koymaktadır. Araştırmada ulaşılan sonuçlara dayalı olarak eğitim bilimleri alanında tez çalışması yapacak kişilerin teori, yöntembilim ve istatistik boyutlarında dikkat etmeleri gereken bazı önemli noktalar ile tez çalışması yaptıran kişi ve kuruluşların dikkate alması gereken bazı hususlar önerilmektedir.

Ergün, Recepoğlu, Küçük ve Oğuz (2014) “Türkiye’deki Üniversitelerde Eğitim Denetimi Alanında Yapılan Lisansüstü Tezlerin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelemesi” isimli çalışmasında eğitim denetimi alanında yapılan tezlerdeki bilimsel araştırma bulgularını çeşitli değişkenlere göre incelemiştir. Araştırma, nitel ve betimsel özellik taşımaktadır. Araştırma sonucunda; tezlerin 24 farklı üniversiteye dağıldığı, tezlerin yapıldığı enstitüler açısından incelendiğinde %50,47’sinin sosyal bilimler enstitülerinde (54 adet), %49,43’ünün ise (53 adet) eğitim bilimleri enstitülerinde yapıldığı sonucuna ulaşılmıştır. Araştırmacıların cinsiyetlerine göre dağılımları incelendiğinde, %29,91’i (32 Tez) kadınlar, %70,09’u (75 Tez) erkekler tarafından yapıldığı ortaya çıkmıştır. İncelenen tezler düzeylerine göre incelendiğinde %86,92’si (93 Tez) yüksek lisans düzeyinde, %13,08’i (14 Tez) doktora düzeyinde yapıldığı, araştırma türlerine göre incelendiğinde, 107 eğitim denetimi araştırmasının % 19,63’ü (21 Tez) Nitel, %80,37’si (86 Tez) nicel araştırma türünde yapıldığı görülmektedir.

Uygun (2012) “Eğitim Tarihi Alanında Yapılmış Lisansüstü Tezlerin Analizi” isimli çalışmasında; Türkiye’de eğitim tarihi alanında yapılmış 61 lisansüstü tezleri konularına, yapılış yıllarına, üniversitelere ve yöntemlerine göre incelenmiştir. Araştırma tarama modelinde desenlenmiş, betimsel bir çalışmadır. Tezlerin analizinde içerik analizi tekniği uygulanmış ve veriler frekans ve yüzdelerle analiz edilmiştir. Araştırmada elde edilen sonuçların, eğitim tarihi alanında yeni araştırma konusu seçiminde araştırmacılara yardımcı olacağı düşünülmektedir. Araştırma bulguları, araştırmacıları daha özgün konulara yönlendireceği ve insan kaynaklarının daha etkili ve verimli kullanılması açısından yararlı olacağı için önemlidir. Araştırmada eğitim

tarihi alanında yapılan lisansüstü tezlerin sınırlı sayıda ve genelde yüzeysel çalışmalar olduğu sonucu çıkarılabilir.

Erdem (2013) ‘Türkiye’de 2000-2012 Yılları Arasında Sayısal Yöntemler Bilim Dalında Yapılan Yüksek Lisans / Doktora Tezleri Üzerine Bir Araştırma’ isimli çalışmasında 2000-2012 yılları arasında sayısal yöntemler ana bilim dalı veya Bilim dalı olan üniversitelerde üretilen 190 adet yüksek lisans / ve doktora tezi yükseköğretim kurumunun resmi internet sitesinden indirilerek incelenmiştir.

İşçi (2013) ‘Türkiye’de Eğitim Yönetimi Alanında Yapılmış Lisansüstü Tezlerin Tematik, Metodolojik Ve İstatistiksel Açıdan İncelenmesi’ isimli çalışmasında Türkiye’de eğitim yönetimi alanında 2008-2012 yılları arasında yapılmış lisansüstü tezlerinin tematik, metodolojik ve istatistiki çözümlene teknikleri açısından analizi yoluyla bir durum değerlendirmesi yapılmasını amaçlamıştır.

Akça (2011) “Türkiye’de Fotoğraf Anasanat Dallarında Yapılan Yüksek Lisans Tezlerinin İncelenmesi” isimli çalışmasında bu çalışmada Türkiye’de fotoğraf anasanat dalı fotoğraf programı olan üniversitelerde hazırlanmış tezlerin analizi yapılmıştır.

Uysal (2013) ‘Türkiye’de Eğitim Yönetimi Teftişi Planlaması Ve Ekonomisi Alanındaki Doktora Tezlerinin İncelenmesi’ isimli çalışmasında; Türkiye’de eğitim yönetimi alanında yapılan doktora tezlerini araştırma konusu, araştırma yöntemi ve öneriler açısından incelemiş ve genel eğilimleri belirlemiştir.

BÖLÜM III

YÖNTEM

3.1.Araştırmanın Yöntemi

Araştırmanın bu bölümünde araştırmanın yöntemini oluşturan desen, evren, örneklem, veri toplama araçları, veri toplama araçlarının uygulanması, toplanması ve verilerin analizinde ne gibi değerlendirmelerin yer alacağına yönelik açıklamalar bulunmaktadır.

3.1.1. Araştırmanın Deseni

Bu araştırma nitel araştırma yöntem ve teknikleri kullanılarak yapılmış bir durumu belirlemeye yönelik betimsel bir çalışmadır. Araştırmada kullanılan bilgilerin büyük bir kısmı kütüphanedeki kaynaklardan, özellikle yayınlardan elde edildiği için çalışma aynı zamanda “kütüphane çalışması”dır (Arıkan, 200: 76).

Araştırmanın değinmiş olduğu konu, amaç ve yöntem incelendiğinde tarama modelini esas alan betimsel bir araştırma olması sebebiyle; ‘Tarama Modeli’ en uygun yöntem olarak belirlenmiştir.

“Tarama modeli, geçmişte ya da halen var olan bir durumu var olduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımlarıdır” (Karasar, 2002:77).

3.1.2. Evren

Araştırmanın evrenini yükseköğretim kurumunun veri tabanında yer alan ülkemizde flüt alanında Üniversitelerin ilgili enstitüleri ve anabilim dallarında gerçekleştirilen yüksek lisans, sanatta yeterlik ve doktora tezlerinden oluşan lisansüstü araştırmalar oluşturmaktadır. Çalışma kapsamında yer alan ve flüt alanında yapılmış olan lisansüstü çalışmaların 2014 yılından itibaren başlayarak 1987 yılına kadar, günümüzden geçmişe doğru sıralanmış listesi Ek:1’de verilmiştir.

3.1.3. Örneklem

Araştırmanın örneklemini ülkemizde 1987-2014 yılları arasında flüt alanında yapılan lisansüstü tez çalışmaları oluşturmaktadır.

3.1.4. Veri Toplama Araçları

Araştırmada veriler Yükseköğretim Kurulu Dökümantasyon Merkezinde var olan flüt alanında yapılmış lisansüstü tezler kullanılarak elde edilmiştir.

3.1.5. Veri Toplama Araçlarının Uygulanması ve Toplanması

1987–2014 yılları arasında yapılmış, flüt ve flüt eğitimi ile doğrudan ilgili olan yüksek lisans, sanatta yeterlik ve doktora olmak üzere toplam 81 tezin yer aldığı bu çalışmada veriler, Yükseköğretim Kurulu Dökümantasyon Merkezinden (www.yok.gov.tr) elde edilerek işlenmiştir. Belirtilen tezlerin dışında, kayıtlarda bulunmadığı için yer verilemeyen ya da henüz tamamlanamayan tezlerin bulunması olası olmakla birlikte flüt ve flüt eğitimi alanlarında yazılmış lisansüstü tezlerin büyük çoğunluğunun bu araştırmada yer aldığı söylenilebilmektedir.

3.1.6. Verilerin Analizi

Elde edilen veriler ışığında ülkemizde 1987 / 2014 yılları arasında flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü tezlerin dağılımları verilmiştir. Yapılan dağılımda lisansüstü çalışmalar; a) alanlarına, b) yıllara, c) tez türlerine, d) üniversite ve şehirlere, e) işlemiş olduğu müzik dönemleri ve ele alınan bestecilere, f) araştırmalarda kullanılmış olan yöntemlere yönelik incelemeler nitel çözümleme yöntemiyle irdelenmiştir.

Araştırmadan elde edilen veriler SPSS (ver: 22.0) programına yüklenerek verilerin frekans dağılımları yapılmış, sonuçlar sayı ve yüzde (%) ile belirtilmiştir. Gruplandırılan bilgilerin dağılımları tablolar ve grafikler halinde sunulmuş ve yorumlanmıştır.

BÖLÜM IV

BULGULAR VE YORUM

Bu bölümde araştırmanın problem ve alt problemlerinde sunulan soruların cevaplarına yönelik elde edilen bulgular ve bu bulgular sonucunda yapılan değerlendirme yorumlar yer almaktadır.

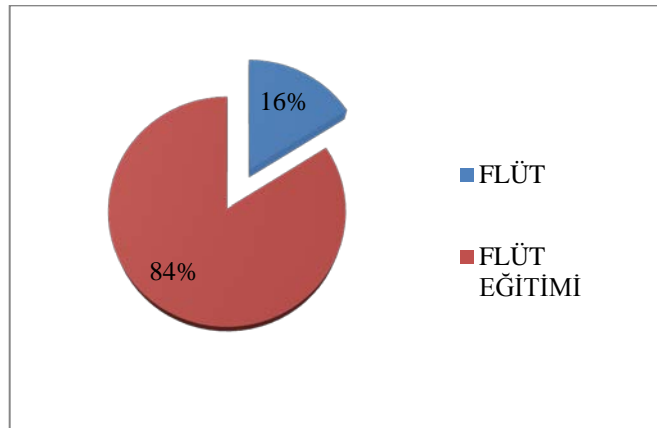
4.1. Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorum

Araştırmanın birinci alt probleminde “Ülkemizde Flüt ve Flüt Eğitimi Alanlarında, 1987-2014 yılları arasında yapılmış araştırmaların *araştırmaya seçilen konu açısından* dağılımı ne düzeydedir?” sorusuna cevap aranmıştır. Tablo 1’de Ülkemizde Flüt ve Flüt Eğitimi Alanlarında, 1987-2014 yılları arasında yapılmış araştırmaların alanlarına göre dağılımı görülmektedir.

Tablo 1. Ülkemizde Flüt ve Flüt Eğitimi Alanlarında Yapılan Lisansüstü Tezlerin Konularına Göre Dağılımları

Konu	Lisansüstü Çalışma Sayısı	Oran %
Flüt	13	16
Flüt Eğitimi	68	84
Toplam	81	100

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü tezlerin konularına göre dağılımlarına bakıldığında, % 16’sının (13 tez) flüt, % 84’ünün de (68 tez) flüt eğitimi alanında yapıldığı görülmektedir.

Şekil 11. Tezlerin Konularına Göre Dağılımları

Ayrıca Şekil 11'den de anlaşılacağı gibi flüt eğitimi alanında yapılan tezlerin %84 oranıyla çoğunluğu oluşturduğu görülmektedir.

Flüt alanında yapılan çalışmalarda; besteciler, flütün tarihsel gelişimi, flüt mekanizmasında oluşan değişiklikler, bestecilerin repertuvarları, klasik müzik dönemlerinde flüt müziği ve flütle ilgili yayınlar yer almaktadır.

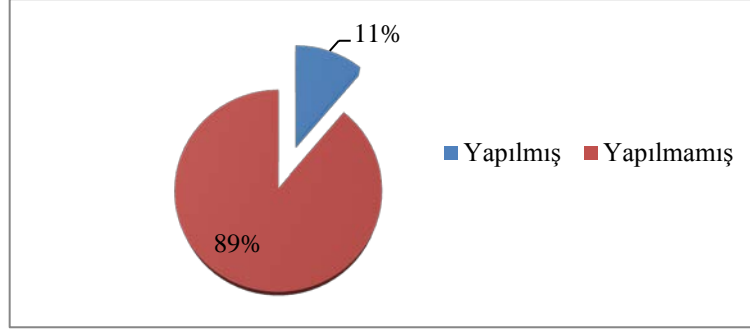
Flüt eğitimi alanında yapılan çalışmalarda ise; flüt eğitimi, flüt eğitiminde karşılaşılan problemler, oluşabilecek bedensel rahatsızlıklar ve bu problemlere ilişkin uzman, öğretmen ve öğrenci görüşleri, entonasyon problemleri, nefes ve diyafram eğitimi, flüt çalım teknikleri, çağdaş flüt çalım teknikleri, eser incelemesi, etüt kitaplarının incelenmesi, öğrenci başarı düzeylerinin değerlendirilmesi, Türkiye ve Amerika Birleşik Devletlerinde lisans düzeyinde verilen flüt eğitiminin karşılaştırılması, çalışma yöntemlerinin pedagojik açıdan incelenmesi, flüt öğretimi program tasarısı, flüt eğitimi almakta olan öğrencilerin profili, çağdaş Türk bestecilerinin ve Türk beşlerinin flüt eserlerinin incelenmesi vb. gibi konular yer almaktadır.

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü çalışmaların %11,1'inde (9 tez) güzel sanatlar liselerine yönelik çalışmalar yapılmıştır. Tablo 2'de güzel sanatlar liselerine yönelik yapılan çalışmaların yüzde değerleri sunulmuştur.

Tablo 2. Ülkemizde Flüt ve Flüt Eğitimi Alanlarında Yapılan Lisansüstü Araştırmaların Güzel Sanatlar Liselerini Konu Edinme Oranı

G.S. L'ye Yönelik Çalışma	f	Oran %
Yapılmış	9	11,1
Yapılmamış	72	88,9
Toplam	81	100,0

Yapılan lisansüstü çalışmalarda Güzel Sanatlar Liseleri flüt öğretim programında yer alan makamların uygulanma durumları, öğretim yöntemlerinin konulara göre etkililiğinin değerlendirilmesi, Çağdaş Türk flüt eserlerinin kullanımı ve örnek çalışma egzersizleri, flüt çalışmasından kaynaklanan bedensel sorunlar, flüt programlarının içeriği ve uyumluluğu, müfredat programları ile ilgili çalışmaların yapıldığı görülmüştür.

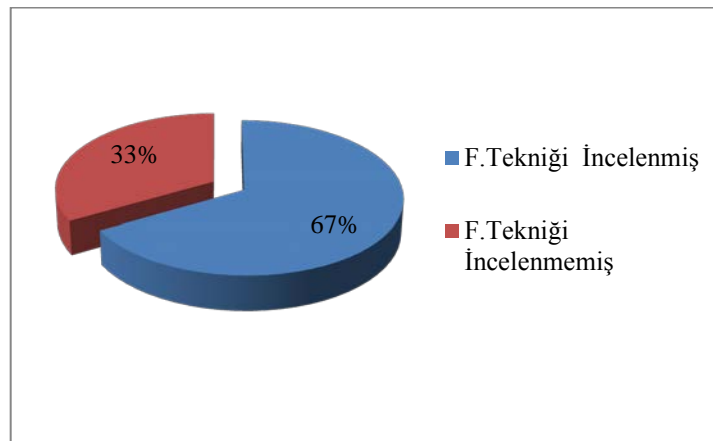

Şekil 12. Lisansüstü Çalışmaların Güzel Sanatlar Liselerini Konu Edinme Oranı

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü araştırmaların flüt çalma tekniği, yöntemi, flüt eğitiminde karşılaşılan problemler, flüt çalışmasından kaynaklanan bedensel rahatsızlıklar, eser ve etüt incelemesi, flüt metodu incelemesi ve çalgı gelişimi konusuna yer verilme oranı % 66,7 dir. Tablo 3 te yapılan lisansüstü araştırmalarda flüt çalma tekniğine yer verilme oranı gösterilmiş, şekil 13 te pasta grafikte sunulmuştur.

Tablo 3. Yapılan Lisansüstü Araştırmalarda Flüt Çalma Tekniğine Yer Verilme Oranı

Flüt Çalma Tekniğinin İncelenmesi	Lisansüstü Çalışma Sayısı	Oran %
F. Tekniği İncelenmiş	54	66,7
F. Tekniği İncelenmemiş	27	33,3
Toplam	81	100,0

Şekil 13. Flüt Çalma Tekniğinin İncelenmesi

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü çalışmaların %66,7'sinde flüt tekniği incelenmiştir. Yapılan çalışmalarda flüt vibratosu, nefes tekniği, Alexander tekniği, Morceaux impose tekniği, Fransız ekolüyle flüt çalma tekniği, avant-gadre çalım tekniği, mikrotonlar, alternatif parmak pozisyonları gibi 20.yy. da geliştirilen yeni çalım tekniklerinin işlendiği görülmüştür.

Yapılan lisansüstü çalışmaların %56,8'inde (46 tez) eser incelemesine yer verilmiş farklı dönemlerde yaşamış birçok bestecinin eserleri form, icra ve flüt tekniği yönünden incelenmiştir. Araştırmaları %27,2'sinde (22 tez) flüt metodu incelemesi yapılmış, %33,3'ünde flüt eğitiminde karşılaşılan problemler incelenmiştir. Öğretmen ve öğrenci görüşleri alınarak flüt eğitiminde karşılaşılan problemlerin belirlenmesine yönelik çalışmalar yapıldığı, flüt çalışmasından kaynaklanan bedensel rahatsızlıklar, teknik problemler ve çözümlerine yönelik çalışmaların yapıldığı ve flütçüler için yararlı olabilecek ısınma tekniklerini de içeren, sorunlara yönelik çözüm önerilerinin sunulduğu görülmektedir.

Yapılan lisansüstü çalışmaların % 35,8'inde (29 tez) flütün tarihsel süreç içerisinde geçirmiş olduğu değişiklikler ve dünyaca ünlü flütçülerin çalgıya kazandırdıkları yeniliklere değinilmiştir.

4.2. İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorum

Araştırmanın ikinci alt probleminde “Ülkemizde Flüt ve Flüt Eğitimi Alanlarında, 1987-2014 yılları arasında yapılmış araştırmaların *yıllara göre* dağılımı ne düzeydedir?” sorusuna cevap aranmıştır. Tablo: 4 te lisansüstü tezlerin yıllara göre dağılımı verilmiştir.

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü tezlerin yıllara göre dağılımlarına bakıldığında 2010 yılında %17,3 (14 tez çalışması) oranı ile ilk sırada olduğu ve bu oranı %11,1'lik (9 tez) oranla 2011 yılının takip ettiği görülmektedir.

Tablo: 4. Lisansüstü Tezlerin Yıllara Göre Dağılımı

Yıllar	Y.L	S.Y	DOK.	TOPLAM	Oran (%)
1987	1	-	-	1	1,2
1988-1992	-	-	-	-	0
1993	2	-	-	2	2,5
1994	2	-	-	2	2,5
1995	-	-	-	-	0
1996	1	1	-	2	2,5
1997	3	-	-	3	3,7
1998	2	-	-	2	2,5
1999	3	-	-	3	3,7
2000	3	-	-	3	3,7
2001	1	-	-	1	1,2
2002	1	1	-	2	2,5
2003	1	-	-	1	1,2
2004	2	-	-	2	2,5
2005	3	1	-	4	4,9
2006	3	-	-	3	3,7
2007	5	-	-	5	6,2
2008	2	1	1	4	4,9
2009	2	1	-	3	3,7
2010	8	2	4	14	17,3
2011	7	1	1	9	11,1
2012	3	-	1	4	4,9
2013	1	2	1	4	4,9
2014	4	3	-	7	8,4
Toplam	61	12	8	81	100

Bu oranın lisansüstü çalışmaların yapıldığı diğer yıllarda ise;

2014 yılında % 7,4 (6 tez çalışması),

2007-2013 yıllarında % 6,2 (5'er tez çalışması),

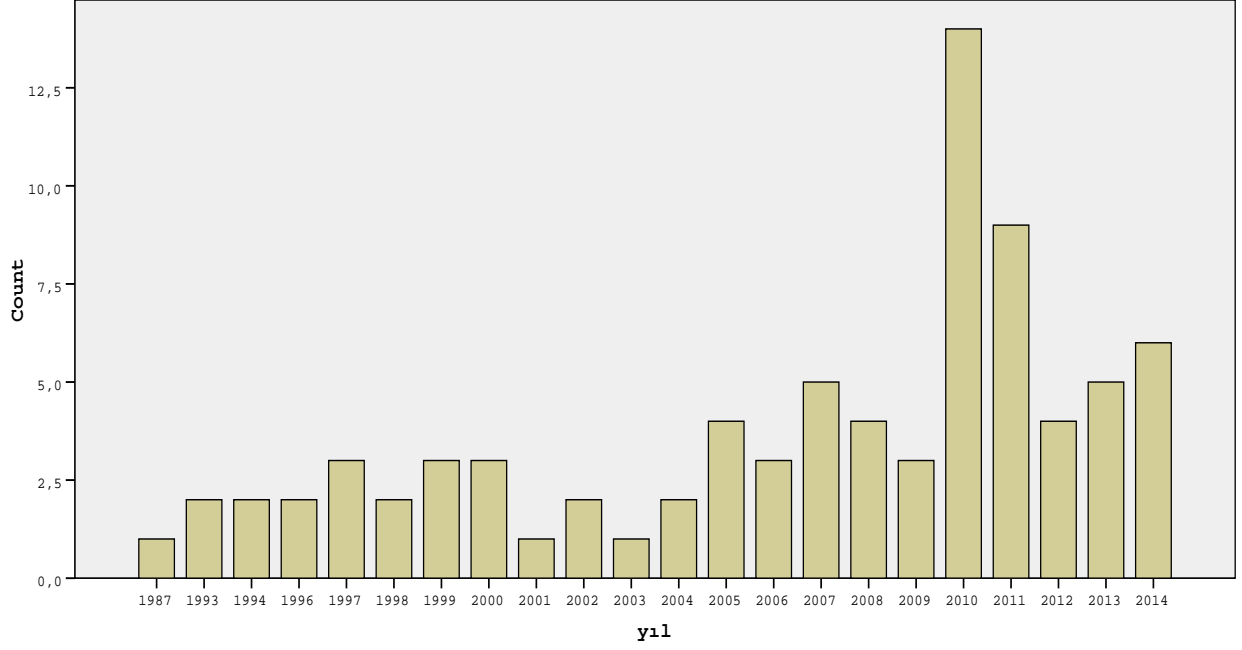
2005-2008-2012 yıllarında % 4,9 (4'er tez çalışması),

1997-1999-2000-2006-2009 yıllarında % 3,7 (3'er tez çalışması),

1993-1994-1996-1998-2002-2004 yıllarında % 2,5 (2'şer tez çalışması),

1987-2001 ve 2003 yıllarında %1,2 (1 tez çalışması) olduğu görülmektedir.

Şekil 14 te lisansüstü tezlerin yıllara göre dağılımı grafikleştirilmiştir.

Şekil 14. Lisansüstü Tezlerin Yıllara Göre Dağılımı

Ülkemizde flüt ile ilgili ilk lisansüstü çalışma 1987 yılında Marmara Üniversitesi, fen bilimleri enstitüsünde yapılmıştır. Devam eden 5 yıl boyunca (1988-1992 yılları dâhil) ve 1995 yılında yapılmış lisansüstü çalışma olmadığı görülmektedir. 2002 yılında itibaren 2014 yılına kadar lisansüstü çalışmalar devam etmiştir.

Ülkemizde 1987 yılından itibaren flüt ile ilgili lisansüstü çalışmalar yapılmaktadır. Sonrasında 1993 ve 1994 yıllarında görülen yüksek lisans çalışmalarının ardından 1995 yılında yapılmış lisansüstü tez çalışması bulunmamaktadır. 1996 yılından itibaren her yıl yüksek lisans çalışması yapılmıştır. Yapılan yüksek lisans çalışmaları yıllara göre değerlendirildiğinde diğer yıllara oranla en fazla çalışmalar 2007 (5tez), 2010 (8 tez), 2011 (7 tez) yıllarında görülmektedir. 2010 ve 2011 yıllarında diğer yıllara oranla ciddi bir artış görülmektedir.

Sanatta yeterlik çalışmalarının yıllar içerisinde ki dağılımına bakıldığında flüt alanında ilk sanatta yeterlik çalışmasının 1996 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi sosyal bilimler enstitüsünde yapıldığı görülmektedir. Devam eden 5 yıl içerisinde (1997-2001) hiçbir üniversitede sanatta yeterlik çalışması yapılmadığı görülmektedir. 2002 yılından itibaren tekrar yapılmaya başlanan sanatta yeterlik çalışmaları her yıl olmamakla birlikte 2014 yılına kadar yapılmıştır. 2014 yılı şu anki verilerle değerlendirildiğinde (yapılmakta olan sanatta yeterlik çalışmaları hariç) sanatta yeterlik çalışmalarının en çok yapıldığı yıl olduğu görülmektedir.

Doktora çalışmalarının yıllar içerisindeki dağılımına bakıldığında ilk doktora çalışmasının 2008 yılında Gazi Üniversitesi eğitim bilimleri enstitüsünde yapıldığı görülmektedir. 2009 yılında doktora çalışmasına rastlanmamıştır. Devam eden yıllarda her yıl doktora çalışması yapılmıştır. Doktora çalışmalarının en yoğun yapıldığı yılın 2010 yılı (4 tez) olduğu görülmektedir.

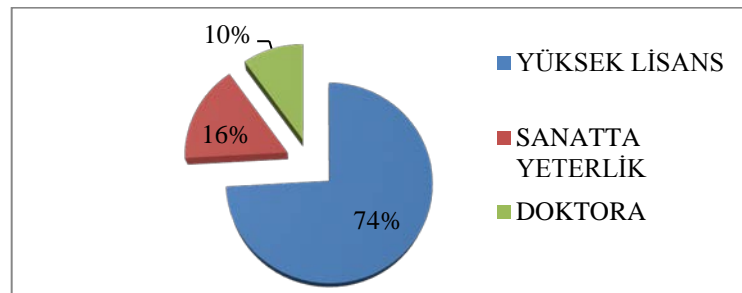
4.3. Üçüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın üçüncü alt probleminde “Ülkemizde Flüt Ve Flüt Eğitimi Alanlarında, 1987-2014 yılları arasında yapılmış araştırmaların *tez türlerine göre* dağılımı ne düzeydedir?” sorusuna cevap aranmıştır. Tablo 5 ve şekil 15 de lisansüstü tezlerin tez türlerine göre dağılımları görülmektedir.

Tablo 5. Lisansüstü Tezlerin Tez Türlerine Göre Dağılımları

Tez Türü	Lisansüstü Çalışma Sayısı	Oran %
Yüksek Lisans	60	74,1
Sanatta Yeterlik	13	16
Doktora	8	9,9
Toplam	81	100

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü tezlerin tez türlerine göre dağılımlarına bakıldığında % 74,1’ini (60 tez) yüksek lisans tezlerinin; %16’sını (13 tez) sanatta yeterlik tezlerinin; % 9,9’ unu da (8 tez)doktora tezlerinin oluşturduğu görülmektedir. Yüksek lisansta yapılan çalışmaların oranının sanatta yeterlik ve doktora çalışmalarına oranla daha yüksek olduğu görülmektedir. Yüksek lisans döneminde flüt alanını seçen akademik öğrencilerin sanatta yeterlik ve doktora döneminde flüt alanını daha az tercih ettikleri görülmüştür. Doktora ve sanatta yeterlik alanında oranın daha az çıkmasında bu alanda doktora derecesine sahip yetişmiş akademik personelin azlığı düşünülebilir.

Şekil 15. Lisansüstü Tezlerin Tez Türlerine Göre Dağılımları

Yapılan lisansüstü çalışmalar sonucunda yüksek lisans tezlerinin %74,1'lik oranla çoğunlukta olduğu görülmektedir.

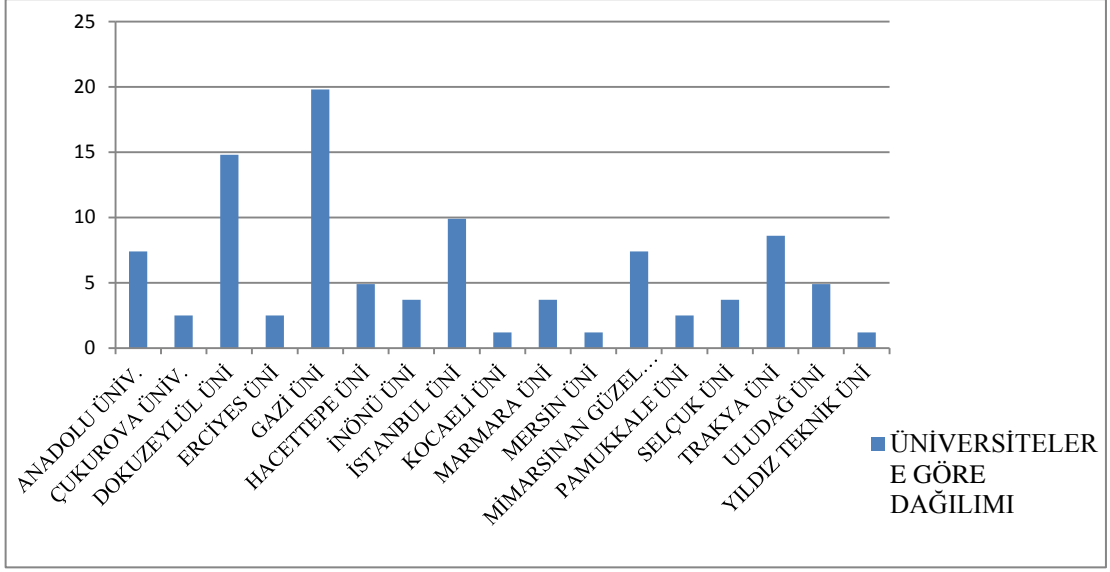
Ülkemizde flüt ile ilgili ilk lisansüstü çalışmanın 1987 yılında Marmara Üniversitesi, fen bilimleri enstitüsünde, ilk sanatta yeterlik çalışmasının 1996 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi sosyal bilimler enstitüsünde, ilk doktora çalışmasının 2008 yılında Gazi Üniversitesi eğitim bilimleri enstitüsünde yapıldığı görülmektedir.

4.4. Dördüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın dördüncü alt probleminde “Ülkemizde Flüt Ve Flüt Eğitimi Alanlarında, 1987-2014 yılları arasında yapılmış araştırmaların yapıldığı *üniversitelere ve şehirlere göre* dağılımı ne düzeydedir?” sorusuna cevap aranmıştır. Tablo 6’ da lisansüstü araştırmaların üniversitelere göre dağılımı verilmiş, şekil 16’ da lisansüstü araştırmaların üniversitelere göre dağılımı grafikte gösterilmiştir.

Tablo 6. Lisansüstü Araştırmaların Üniversitelere Göre Dağılımı

	Üniversiteler	Lisansüstü Çalışma Sayısı	Oran %
1	Anadolu Üniversitesi	6	7,4
2	Çukurova Üniversitesi	2	2,5
3	Dokuz Eylül Üniversitesi	12	14,8
4	Erciyes Üniversitesi	2	2,5
5	Gazi Üniversitesi	16	19,8
6	Hacettepe Üniversitesi	4	4,9
7	İnönü Üniversitesi	3	3,7
8	İstanbul Üniversitesi	8	9,9
9	Kocaeli Üniversitesi	1	1,2
10	Marmara Üniversitesi	3	3,7
11	Mersin Üniversitesi	1	1,2
12	M. S. Güzel Sanatlar Üniv.	6	7,4
13	Pamukkale Üniversitesi	2	2,5
14	Selçuk Üniversitesi	3	3,7
15	Trakya Üniversitesi	7	8,6
16	Uludağ Üniversitesi	4	4,9
17	Yıldız Teknik Üniversitesi	1	1,2
	Toplam	81	100,0

Şekil 16. Lisansüstü Araştırmaların Üniversitelere Göre Dağılımı

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü çalışmaların üniversitelere göre dağılımına baktığımızda en fazla çalışma yapılan üniversitenin % 19,8'lik oranla (16 tez) Gazi Üniversitesi olduğu görülmektedir.

Bu sırayı ; % 14,8' lik oranla (12 tez) Dokuz Eylül Üniversitesi,

% 9,9'luk oranla (8 tez) İstanbul Üniversitesi,

% 8,6'lık oranla (7 tez) Trakya Üniversitesi,

% 7,4'lük oranla (6'şar tez)Mimar Sinan güzel sanatlar ve Anadolu Üniversiteleri,

% 4,9'luk oranla (4'er tez) Hacettepe ve Uludağ Üniversiteleri,

% 3,7'lik oranla (3'er tez) İnönü, Selçuk ve Marmara Üniversiteleri,

% 2,5'lik oranla(2'şer tez) Erciyes ve Pamukkale Üniversiteleri,

% 1,2'lik(1'er tez) oranla da Kocaeli, Mersin ve Yıldız Teknik Üniversitelerinin izlediği görülmektedir.

Tablo 7. Lisansüstü Tezlerin Üniversiteler Bazında Tez Türlerine Göre Dağılımları

Üniversite	Yüksek Lisans		Sanatta Yeterlik		Doktora		Toplam	
	F	%	F	%	F	%	F	%
Anadolu Üniversitesi	3	3,7	3	3,7	-	-	6	7,4
Çukurova Üniversitesi	2	2,5	-	-	-	-	2	2,5
Dokuz Eylül Üniversitesi	8	9,9	4	4,9	-	-	12	14,8
Erciyes Üniversitesi	2	2,5	-	-	-	-	2	2,5
Gazi Üniversitesi	11	13,2	-	-	5	6	16	19,8
Hacettepe Üniversitesi	4	4,9	-	-	-	-	4	4,9
İnönü Üniversitesi	2	2,5	-	-	1	1,2	3	3,7
İstanbul Üniversitesi	6	7,4	2	2,5	-	-	8	9,9
Kocaeli Üniversitesi	1	1,2	-	-	-	-	1	1,2
Marmara Üniversitesi	2	2,5	-	-	1	1,2	3	3,7
Mersin Üniversitesi	1	1,2	-	-	-	-	1	1,2
Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi	5	6	1	1,2	-	-	6	7,5
Pamukkale Üniversitesi	2	2,5	-	-	-	-	2	2,5
Selçuk Üniversitesi	2	2,5	-	-	1	1,2	3	3,7
Trakya Üniversitesi	6	7,4	1	1,2	-	-	7	8,6
Uludağ Üniversitesi	4	4,9	-	-	-	-	4	4,9
Yıldız Teknik Üniversitesi	-	-	1	1,2	-	-	1	1,2
Toplam	61	74,8	12	15,3	8	9,9	81	100,0

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü çalışmaların üniversiteler bazında tez türlerine göre değerlendirmesi sonucunda;

Anadolu Üniversitesinde yapılan lisansüstü çalışmaların oranının % 7,4 (6 tez) olduğu, bu oranın %3,7'lik kısmını (3 tez) yüksek lisans, %3,7'lik kısmını ise (3tez) sanatta yeterlik çalışmasının oluşturduğu görülmektedir. Anadolu Üniversitesinde yapılmış doktora çalışmasına rastlanmamıştır.

Çukurova Üniversitesinde yapılan lisansüstü çalışmaların oranının %2,5 olduğu (2 tez) ve bunu yüksek lisans çalışmalarının oluşturduğu görülmektedir. Çukurova Üniversitesinde yapılmış sanatta yeterlik ve doktora çalışmasına rastlanmamıştır.

Dokuz Eylül Üniversitesinde yapılan lisansüstü çalışmaların oranının %14,8 (12 tez) olduğu, bunun %9,9' luk kısmını (8 tez) yüksek lisans çalışmalarının,%4,9'luk kısmını da (4 tez) sanatta yeterlik çalışmasının oluşturduğu görülmektedir. Dokuz Eylül Üniversitesinde yapılmış herhangi bir doktora çalışmasına rastlanmamıştır.

Erciyes Üniversitesinde yapılan lisansüstü çalışmaların oranının %2,5 olduğu (2tez) ve yüksek lisans çalışmasından oluştuğu görülmektedir. Erciyes Üniversitesinde yapılmış sanatta yeterlik ve doktora çalışmasına rastlanmamıştır.

Gazi Üniversitesinde yapılan lisansüstü çalışmaların oranının 19,8 olduğu (16 tez) , bu oranın % 13,2' lik kısmını (11 tez) yüksek lisans çalışmalarının, % 6'lık kısmını ise (5 tez) doktora tezlerinin oluşturduğu görülmektedir. Gazi Üniversitesinde yapılmış sanatta yeterlik tezine rastlanmamıştır.

Hacettepe Üniversitesinde yapılan lisansüstü çalışmaların oranının % 4,9 olduğu (4tez) ve bunu yüksek lisans tezlerinin oluşturduğu görülmektedir. Hacettepe Üniversitesinde yapılmış sanatta yeterlik ve doktora çalışmasına rastlanmamıştır.

İnönü Üniversitesinde yapılan lisansüstü çalışmaların oranının % 3,7 (3 tez) olduğu ve bu oranın % 2,5'lik kısmını (2 tez) yüksek lisans çalışmalarının, % 1,2 'lik(1 tez) kısmını da doktora çalışmasının oluşturduğu görülmektedir. İnönü Üniversitesinde yapılmış sanatta yeterlik tezine rastlanmamıştır.

İstanbul Üniversitesinde bu oranın %9,9 (8 tez) olduğu, bunun %7,4'lük kısmını (6 tez) yüksek lisans, % 2,5'lik kısmını da (2 tez) sanatta yeterlik çalışmasının oluşturduğu görülmektedir. İstanbul Üniversitesinde yapılmış doktora çalışmasına rastlanmamıştır.

Kocaeli Üniversitesinde bu oranın 1,2 olduğu (1tez) ve yüksek lisans çalışmasının oluşturduğu görülmektedir. Kocaeli Üniversitesinde yapılmış sanatta yeterlik ve doktora çalışmasına rastlanmamıştır.

Marmara Üniversitesinde bu oranın % 3,7 (3tez) olduğu, bunun % 2,5'lik kısmını (2 tez) yüksek lisans, %1,2'lik kısmını(1tez) doktora çalışmasının oluşturduğu görülmektedir. Marmara Üniversitesinde yapılmış sanatta yeterlik tezine rastlanmamıştır.

Mersin Üniversitesinde bu oranın %1,2 (1tez) olduğu ve bu oranı yüksek lisans çalışmasının oluşturduğu görülmektedir. Mersin Üniversitesinde yapılmış sanatta yeterlik ve doktora çalışmasına rastlanmamıştır.

Mimar Sinan Üniversitesinde bu oranın % 7,5 (6 tez) olduğu ve bu oranın % 6'lık kısmını (5 tez) yüksek lisans çalışmalarının, % 1,2'lik kısmını da sanatta yeterlik

çalışmasının oluşturduğu görülmüştür. Mimar Sinan Üniversitesinde yapılmış doktora çalışmasına rastlanmamıştır.

Pamukkale Üniversitesinde bu oranın % 2,5 (2tez) olduğu ve bu oranın yüksek lisans çalışmalarından oluştuğu görülmektedir. Pamukkale Üniversitesinde yapılmış sanatta yeterlik ve doktora çalışmasına rastlanmamıştır.

Selçuk Üniversitesinde bu oranın %3,7 olduğu, bu oranın % 2,5'lik kısmını (2 tez) yüksek lisans çalışmalarının, % 1,2'lik kısmını da (1 tez) doktora çalışmasının oluşturduğu görülmektedir. Selçuk Üniversitesinde yapılmış sanatta yeterlik tezine rastlanmamıştır.

Trakya Üniversitesinde bu oranın %8,6 olduğu bu oranın % 7,4'lük kısmını (6 tez) yüksek lisans çalışmalarının, % 1,2'lik kısmını da (1tez) sanatta yeterlik çalışmasının oluşturduğu görülmektedir. Trakya Üniversitesinde yapılmış doktora çalışmasına rastlanmamıştır.

Uludağ Üniversitesinde bu oranın % 4,9 (4 tez) olduğu ve bu oranı yüksek lisans çalışmalarının oluşturduğu görülmektedir. Uludağ Üniversitesinde yapılmış sanatta yeterlik ve doktora tezine rastlanmamıştır.

Yıldız Teknik Üniversitesinde bu oranın %1,2 olduğu(1tez) ve bunu sanatta yeterlik çalışmasının oluşturduğu görülmüştür. Yıldız Teknik Üniversitesinde yapılmış yüksek lisans ve doktora tezine rastlanmamıştır.

Lisansüstü çalışmalarda en fazla oranın Gazi Üniversitesi olarak çıkmasında; Ankara'nın başkent ve büyük şehir olması, Gazi Üniversitesinin 1926 yılında kurulmuş Türkiye'nin en çok fakülte ve yüksekokula sahip köklü bir üniversite olması düşünülebilir. Şehir bazında değerlendirildiğinde en fazla çalışmanın Ankara, İstanbul ve İzmir'de yoğunlaşmasında bu şehirlerin büyükşehir olması, bununla birlikte belirtilen şehirlerdeki üniversite sayısının fazla olması lisansüstü çalışmalarda bu şehirlerin oranının yüksek çıkmasını açıklar nitelikte olduğu düşünülmektedir.

Tablo 8. Yapılan Lisansüstü Çalışmaların Şehirlere Göre Dağılımı

Sıra	Şehir	Lisansüstü Çalışma Sayısı	Oran %
1	Adana	2	2,5
2	Ankara	20	24,7
3	Bursa	4	4,9
4	Denizli	2	2,5
5	Edirne	7	8,6
6	Eskişehir	6	7,4
7	İstanbul	18	22,2
8	İzmir	12	14,8
9	Kayseri	2	2,5
10	Konya	3	3,7
11	Malatya	3	3,7
12	Mersin	1	1,2
13	Kocaeli	1	1,2
Toplam		81	100,0

Ülkemizde Flüt ve Flüt Eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü çalışmaların hazırlandığı şehirlere göre dağılımına bakıldığında en fazla lisansüstü çalışmanın %24,7 oranı(20 tez) ile Ankara’da yapıldığı görülmektedir.

Bu oranı %22,2 oranı (18 tez) ile İstanbul,

%14,8 (12 tez) oranı ile İzmir,

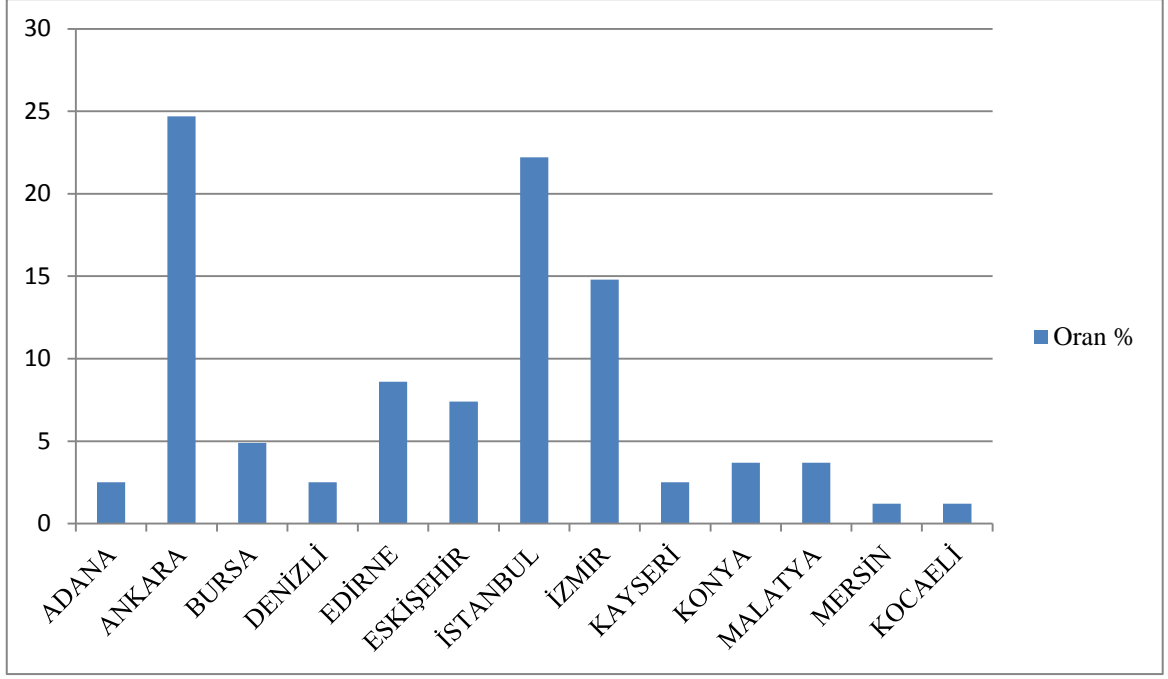
%8,6 oranı (7 tez) ile Edirne,

%7,4 oranı (6 tez) ile Eskişehir,

%4,9 oranı (4 tez) ile Bursa,

%3,7 oranı (3 tez) ile Konya ve Malatya,

%2,5 (2 tez) oranı ile Adana, Denizli ve Kayseri, %1,2 oranı (1 tez) ile de Mersin ve Kocaeli’nin izlediği görülmektedir. Ulaşılan sonuçlarda Ankara, İstanbul, İzmir ve Edirne’nin en fazla lisansüstü çalışma yapılan iller olmasında bu illerde köklü üniversitelerin yer alması, büyük şehir olmaları nedeniyle aynı alanda birden fazla fakültenin olması ve lisansüstü eğitim için yeterli öğretim elemanı kadrosunun bu illerde çoğunlukta olduğu düşünülmektedir.

Şekil 17. Yapılan Lisansüstü Çalışmaların Şehirlere Göre Dağılımı

4.5. Beşinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın beşinci alt probleminde “Ülkemizde Flüt Ve Flüt Eğitimi Alanlarında, 1987-2014 yılları arasında yapılmış araştırmaların *işlenmiş olduğu müzik dönemleri ve ele alınan bestecilere göre dağılımı ne düzeydedir?* Sorusuna cevap aranmıştır. Tablo 9’da ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü araştırmaların işlenmiş oldukları müzik dönemlerine göre dağılımı verilmiş, şekil 18’de durum pasta grafiğinde gösterilmiştir.

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü çalışmaların işlenmiş oldukları müzik dönemlerine göre dağılımına bakıldığında; yapılan lisansüstü çalışmaların % 48,1’inde (39 tez) müzik dönemlerinin işlendiği görülmektedir.

Tablo 9. Ülkemizde Flüt Ve Flüt Eğitimi Alanlarında Yapılan Lisansüstü Araştırmaların İşlenmiş Oldukları Müzik Dönemlerine Göre Dağılımı.

Müzik Dönemleri	Lisansüstü Çalışma Sayısı	Oran %
Rönesans Dönem	-	-
Barok Dönem	10	12,3
Klasik Dönem	5	6,2
Romantik Dönem	2	2,5
Çağdaş Dönem	11	13,6
Çağdaş Türk Flüt Müziği	11	13,6
Dönem İşlenmemiş	42	51,9
Toplam	81	100,0

Yapılan lisansüstü çalışmalar incelendiğinde; % 13,6 oranıyla (11'er tez) en fazla çağdaş dönem ve çağdaş Türk flüt müziği döneminin işlendiği görülmektedir.

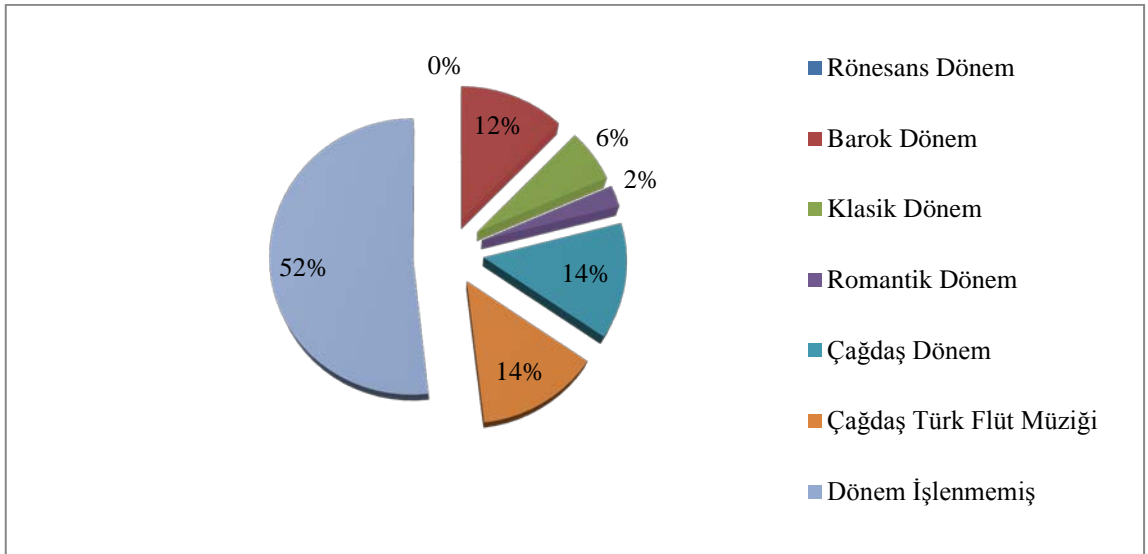
Bu sıralamayı ; % 12,3 (10 tez) oranı ile barok dönem,

% 6,2 (5tez) oranı ile klasik dönem,

% 2,5 (2tez) oranı ile de romantik dönem izlemektedir.

Rönesans dönemini içeren herhangi bir lisansüstü flüt çalışması görülmemiştir.

Yapılan lisansüstü çalışmaların % 51,9'unda (42 tez) müzik dönemleri işlenmemiştir.

Şekil 18. Araştırmaların İşlenmiş Oldukları Müzik Dönemlerine Göre Dağılımı

Araştırmalarda çağdaş dönemin oranının yüksek olmasında çağdaş dönemde Türk ve batı müziğinde flüt için solo ve eşlikli çok sayıda eser bestelenmiş olmasının flüt dağarını zenginleştirdiği, modern çalım teknikleri sayesinde flütün her tarz müziği kolaylıkla seslendirebilmesinin etkisi büyüktür. Çağdaş dönemde flütün yapısındaki teknolojik gelişmeler ve çağdaş çalım tekniklerinin geliştirilmesinin çağdaş dönem bestecilerinin flütü daha etkin kullanmalarını sağladığı düşünölmektedir.

Rönesans dönemine ait flüt alanında herhangi bir lisans çalışmasının yapılmamasında; flütün Rönesans döneminde yaygın bir çalgı olmaması, blok flütün daha yoğun kullanılması, flüte olan ilginin 15 yy. sonunda artmaya başlaması ve bu ilginin askeri alanla sınırlı kalması, askeri flütün yaygınlık kazanması olarak düşünölebilir.

Elde edilen bulgularda klasik ve barok dönemin oranın yüksek olmasında barok ve klasik dönemde flütün popüler bir çalgı olmasının etkili olduğu düşünölmektedir. Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü araştırmaların işlenmiş oldukları bestecilere göre dağılımı incelendiğinde yapılan araştırmaların % 38'inde klasik müzik bestecilerinin işlendiği görölmüşür. Tablo 10' da araştırmaların işlenmiş oldukları klasik müzik bestecilerine göre dağılımı verilmektedir.

Tablo 10. Araştırmaların İşlenmiş Oldukları Klasik M¼zik Bestecilerine G¼re Dağılımı.

Sıra	Besteciler	Oran	Oran %
1	Johann Sebastian Bach	6	19
2	Wolfgang Amadeus Mozart	5	16
3	Marcel Moyce	4	13
4	Theobald Boehm	4	13
5	Johann Joachim Quantz	3	9,6
6	Luciano Berio	2	3,2
7	Paul Taffanel	2	3,2
8	George Frideric Handel	1	1,29
9	George Philipp Telemann	1	1,29
10	Arthur Honegger	1	1,29
11	Antonio Vivaldi	1	1,29
12	Andre Jolivet	1	1,29
13	Bernard Romberg	1	1,29
14	E. Boza	1	1,29
15	Ernesto K¼hler	1	1,29
16	Jacques Ibert	1	1,29
17	Jean Pierre Rampal	1	1,29
18	Jacques Martin Hotteterre	1	1,29
19	Johann Baptist Wendling	1	1,29
20	Johann George Tromlitz	1	1,29
21	Karl Stochausen	1	1,29
22	Peter Lucas	1	1,29
23	Pierre Boulez	1	1,29
24	Sergei Prokofiev	1	1,29
Toplam		43	

Bu oran bestecilerin lisans¼st¼ çalışmalarda tekrar edilme durumları dahil edilerek değerlendirildiğinde;

J. S. Bach'ın işlenme oranının % 19 (6 tez),

W. A. Mozart %16 (5tez),

Marcel Moyce % 13(4 tez),

Theobald Boehm %13(4 tez),

J. J. Quantz % 9,6 (3tez),

Luciano Berio % 3,2 (2 tez),

Paul Taffanel % 3,2 (2 tez) ve diğer bestecilerin ise % 1,29 oranında işlendiği g¼r¼lm¼řt¼r.

Genel olarak bakıldığında ise;

J. S. Bach'ın % 19 (6 tez) işlenme oranı ile tezlerde en fazla konu edilen besteci olduğu görülmektedir.

W. A. Mozart % 16 (5tez),

Marcel Moyce ve Theobald Boehm % 13 (4'er tez),

J. J. Quantz % 9,6 (3tez),

Luciano Berio ve Paul Taffanel % 3,2 (2'şer tez) oranlarıyla çalışmaların % 61'lik oranını oluştururken kalan % 39' luk oranda (17 tez) diğer bestecilerin tamamını ifade etmektedir. Oranlar tek besteci üzerinden değerlendirildiğinde her birinin oranının 1,29 olduğu görülmektedir.

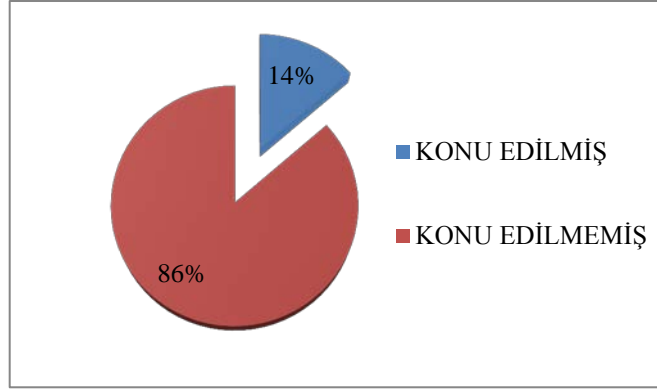
Bach ve Mozart'ın flüt müziğine yönelik çalışmalarının diğer bestecilere oranla daha fazla olması, solo konçertolar ve oda müziği eserlerinde flütün başrol üstlenmesinin etkili olduğu düşünülmektedir.

Marcel Moyce'nin flüt etütleri, sonorite çalışmalarının flüt eğitimi alanlar için başucu kaynağı olması, Boehm'in flüt mekanizmasına kazandırmış olduğu yeniliklerin, Quantz'ın flüt çalımına ilişkin çalışmalarının yoğunluğu, 1752'de Almanya ve Fransa'da yayımlanan flüt çalma metodunun yayınlanması yapılan araştırmalarda bu dönem ve bestecilerin daha fazla incelenmesini sağladığı düşünülmektedir.

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü araştırmalarda çağdaş Türk bestecilerinin konu edilme oranı %13,6 (11 tez) dir. Çağdaş Türk bestecilerin araştırmalara konu olmasında bestelerin flüt için bestelemiş oldukları solo ve eşlikli eserlerin giderek artmasının etkili olduğu düşünülmektedir. Tablo 11' de ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü araştırmalarda çağdaş Türk bestecilerinin konu edilme oranı verilmiş, şekil 19' da durum pasta grafiğinde gösterilmiştir.

Tablo 11. Ülkemizde Flüt Ve Flüt Eğitimi Alanlarında Yapılan Lisansüstü Araştırmalarda Çağdaş Türk bestecilerinin konu edilme oranı

Çağdaş Türk Bestecileri	Lisansüstü Çalışma sayısı	Oran %
Konu Edilmiş	11	13,6
Konu Edilmemiş	70	86,4
Toplam	81	100,0

Şekil 19. Araştırmalarda Çağdaş Türk Bestecilerinin Konu Edilme Oranı

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü çalışmaların %13,6'sında Türk bestecileri konu edilmiştir. Yapılan çalışmalarda çağdaş Türk flüt müziği bestecilerinin solo ve eşlikli eserleri, Türk müziği öğelerinin flüt eğitiminde kullanılması, Türk müziği eserlerinin seslendirilmesine yönelik etüt yazma modelleri ve Türk flütistler işlenmiştir.

4.6. Altıncı Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın altıncı alt probleminde “Ülkemizde Flüt Ve Flüt Eğitimi Alanlarında, 1987-2014 yılları arasında yapılmış araştırmaların *kullanılan araştırma yöntemine göre* dağılımı ne düzeydedir?” sorusuna cevap aranmıştır. Tablo 12’ de yapılan lisansüstü çalışmaların kullanılan yöntemlere göre dağılımı gösterilmiştir. Verilerin toplam değerle uyuşmamasının sebebi aynı çalışmada birden çok tekniğin tekrar etmesidir.

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanında yapılan araştırmaların kullanılmış olan yöntemlere göre dağılımına bakıldığında 81 lisansüstü çalışmasının %93,48'inin (76 tez) betimsel, %6,52'sinin de (5 tez) deneysel çalışma yöntemini içerdiği görülmektedir.

Tablo 12. Çalışmaların Kullanılan Yöntemlere Göre Dağılımı

Yöntem	Lisansüstü çalışmalar						Toplam	
	Yüksek Lisans		Sanatta Yeterlik		Doktora			
	F	%	F	%	F	%	F	%
Anket	13	15,99	-	-	9	11,07	22	27,06
Görüşme	13	15,99	1	1,23	9	11,07	23	28,29
Literatür Tarama	44	54,12	9	11,07	7	11,07	60	73,8
Analiz	40	49,2	12	14,76	8	9,84	60	73,8
Toplam	60	73,8	13	15,99	8	9,84	81	100

Lisansüstü çalışmaları kullanılan yöntemlere göre değerlendirdiğimizde; çalışmaların %73,8'ini (60 tez) yüksek lisans, %16,9'unu (13 tez) sanatta yeterlik, %9,1'ini de (7 tez) doktora çalışmalarının oluşturduğu görülmektedir. Lisansüstü çalışmalarda kullanılan yöntemleri değerlendirdiğimizde; çalışmaların %27,06'sinde (22 tez) anket, %28,29'unda (23 tez) görüşme yöntemlerinin kullanıldığını, %73,08'inde (60 tez) literatür taraması yapılırken, %73,08'inde de (60 tez) analiz çalışması yapıldığı görülmektedir. Sanatta yeterlik çalışmalarında anket çalışması yapılmadığı, Lisansüstü çalışmalarda daha çok literatür tarama ve analiz yöntemlerinin kullanıldığı görülmektedir.

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü çalışmaların %42'sinde yerli ve yabancı flüt sanatçılarının, üniversitede görev yapan akademisyen flütçülerin ve lisans öğrencilerinin, güzel sanatlar liselerinde görev yapmakta olan flüt öğretmenleri ve flüt öğrencilerinin görüşlerinin alındığı görülmüştür. Bu görüşler doğrultusunda, yapılan lisansüstü çalışmalarda yer alan problemlerin belirlenmesi ve çözümüne yönelik sonuçlara ulaşılmaya çalışıldığı görülmüştür.

BÖLÜM V

SONUÇ VE ÖNERİLER

Araştırmanın bu bölümünde, elde edilen bulgular değerlendirilerek, ortaya çıkan sonuçlara ve önerilere yer verilmiştir.

5.1. Birinci Alt Probleme İlişkin Sonuç ve Öneriler

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü tezlerin alanlarına göre dağılımlarına bakıldığında, % 16'sının (13 tez) "flüt", % 84'ünün de (68 tez) "Flüt Eğitimi" alanında yapıldığı, "Flüt eğitimi" alanında yapılan tezlerin %84 oranıyla çoğunluğu oluşturduğu sonucuna ulaşılmıştır. Flüt eğitimi alanında oluşan % 84'lük oranın eğitim fakültelerinin oran olarak fazlalığı olarak düşünülebilir. Bu orandaki farklılığın sebebinin araştırma konularına dahil edilmesi önerilebilir.

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü çalışmaların %11,1'inde (9 tez) Güzel sanatlar liselerine yönelik çalışmalar yapıldığı sonucuna ulaşılmıştır. Güzel sanatlar liseleri flüt öğretim programında yer alan makamların uygulanma durumları, öğretim yöntemlerinin konulara göre etkililiğinin değerlendirilmesi, çağdaş Türk flüt eserlerinin kullanımı ve örnek çalışma egzersizleri, Flüt çalışmasından kaynaklanan bedensel sorunlar, flüt programlarının içeriği ve uyumluluğu, müfredat programları ve öğretim programı taslağı ile ilgili çalışmaların yapıldığı sonucuna ulaşılmıştır.

Flüt eğitimi ile ilgili karşılaşılan sorunların çözümü, etkili öğretim yöntem ve metotlarının belirlenmesi, çalgı eğitiminde oluşabilecek sorunların belirlenmesi ve çözüm önerilerinin geliştirilmesi gibi çalışmalarda başlangıç seviyesi öğrencileri ve güzel sanatlar liseleri düzeyi temel alınarak çözüm aranması neticesinde lisans düzeyine ulaşan öğrencilerin daha verimli ve başarılı olacağı düşüncesiyle yapılacak çalışmalarda güzel sanatlar liselerine daha fazla ağırlık verilmesi önerilebilir.

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü çalışmaların %66,7'sinde flüt tekniği incelendiği, yapılan çalışmalarda flüt vibratosu, nefes tekniği, Alexander tekniği, Morceaux impose tekniği, Fransız ekolüyle flüt çalma tekniği, avant-

gadre çalım tekniği, mikrotonlar, alternatif parmak pozisyonları gibi 20.yy. da geliştirilen yeni çalım tekniklerinin işlendiği sonucuna ulaşılmıştır.

Yapılan lisansüstü çalışmaların %56,8'inde (46 tez) eser incelemesine yer verildiği, farklı dönemlerde yaşamış birçok bestecinin eserlerinin form, icra ve flüt tekniği yönünden incelendiği sonucuna ulaşılmıştır. Araştırmaların %27,2'sinde (22 tez) flüt metodu incelemesi yapıldığı, %33,3'ünde flüt eğitiminde karşılaşılan problemler incelendiği, öğretmen ve öğrenci görüşleri alınarak flüt eğitiminde karşılaşılan problemlerin belirlenmesine yönelik çalışmalar yapıldığı, flüt çalışmasından kaynaklanan bedensel rahatsızlıklar, teknik problemler ve çözümlerine yönelik çalışmaların yapıldığı ve flütçüler için yararlı olabilecek ısınma tekniklerini de içeren, sorunlara yönelik çözümlerinin sunulduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Flüt eğitiminde karşılaşılan teknik problemler ve çözümlerine yönelik flüt eğitimi ve öğrencilerin yaşamış oldukları problemleri en aza indirgeyeceği düşünceyle bu konuda yapılacak yeni çalışmaların artırılması önerilmektedir. Bu alanda yapılmış olan çalışmaların ortaöğretim ve yükseköğretimde okuyan öğrencilere bulmakta oldukça zorlanılan Türkçe kaynak oluşturması bakımından kitap çalışmasına dönüştürülmesi ve öğrencilere yeni kaynaklar kazandırılması önerilebilir.

5.2. İkinci Alt Probleme İlişkin Sonuç ve Öneriler

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü tezlerin yıllara göre dağılımlarına bakıldığında 2010 yılında %17,3 (14 tez çalışması) oranı ile ilk sırada olduğu ve bu oranı %11,1' lik (9 tez) oranla 2011 yılının takip ettiği sonucuna ulaşılmıştır.

Bu oranın lisansüstü çalışmaların yapıldığı diğer yıllarda ise;

2014 yılında % 7,4 (6 tez çalışması),2007-2013 yıllarında % 6,2 (5'er tez çalışması),

2005-2008-2012 yıllarında % 4,9 (4'er tez çalışması),1997-1999-2000-2006-2009 yıllarında % 3,7 (3'er tez çalışması), 1993-1994-1996-1998-2002-2004 yıllarında % 2,5 (2'şer tez çalışması), 1987-2001 ve 2003 yıllarında %1,2 (1 tez çalışması) olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Devam edecek yıllarda bu alanda yapılacak çalışmaların arttırılması flütle ilgili daha fazla bilgi arayışına girilmesine ve yurt içinde yurt dışında edinilen yeni bilgilerin

araştırmacılar, öğrenciler ve eğitimciler için faydalı olacağı düşünölmektedir. 2010 yılında yapılan araştırma sayısının fazlalığını sağlayan nedenlerin araştırılması önerilebilir. Yapılan araştırmalar sonucu 1995 yılına ait çalışma bulunamamıştır. Bu bir problem olarak göröölüp yeni bir araştırma konusu olarak önerilebilir.

5.3. Üçüncü Alt Probleme İlişkin Sonuç ve Öneriler

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü tezlerin tez türlerine göre dağılımlarına bakıldığında % 74,1'ini (60 tez) yüksek lisans tezlerinin; %16'sını (13 tez) sanatta yeterlik tezlerinin; % 9,9' unu da (8 tez)doktora tezlerinin oluşturduğu ve yüksek lisans tezlerinin %74,1'lik oranla çoğunlukta olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Yüksek lisans sonrası yapılan doktora ve sanatta yeterlik çalışmalarında flüt ve flüt eğitimi konusunda yapılacak çalışmaların artırılması, Flüt ve flüt eğitimi alanlarında lisansüstü çalışma yapılmamış olan üniversitelerde bu durumun sebebine yönelik araştırmaların yapılması önerilebilir.

5.4. Dördüncü Alt Probleme İlişkin Sonuç ve Öneriler

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü çalışmaların üniversitelere göre dağılımına baktığımızda en fazla çalışma yapılan üniversitenin % 19,8'lik oranla (16 tez) Gazi Üniversitesi olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu sırayı ; % 14,8' lik oranla (12 tez) Dokuz Eylül Üniversitesi, % 9,9'luk oranla (8 tez) İstanbul Üniversitesi, % 8,6' lık oranla (7 tez) Trakya Üniversitesi, % 7,4'lük oranla (6'şar tez)Mimar Sinan Güzel Sanatlar ve Anadolu Üniversiteleri, % 4,9'luk oranla (4'er tez) Hacettepe ve Uludağ Üniversiteleri, % 3,7'lik oranla (3'er tez) İnönü, Selçuk ve Marmara Üniversiteleri, % 2,5'lik oranla(2'şer tez) Erciyes ve Pamukkale Üniversiteleri, % 1,2'lik(1'er tez) oranla da Kocaeli, Mersin ve Yıldız Teknik Üniversitelerinin izlediği sonucuna ulaşılmıştır.

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü çalışmaların üniversiteler bazında tez türlerine göre değerlendirmesi sonucunda;

Anadolu Üniversitesinde yapılan lisansüstü çalışmaların oranının % 7,4 (6 tez) olduğu, bu oranın %3,7'lik kısmını (3 tez) yüksek lisans, %3,7'lik kısmını ise (3tez) sanatta yeterlik çalışmasının oluşturduğu, Anadolu Üniversitesinde yapılmış doktora çalışmasına rastlanmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Çukurova Üniversitesinde yapılan lisansüstü çalışmaların oranının %2,5 olduğu (2 tez) ve bunu yüksek lisans çalışmalarının oluşturduğu, Çukurova Üniversitesinde yapılmış sanatta yeterlik ve doktora çalışmasına rastlanmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Dokuz Eylül Üniversitesinde yapılan lisansüstü çalışmaların oranının %14,8 (12 tez) olduğu, bunun %9,9' luk kısmını (8 tez) yüksek lisans çalışmalarının,%4,9'luk kısmını da (4 tez) sanatta yeterlik çalışmasının oluşturduğu, Dokuz Eylül Üniversitesinde yapılmış herhangi bir doktora çalışmasına rastlanmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Erciyes Üniversitesinde yapılan lisansüstü çalışmaların oranının %2,5 olduğu (2tez) ve yüksek lisans çalışmasından oluştuğu, Erciyes Üniversitesinde yapılmış sanatta yeterlik ve doktora çalışmasına rastlanmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Gazi Üniversitesinde yapılan lisansüstü çalışmaların oranının 19,8 olduğu (16 tez) , bu oranın % 13,2' lik kısmını (11 tez) yüksek lisans çalışmalarının, % 6'lık kısmını ise (5 tez) doktora tezlerinin oluşturduğu, Gazi Üniversitesinde yapılmış sanatta yeterlik tezine rastlanmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü çalışmaların % 19,8'lik oranla (16 tez) en fazla Gazi Üniversitesinde yapılmış olmasına rağmen sanatta yeterlik alanında herhangi bir çalışma yapılmamış olmasının nedenlerinin araştırılmasına yönelik araştırmaların yapılması önerilmektedir.

Hacettepe Üniversitesinde yapılan lisansüstü çalışmaların oranının % 4,9 olduğu (4tez) ve bunu yüksek lisans tezlerinin oluşturduğu, Hacettepe Üniversitesinde yapılmış sanatta yeterlik ve doktora çalışmasına rastlanmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

İnönü Üniversitesinde yapılan lisansüstü çalışmaların oranının % 3,7 (3 tez) olduğu ve bu oranın % 2,5'lik kısmını (2 tez) yüksek lisans çalışmalarının, % 1,2' lik(1 tez) kısmını da doktora çalışmasının oluşturduğu, İnönü Üniversitesinde yapılmış sanatta yeterlik tezine rastlanmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

İstanbul Üniversitesinde bu oranın %9,9 (8 tez) olduğu, bunun %7,4'lük kısmını (6 tez) yüksek lisans, % 2,5'lik kısmını da (2 tez) sanatta yeterlik çalışmasının oluşturduğu, İstanbul Üniversitesinde yapılmış doktora çalışmasına rastlanmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Kocaeli Üniversitesinde bu oranın 1,2 olduğu (1tez) ve yüksek lisans çalışmasının oluşturduğu, Kocaeli Üniversitesinde yapılmış sanatta yeterlik ve doktora çalışmasına rastlanmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Marmara Üniversitesinde bu oranın % 3,7 (3tez) olduğu, bunun % 2,5'lik kısmını (2 tez) yüksek lisans, %1,2'lik kısmını(1tez) doktora çalışmasının oluşturduğu, Marmara Üniversitesinde yapılmış sanatta yeterlik tezine rastlanmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Mersin Üniversitesinde bu oranın %1,2 (1tez) olduğu ve bu oranı yüksek lisans çalışmasının oluşturduğu, Mersin Üniversitesinde yapılmış sanatta yeterlik ve doktora çalışmasına rastlanmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Mimar Sinan Üniversitesinde bu oranın % 7,5 (6 tez) olduğu ve bu oranın % 6'lık kısmını (5 tez) yüksek lisans çalışmalarının, % 1,2'lik kısmını da sanatta yeterlik çalışmasının oluşturduğu, Mimar Sinan Üniversitesinde yapılmış doktora çalışmasına rastlanmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Pamukkale Üniversitesinde bu oranın % 2,5 (2tez) olduğu ve bu oranın yüksek lisans çalışmalarından oluştuğu, Pamukkale Üniversitesinde yapılmış sanatta yeterlik ve doktora çalışmasına rastlanmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Selçuk Üniversitesinde bu oranın %3,7 olduğu, bu oranın % 2,5'lik kısmını (2 tez) yüksek lisans çalışmalarının, % 1,2'lik kısmını da (1 tez) doktora çalışmasının oluşturduğu, Selçuk Üniversitesinde yapılmış sanatta yeterlik tezine rastlanmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Trakya Üniversitesinde bu oranın %8,6 olduğu bu oranın % 7,4'lük kısmını (6 tez) yüksek lisans çalışmalarının, % 1,2'lik kısmını da (1tez) sanatta yeterlik çalışmasının oluşturduğu, Trakya Üniversitesinde yapılmış doktora çalışmasına rastlanmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Uludağ Üniversitesinde bu oranın % 4,9 (4 tez) olduğu ve bu oranı yüksek lisans çalışmalarının oluşturduğu, Uludağ Üniversitesinde yapılmış sanatta yeterlik ve doktora tezine rastlanmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Yıldız Teknik Üniversitesinde bu oranın %1,2 olduğu(1tez) ve bunu sanatta yeterlik çalışmasının oluşturduğu, Yıldız Teknik Üniversitesinde yapılmış yüksek lisans ve doktora tezine rastlanmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü çalışmaların hazırlandığı şehirlere göre dağılımına bakıldığında en fazla lisansüstü çalışmanın % 24,7 oranı (20 tez) ile Ankara’da yapıldığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu oranı 22,2 oranı (18 tez) ile İstanbul, 14,8 (12 tez) oranı ile İzmir, 8,6 oranı (7 tez) ile Edirne, 7,4 oranı (6 tez) ile Eskişehir, 4,9 oranı (4 tez) ile Bursa, 3,7 oranı (3 tez) ile Konya ve Malatya, 2,5 (2 tez) oranı ile Adana, Denizli ve Kayseri, 1,2 oranı (1 tez) ile de Mersin ve Kocaeli’nin izlediği sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonucun oluşmasında Gazi Üniversitesinin başkentte olması, haricinde müzik eğitimi veren lisans kurumlarının sayısının diğer şehirlere göre fazla olması sıralanabilir.

Türkiye genelinde 17 üniversitede flüt ve flüt eğitimi alanlarında lisansüstü araştırma yapıldığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu sayının devam eden yıllarda artması ve farklı üniversitelerde de bu alanda çalışmaların yapılarak farklı görüş ve düşüncelerin artması ve bu alanda yapılan araştırmalara zenginlik katması önerilmektedir.

Türkiye Üniversitelerinin neden sadece 17’sinde flüt ve flüt eğitimi alanında lisansüstü tez çalışmasının yapıldığı ve lisansüstü çalışmalarda Ankara-İstanbul- İzmir-Edirne ve Eskişehir gibi şehirlerin tercih edilme sebeplerinin araştırılması, sonuçlarının bu alanda araştırma yapan ve yapacak olan araştırmacılar için faydalı olacağı düşüncesiyle yeni bir araştırma konusu olarak değerlendirilmesi önerilebilir.

5.5. Beşinci Alt Probleme İlişkin Sonuç ve Öneriler

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü çalışmaların işlenmiş oldukları müzik dönemlerine göre dağılımına bakıldığında; yapılan lisansüstü çalışmaların % 48,1’inde (39 tez) müzik dönemlerinin işlendiği, yapılan lisansüstü çalışmalar incelendiğinde; %13,6 oranıyla (11’er tez) en fazla çağdaş dönem ve çağdaş Türk flüt müziği döneminin işlendiği sonucuna ulaşılmıştır. Bu sıralamayı ; % 12,3 (10 tez) oranı ile barok dönem, % 6,2 (5tez) oranı ile klasik dönem, % 2,5 (2tez) oranı ile de romantik dönemin izlediği, rönesans dönemini içeren herhangi bir lisansüstü flüt çalışmasının olmadığı, yapılan lisansüstü çalışmaların % 51,9’ unda (42 tez) müzik dönemlerinin işlenmediği sonucuna ulaşılmıştır.

Ulaşılan bu sonuçlar doğrultusunda yapılacak yeni çalışmalarda araştırma konusu olarak Rönesans dönemini içeren veya bu yıllarda yapılan çalışmalarda neden Rönesans dönemine ait çalışmaların yapılmadığı bir problem durumu olarak görülüp nedenlerinin araştırılmasına yönelik yeni çalışma konuları önerilebilir.

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü araştırmaların işlenmiş oldukları bestecilere göre dağılımı incelendiğinde yapılan araştırmaların % 38'inde klasik müzik bestecilerinin işlendiği sonucuna ulaşılmıştır.

J. S. Bach'ın% 19 (6 tez) işlenme oranı ile tezlerde en fazla konu edilen besteci olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

W. A. Mozart %16 (5tez),

Marcel Moyce ve Theobald Boehm %13(4'er tez),

J. J. Quantz % 9,6(3tez),

Luciano Berio ve Paul Taffanel % 3,2 (2'şer tez) oranlarıyla çalışmaların % 61'lik oranını oluşturduğu, kalan % 39' luk oranda (17 tez) diğer bestecilerin tamamını ifade ettiği, oranların tek besteci üzerinden değerlendirildiğinde her birinin oranının 1,29 olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü çalışmaların % 13,6' sında Türk bestecileri konu edildiği, yapılan çalışmalarda ağdaş Türk flüt müziği bestecilerinin solo ve eşlikli eserleri, Türk müziği öğelerinin flüt eğitiminde kullanılması, Türk müziği eserlerinin seslendirilmesine yönelik etüt yazma modelleri ve Türk flütistlerin işlendiği sonucuna ulaşılmıştır. Yapılacak yeni araştırmalarda ağdaş Türk flüt müziği bestecilerinin ve eserlerinin işlenme oranının artırılması önerilebilir.

5.6. Altıncı Alt Probleme İlişkin Sonuç ve Öneriler

Lisansüstü alışmaları kullanılan yöntemlere göre değerlendirdiğimizde; çalışmaların %73,8'ini (60 tez) yüksek lisans, %16,9'unu (13 tez) sanatta yeterlik, %9,1'ini de (7 tez)doktora çalışmalarının oluşturduğu sonucuna varılmıştır.

Lisansüstü çalışmalarda kullanılan yöntemleri değerlendirdiğimizde; çalışmaların %27,06'sinde (22 tez) anket, %28,29'unda (23 tez) görüşme yöntemlerinin kullanıldığını, %73,08'inde (60 tez) literatür taraması yapılırken, %73,08'inde de (60 tez) analiz çalışması yapıldığı sonucuna varılmıştır. Sanatta yeterlik çalışmalarında anket çalışması yapılmamış, lisansüstü çalışmalarda daha çok literatür tarama ve analiz yöntemlerinin kullanılmıştır.

Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü çalışmaların % 42'sinde uzman, sanatçı, akademisyen ve öğrencilerin görüşlerinin alınmasının yapılan lisansüstü çalışmalarda yer alan problemlerin belirlenmesi ve çözümüne yönelik sonuçlara ulaşılmasını kolaylaştırdığı düşünülmektedir.

KAYNAKÇA

- Ak, A.Ş. (1997). Avrupa ve Türk İslam Medeniyetinde Müzikle Tedavi Tarihi Gelişimi ve Uygulamaları, Öz Eğitim Basım Yayın Dağıtım Ltd. Şti. Konya.
- Akça. F, (2011) Türkiye’de Fotoğraf Anasanat Dallarında Yapılan Yüksek Lisans Tezlerinin İncelenmesi, Haliç Üniversitesi,Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans, İstanbul.
- Akgün, F. (2010). Türk Beşleri’nin Orkestra Eserlerindeki Flüt Sololarının İncelenmesi, Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Adana.
- Akıncı, C. (1994). Yan Flüt Tekniği Ve Flüt Dağarının İncelenmesi, Dokuz Eylül Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans, İzmir.
- Alpagut, U. (2004). Kim Kapattı Şu Müziği, Müzik Ansiklopedisi Yayınları, Üçüncü Basım, Ankara.
- Arkan, R. (2000). Araştırma Teknikleri ve Rapor Yazma, Gazi Kitabevi, Ankara.
- Atak Y. A. (2000). Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Anabilim Dalı Flüt Eğitiminde Öğrencilerin Psiko-Motor Alan Hedef ve Davranışlara Ulaşma Düzeyleri, Pamukkale Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans, Denizli.
- Ataman Ö.G.(2009) ‘Ülkemizde Flüt ve Flüt Eğitimi Alanlarında Yapılan Lisansüstü Tezler’, Ocak, Cilt:17 , No:1, Kastamonu Eğitim Dergisi 341-352, Kastamonu.
- Aydın. Y.(2011). Türk Beşleri, Müzik Ansiklopedisi Yay. İkinci Basım, Ankara.
- Barut, B.(2007). Mozart’ın Flüt Konçertoları, Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans, Eskisehir.
- Çakmaklı, T. (2011). Flüt Metodu, Senfoni Müzik, İzmir.
- Çalışır, F. (1997). Çalgı Eğitimi, Evrensel Müzikevi, Ankara.
- Dik, C.(2006). Barok Dönemde Flüt Müziği, İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans, İstanbul.

- Ekebalkan, S.(2007). Flüt Eğitiminde Çalışma Yöntemlerinin Teknik Ve Pedagojik Açından İncelenmesi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Yüksek Lisans, İzmir.
- Elbaş, O.(2011). Kalpaklı, M. ve Öztürk, O. (Editörler), Türkiye’de Müzik Kültürü, Türkiye’de Orkestralar ve Senfonik Müziğin Gelişimi, Atatürk Kültür Merkezi Yayınları, Ankara.
- Erdem B. (2013) ‘Türkiye’de 2000-2012 Yılları Arasında Sayısal Yöntemler Bilim Dalında Yapılan Yüksek Lisans / Doktora Tezleri Üzerine Bir Araştırma’Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans, İstanbul.
- Ergüder, N. (2014). Yılmaz, A. , Türk Ve Batı Müziği Çalgıları Flüt 10. Sınıf Ders Kitabı, Devlet Kitapları, 2. Baskı, Ankara.
- Ergüder, N. , Yılmaz, A. (2014). Türk Ve Batı Müziği Çalgıları Flüt 11. Sınıf Ders Kitabı, Devlet Kitapları, 2. Baskı, Ankara.
- Ergüder, N. Özdemir, N. ve Yılmaz M.A. (2014). Türk Ve Batı Müziği Çalgıları Flüt 9. Sınıf Ders Kitabı, Devlet Kitapları, 2. Baskı, Ankara.
- Ergün, M., Reçepoğlu. E., Küçük. Z. A, Oğuz. K. (2014) ‘‘Türkiye’deki Üniversitelerde Eğitim Denetimi Alanında Yapılan Lisansüstü Tezlerin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelemesi’’ Ocak, Cilt:22 No:1 Kastamonu Eğitim Dergisi 25-40
- Gencel, Ö.(2005). Müzik Öğretmeni Yetiştiren Kurumlarda Flüt Eğitimi Sürecinde Karşılaşılan Bedensel Rahatsızlıklar ve Öğrenci Başarısına Etkileri, Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans, Bursa.
- İşçi S., (2013). ‘Türkiye’de Eğitim Yönetimi Alanında Yapılmış Lisansüstü Tezlerin Tematik, Metodolojik Ve İstatistiksel Açından İncelenmesi’, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans, Eskişehir.
- Kalmukoğlu, R. A. (1998). Flüt’ün Tarihsel Gelişimi, Repertuarı ve Flüt’le İlgili Yayınlar Üzerine Bir İnceleme, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Kara, Z.(2010). ‘Türkiye Ve Amerika Birleşik Devletleri’nde Lisans Düzeyinde Verilen Flüt Eğitiminin Karşılaştırılması’ Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans, Bursa.

- Karadağ Engin, (2009) ‘Türkiye’de Eğitim Bilimleri Alanında Yapılmış Doktora Tezlerinin Tematik Ve Metodolojik Açından İncelenmesi’ ‘Bir Durum Çalışması.’ Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Doktora, , İstanbul.
- Karagöz, G.(2011). Johann S. Bach’ın No.2 Si Minor Flüt Ve Orkestra Suit’inin İcra Bakımından İncelenmesi, Trakya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans, Edirne.
- Karasar, N. (2009). Bilimsel Araştırma Yöntemi. Ankara: Nobel Yay. 20. Baskı.
- Karolyi O.(2011). Müziğe Giriş, (Çev. MehmetNemutlu), Pan Yayıncılık, 6. Basım. İstanbul.
- Macaulay Fitzgibbon , By H. (1914). Story Of The Flüte, , London,The Walter Scott Publishing Co., Ltd.Newyork: Chaeles.
- Orhan Y., Ş. (2012). “Türkiye’de Viyolonsel Alanında Yapılmış Yüksek Lisans, Doktora ve Sanatta Yeterlilik Tezleri”, Mayıs 2012 Cilt:20 No:2 Kastamonu Eğitim Dergisi 701-716.
- Özer, B., Yazar, T., Eren, A., (2013) “1992-2012 Yılları Arasında Güzel Sanatlar Eğitimi Alanında Türkiye’de Yapılan Lisansüstü Tez Çalışmalarının İncelenmesi” Journal of Theory and Practice in Education / Eğitimde Kuram ve Uygulama Articles /Makaleler -, 9(4): 497-510
- Sağır, T., (2005) Müzik Öğretmenliği Bilim Dallarında Çalışılan Lisansüstü Tezlerin Enstitü Farklılıkları Açısından Değerlendirilmesi. Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Dergisi (Özel Sayı 1), Sayı 17, ss:243-245.
- Say A.(2012). Müzik Sözlüğü, Müzik Ansiklopedisi Yayınları, 4.Basım, Ankara.
- Say, A. (2010). Müzik Ansiklopedisi, Müzik Ansiklopedisi Yay. 2. Basım, Ankara.
- Say, A. (2012). Müziğin Kitabı, Müzik Ansiklopedisi Yayınları, 5.Basım, Ankara.
- Say, A. (2012). Müzik Tarihi, Müzik Ansiklopedisiyayınları,8. Basım, Ankara.
- Tebiş, C., Okay, H., (2013)“Türkiye’de Müzik Sanatı Ve Eğitiminde Keman Ve Viyola Konulu Lisansüstü Tezlerin Konu Ve Yöntem Olarak İncelenmesi” International Journal of New Trends in Arts, Sports & Science Education , volume 2.

- Topcan, T. (2011). Flüt Eğitiminde Marcel Moyse'a Ait "De La Sonorite" Adlı Metodun İçeriği Ve Çalışma Yöntemleri, İnönü Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans, Malatya.
- Toptaş, B. (2013) "Türkiye'de Piyano Üzerine Yapılmış Lisansüstü Çalışmalar" The Journal of Academic Social Science Studies International Journal of Social Science Volume 6 Issue 3, p. 715-728, March.
- Uygun, S. (2012) "Eğitim Tarihi Alanında Yapılmış Lisansüstü Tezlerin Analizi" Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi Sayı: 33 Yıl:2012/2 (263-282 s.)
- Uysal, Ş. (2013) "Türkiye'de Eğitim Yönetimi Teftişi Planlaması Ve Ekonomisi Alanındaki Doktora Tezlerinin İncelenmesi" Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, Eskişehir.
- Üstün, E. (2012). Flüt Eğitiminde Temel Beceriler ve Dil Teknikleri, İdil, Cilt 1, Sayı 1 / Volume 1, Number 1.
- Yıldız P. (2007). Klasik-Türk Musikisi Kitap Ve Tez Bibliyografyası (1929-2007) , Afyon Kocatepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Müzik Anabilim Dalı, Yüksek Lisans, Afyon.
- Yuvarlak, G. (2008). 'Çağdaş Türk Bestecilerinin Flüt Repertuarı ve Çağdaş Türk Flütistler', Kocaeli Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans, Kocaeli.
- <http://www.flutler.com/tarihte-ilk-flut-ve-flutun-gelisimi.html>,18.02.2015.
- <http://www.flutler.com/16-yuzyildan-gunumuze-flutun-kronolojik-gelisimi.html>-03.03.2015.
- <https://musicedresource.wikispaces.com/file/view/FluteHandbook.pdf>.24.02.2015.
- <http://www.yok.gov.tr-Yuksekoğretim Kurulu Dökümantasyon Merkezi, Ankara>.
- <http://www.hafif.org/yazi/resimli-muzik-tarihi-ansiklopedisi-02.03.2015>.

EKLER

Ek 1: “Ülkemizde Flüt ve Flüt Eğitimi Alanlarında Yapılan Lisansüstü Tezler (1987-2014)”

Ek 2. Yüzyıllara Göre Flütün Tarihsel Gelişimi (Flute Handbook isimli çalışmanın çevirisi)

Ek 3. Orijinal Metin (Flute Handbook)

Ek 1: “Ülkemizde Flüt ve Flüt Eğitimi Alanlarında Yapılan Lisansüstü Tezler (1987-2014)”

No	Yazar	Yıl	Tez Adı	Tez Türü
1	Burçin Barut Dikicigiller	2014	Flütün Alman Flüt Sanatı Ekseninde Mekanik Ve Sanatsal Gelişimi: 18. Ve 19. Yüzyıl	Sanatta Yeterlik
2	Gökçe Kocakulah	2014	Solo Flüt Repertuarında A. Honegger’in ‘Danse De La Chèvre’, E. Bozza’nın ‘Image’, J. Ibert’in ‘Pièce’ Adlı Eserlerinin İncelenmesi	Yüksek Lisans
3	Selin Oyan	2014	W. A. Mozart Flüt Konçertolarının Yorumu Yönelik İncelenmesi	Yüksek Lisans
4	Can Akbulut	2014	Flüt Eğitiminde Temel Tekniklerin Kazandırılmasında Kullanılan Etütlerde Karşılaşılan Problemlere İlişkin Öğrenci Görüşleri	Yüksek Lisans
5	Başak Ersöz	2014	Flüt Vibratosu	Sanatta Yeterlik
6	Lelya Bayramoğulları	2014	B. Tongur’un, Solo Flüt Sonatı No: 1 Ve H. Niyazi Tura’nın, Flüt Ve Piyano İçin Sonatının İncelenmesi	Sanatta Yeterlik
7	Ezgi Sözer	2014	Dünya Flüt Sanatında Jean Pierre Rampal Fenomeni	Yüksek Lisans
8	Gözde Yüksel	2013	Flüt Öğretiminde Psikolojik Tip Kuramına Dayalı Öğrenme Stili Odaklı Öğretim Uygulamalarının Öğrenci Başarı Düzeyine Etkisi	Doktora
9	Şebnem Uşen	2013	Postmodern Müzik Kavramı Bağlamında Luciano Berio’nun Sequenza I Adlı Eseri Ve Bu Eserde Kullanılan Çağdaş Flüt Teknikleri	Sanatta Yeterlik
10	Burcu Coşkun	2013	Antonio Vivaldi’nin Re Majör Flüt Konçertosunun Form, Analiz Ve İcra Yönünden İncelenmesi	Sanatta Yeterlik
11	Selin Dindar	2013	Çağdaşlık Ve Geleneksellik Antinomisinde Türk Bestecilerinin Solo Flüt Eserleri	Yüksek Lisans
12	Çiğdem Dönmez	2012	Reşat Aysu’nun Saz Eserlerindeki Flüt İcra Tekniklerine Uygun Öğeler Ve Flüt Eğitiminde Kullanılabilirliği Üzerine Bir Araştırma	Yüksek Lisans
13	Seçil Soytok	2012	Güzel Sanatlar Ve Spor Liselerindeki Flüt Eğitiminin Öğrenci Ve Öğretmen Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi	Yüksek Lisans
14	Ajda Şenol	2012	Romantik Dönem Bestecilerinin Flüt Eserleri Ve Günümüz Flüt Eğitimine Yansımaları	Yüksek Lisans
15	Yucan Eke	2012	Güzel Sanatlar Ve Spor Liseleri Flüt Eğitiminde Kullanılan Köhler Op:33 I-II-III No’lu Etüt Kitaplarının Flüt Konçertolarına Uygunluğu	Doktora
16	Zeynep Anıl Acun	2011	Flütistin Bedenini Nasıl Kullanacağını Bilmesinin Önemi Ve Alexander Tekniğinin İncelenmesi	Yüksek Lisans

17	Seyhan Bulut	2011	Sergei Prokofiev Op.94 No.2 Re Majör Flüt-Piyano Sonatı: Flüt İcrası İçin Teknik Öneriler Ve Form Analizi	Sanatta Yeterlik
18	Tuğba Topcan	2011	Flüt Eğitiminde Marcel Moyse'a Ait De La Sonorite? Adlı Metodun İçeriği Ve Çalışma Yöntemleri	Yüksek Lisans
19	Döndü Dulkadir	2011	Güzel Sanatlar Ve Spor Liseleri Flüt Öğretim Programında Yer Alan Makamların Uygulanma Durumlarının Araştırılması	Yüksek Lisans
20	Koza Ünal	2011	Barok Dönem'de Süit Ve Johann S. Bach Si Minör No: 2 Orkestra Süit'inin Flüt Partisi Üzerine Bir İnceleme	Yüksek Lisans
21	Afşin Öner	2011	Geleneksel Türk Müziği Öğelerinin Flüt Eğitiminde Kullanılmasına Yönelik Bir Model Önerisi	Doktora
22	Gizem Karagöz	2011	Johann S. Bach'ın No.2 Si Minor Flüt Ve Orkestra Suit'inin İcra Bakımından İncelenmesi	Yüksek Lisans
23	Bahar Sarıboğa	2011	Theobald Boehm Ve Boehm Sistemi Flüt Enstrümanında Dönüm Noktası	Yüksek Lisans
24	Emine Merve Seçkin	2011	1950 Sonrası Flüt Müziği Ve Özel Efektler	Yüksek Lisans
25	Özge Gençel Ataman	2010	Müzik Öğretmeni Yetiştiren Kurumlardaki Bireysel Çalgı (Flüt) Ve Öğretimi Dersine Yönelik Flüt Öğretim Program Tasarısı	Doktora
26	Aylin Özer	2010	Flüt Tekniğinin Çağdaş Anlayışla İncelenmesi	Yüksek Lisans
27	Emre Üstün	2010	Eğitim Fakülteleri Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümleri Müzik Eğitimi Ana Bilim Dallarında Uygulanmakta Olan Bireysel Çalgı Flüt Eğitiminde Karşılaşılan Teknik Problemlerin İncelenmesi	Yüksek Lisans
28	Sezin Alıcı	2010	Paul Taffanel Ve MorceauxImposé Geleneği	Sanatta Yeterlik
29	Begüm Yalçınkaya	2010	Flüt Eğitiminde Geleneksel Türk Müziği Eserlerinin Seslendirilmesine Yönelik Oluşturulan Etüt Yazma Modeli? Ve Bu Modelle Bestelenen Özgün Etütlerin Öğrenci Başarısı Üzerine Etkileri	Doktora
30	Seda Gencan	2010	Wolfgang Amadeus Mozart'ın Kv313 Sol Major Flüt Konçertosu'nun Yapısal Analizi	Yüksek Lisans
31	Evrin Küçüklü	2010	Flüt Öğretiminde Kullanılan Öğretim Yöntemlerinin Konulara Göre Etkililiğinin Değerlendirilmesi	Doktora
32	Eren Coşkun	2010	Flütün Entonasyon Problemi Üzerine Teknik Çalışmalar	Yüksek Lisans
33	Fırat Esenerli Coşkun	2010	Georg Phillip Telemann'ın Solo Flüt İçin '12 Fantazi' Adlı Eserinde Flütün Kullanımı Ve Barok Stil Özelliklerinin İncelenmesi	Yüksek Lisans
34	Zehra Ezgi Kara	2010	Türkiye Ve Amerika Birleşik Devletleri'nde Lisans Düzeyinde Verilen Flüt Eğitiminin	Yüksek Lisans

			Karşılaştırılması	
35	Özlem Koçyiğit	2010	Flüt Tarihinde Johann Joachim Quantz'ın Önemi	Sanatta Yeterlik
36	Ayşen Bulut Pancarcı	2010	Kemal Sünder, Flüt Ve Piyano İçin Sonatin; Ekrem Zeki Ün, Flüt Ve Piyano İçin Sonat; Ekrem Zeki Ün, Yunus'un Mezarında	Yüksek Lisans
37	Hazan Kurtaslan	2010	Flüt Eğitiminde Çağdaş Türk Flüt Eserlerinin Kullanımı Ve Örnek Çalışma Egzersizleri	Doktora
38	Figen Akgün	2010	Türk Beşleri'nin Orkestra Eserlerindeki Flüt Sololarının İncelenmesi	Yüksek Lisans
39	Raziye Nil Aksoy	2009	Flüt'te Ton Kavramı Ve Flüt Eğitiminde Kullanılan Marcel Moyses'un 'De La Sonorite' Adlı Kitabının İncelenmesi	Yüksek Lisans
40	Çisem Önver	2009	Georg Phillippe Telemann'ın Flüt Ve Orkestra İçin A Moll Süiti'nin Form Ve İcra Açısından İncelenmesi	Yüksek Lisans
41	Ceren Hepyücel	2009	19. Yüzyıldan Günümüze Fransız Ekolü Ve Marcel Moyses'un Dünya Flüt Sanatına Etkileri	Sanatta Yeterlik
42	Jülide Gündüz	2008	Andre Jolivet'in Cinq Incantations' u Üzerine Bir Çalışma Kılavuzu Önerisi	Sanatta Yeterlik
43	Seda Sevim	2008	Eğitim Fakülteleri Müzik Eğitimi Bölümlerinde Eğitim Almakta Olan Flüt Öğrencilerinin Profili	Yüksek Lisans
44	Gülşah Yuvarlak	2008	Çağdaş Türk Bestecilerinin Flüt Repertuarı Ve Çağdaş Türk Flütistler	Yüksek Lisans
45	Gülten Cüceoğlu	2008	Flüt Çalışmasından Kaynaklanan Bedensel Sorunlar Çerçevesinde Geliştirilmiş Bir 'Flüt Isınma Programı'	Doktora
46	Burcu Coşkun	2007	J.S. Bach Tarafından Flüt Ve Klavsen İçin Yazılan Si Minör (Bwv 1030) Sonat' ın Form, Analiz Ve İcra Yönünden İncelenmesi	Yüksek Lisans
47	Tuğçe Dural	2007	Yan Flüt Eğitiminde Diyafram Nefesinin Önemi Ve Diyafram Nefesinin Türkiye'de Müzik Öğretmeni Yetiştiren Kurumlardaki Yan Flüt Dersi Öğretim Programlarındaki Yeri	Yüksek Lisans
48	Sezin Ekebalcan	2007	Flüt Eğitiminde Çalışma Yöntemlerinin Teknik Ve Pedagojik Açısından İncelenmesi	Yüksek Lisans
49	Burçin Barut	2007	Mozart'ın Flüt Konçertoları	Yüksek Lisans
50	Özgür Can İşbilen	2007	Wolfgang Amadeus Mozart Re Majör Flüt Konçertosunun Form, Analiz Ve İcra Yönünden İncelenmesi	Yüksek Lisans
51	Senem Güzey	2006	W. A. Mozart'ın No:1 Sol Majör Flüt Konçertosunun Form Analiz Ve İcra Yönünden İncelenmesi	Yüksek Lisans
52	Ceren Dik	2006	Barok Dönemde Flüt Müziği	Yüksek Lisans
53	Afşın Öner	2006	Johann S. Bach'ın Flüt Sonatlarının Analizi Ve Flüt Eğitimine Yönelik Teknik Etüt Örnekleri	Yüksek Lisans
54	Yucan Bilgin	2005	Türkiye'deki Üniversitelerin Müzik Eğitimi Anabilim Dalı Flüt Dersi Programlarının	Yüksek Lisans

			Anadolu Güzel Sanatlar Liseleri Flüt Programı İle Devamlılık Bakımından İncelenmesi	
55	Ayla Uludere	2005	9-12 Yaş Grubundaki Çocuklarda Flüt Eğitimine Başlama Yöntemleri	Sanatta Yeterlik
56	Deniz Türe Uyan	2005	Üniversitelerin Müzik Öğretmenliği Anabilim Dallarında Birinci Sınıf Flüt Eğitiminin Ve Bu Eğitimde En Yaygın Kullanılan Etüt Ve Eserlerin 'Hedef Ve Hedef Davranışlar' Açısından İncelenmesi	Yüksek Lisans
57	Özge Gençel	2005	Müzik Öğretmeni Yetiştiren Kurumlarda Flüt Eğitimi Sürecinde Karşılaşılan Bedensel Rahatsızlıklar Ve Öğrenci Başarısına Etkileri	Yüksek Lisans
58	Ebru Başkut	2004	Yirminci Yüzyıl Flüt Müziği	Yüksek Lisans
59	Hazan Kurtaslan	2004	Anadolu Güzel Sanatlar Liselerinde Çalgı (Yan Flüt) Eğitimi Müfredat Programında Belirtilen Dil Teknikleri Öğretiminin İncelenmesi Üzerine Bir Çalışma	Yüksek Lisans
60	Mustafa Aktaş	2003	Bontem Romberg Flüt Konçertosunun Form, Analizi Ve İcra Yönünden İncelenmesi	Yüksek Lisans
61	Gülten Cüceoğlu	2002	Eğitim Fakültelerinin Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Öğretmenliği Anabilim/Anasanat Dalı Bireysel Çalgı Eğitimi I-II(Flüt) Dersi İçin 'Yerelden Evrensel' Bir Öğretim Programı Model Önerisi	Yüksek Lisans
62	Hakan Halit Turgay	2002	Flüt Eğitimi Açısından Nüans Probleminin Çözümünde Teknik Boyutun Kavranmasının Önemi	Sanatta Yeterlik
63	Özlem Onuk	2001	Üniversitelerin Müzik Eğitimi Anabilim / Anasanat Dallarında Flüt Eğitimi Ve Bu Eğitimde Çağdaş Türk Flüt Müziğinin Yeri	Yüksek Lisans
64	Anıl Bilbaşar	2000	Anadolu Güzel Sanatlar Liselerindeki Flüt Eğitiminin Değerlendirilmesi Ve Flüt Eğitimine Giriş Adlı Deneysel Çalışma Albümü	Yüksek Lisans
65	Ayşegül Atak Yayla	2000	Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Anabilim Dalı Flüt Eğitiminde Öğrencilerin Psiko-Motor Alan Hedef Ve Davranışlara Ulaşma Düzeyleri	Yüksek Lisans
66	Gökhan Ünsal	2000	Başlangıç Düzeyi Flüt Öğretimi	Yüksek Lisans
67	Sevda Gedik	1999	Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi Bölümü 1995-1996 Öğretim Yılında Hazırlanan Tanım Programının Birinci Yılına Dayalı Yeni Bir Flüt Eğitimi Taslak Öğretim Programı	Yüksek Lisans
68	Fulya Anıt	1999	Üfleme Çalgılarında Sesin Oluşumu Ve Nefes Tekniği Flüt Odaklı Yapılmış Bir Çalışma	Yüksek Lisans
69	Ece Karşal	1999	Flütün Tarihsel Gelişimi	Yüksek Lisans

70	Altan Renda Kalmukoğlu	1998	Flüt 'ün Tarihsel Gelişimi, Repertuarı Ve Flütle İlgili Yayınlar Üzerine Bir İnceleme	Yüksek Lisans
71	Aynur Atalan	1998	Anadolu Güzel Sanatlar Liseleri Müzik Bölümü Hazırlık Sınıfı Flüt Eğitiminin Hedefler, Hedef Davranışlar İçerik Yönünden İncelenmesi Hazırlık Sınıfı Flüt Dersi İçin Bir Öğretim Programı Taslağının Hazırlanması	Yüksek Lisans
72	Aysun Zekiye Şensoy	1997	Yan Flütün Tarihi Üzerine Bir İnceleme	Yüksek Lisans
73	Zühre Tuskan	1997	20. Yy. Flüt Dağarı Üzerine Bir İnceleme	Yüksek Lisans
74	Gülşen Şatana	1997	Flüt Eğitiminde Major Ve Minör Gamlarının Çalıştırılmasındaki Teknik Sorunların Çözümü Ve Geliştirilmesi	Yüksek Lisans
75	Çiler Akıncı	1996	Peter Lucas Graf 'Check-Up' Flüt Methodunun İncelenmesi	Sanatta Yeterlik
76	Ekrem Hacat	1996	Silahlı Kuvvetler Mızıkta Astsubay Hazırlama Okulu'nda Uygulanan Flüt Eğitimi	Yüksek Lisans
77	Çiler Akıncı	1994	Yan Flüt Tekniği Ve Flüt Dağarının İncelenmesi	Yüksek Lisans
78	Raziye İğdeli	1994	Eğitim Fakülteleri Müzik Eğitimi Bölümlerinde Anadal Flüt Eğitimi Nasıl Olmalıdır?	Yüksek Lisans
79	Hakan Halit Turgay	1993	Ton Geliştirmede İleri Teknikler (Flüt)	Yüksek Lisans
80	Özlem Koçyiğit	1993	Flütün Tarihsel Gelişimi	Yüksek Lisans
81	Güneş Uras	1987	Barok Dönemi Bestecilerinden J.S.Bach, G.F.Handel Ve G.P. Telemann'ın Yan Flüt-Klavsen Yapıtlarının İncelenmesi	Yüksek Lisans

Ek 2. Yüzyıllara Göre Flütün Tarihsel Gelişimi

“Jacqueline Robertson’un ‘Flute Handbook’ isimli eserinden Türkçeye çevirilerek elde edilmiştir. Olası yanlış anlamalar ve yazarın anlatmak istediğini tam olarak aktaramama ihtimali mümkün olabileceği düşüncesiyle metnin yazıldığı dilde orijinali de ekte sunulmuştur.”

10. yy.

Flütün ilk çizimleri 10. yy. da Bizans’ta görülmüştür. 10 ve 11. yy. da Bizansta genellikle çobanların elinde ve sıklıkla tiyatro eserlerine iliştirilmiş olarak görünen yüzlerce flüt resmi bulunmaktadır. 10. yy. da flütlerin nasıl olduğu veya ne tür müzik çaldıkları konusunda bir bilgi bulunmamaktadır. Resimlerde görüldüğü üzere flüt Avrupada bile vardı.

11. yy.

1050-1200 yılları arasında ozanlar Provence saraylarında en sevdikleri enstrüman kemanla görülmüşlerdir. Orta çağın başlarında sanatsal müzik yapmak için kullanılan temel enstrümanlar kavisli ve gerilmiş yaylı çalgılar: Keman, rebap, arp, santur ve gitardı, flüt sadece nadiren taşınabilen org ve latarna ile birlikte görülmektedir. En çok Roma imparatorluğu veya Almanya’da bilinmektedir. Flüt için Alman flütü tabiri kullanılmasının sebebi bu olabilir.

12. yy.

12. yy. da müzik enstrümanlar için ayrı ayrı retilmiyordu ve yazılı kaynakların çoğu zurna veya dümbelek dddę gibi tp fltlere hitap etmektedir. Her türlü flüt genellikle mistik veya ruhani figürlerle, kr yaşamıyla ve ölümle zdeşleştiriliyordu. Ortaçağın en temel kitapları Psalters günlük hayatı gösteren sahne ve figürleri gösteren süslü sayfa kenarları ve büyük harfler içermektedir; fakat sadece 12. yy'a ait iki tane flüt resmi bulunmuştur.

13. yy.

13. yy da flüt, arp, keman ve nota eşliğinde Rudolf Von Ems'in Weltcronik (1255-1270) resminde görülmektedir.

Belki böyle bir orkestra Avustralya ve Bavarian aristokrat toplantılarında 13. Yüzyılda gerçekten bulunmaktaydı. Bir Fransız yazılı kaynakta; Cleomades (1285), Adenet Le Roi tarafından ünlü bir halk şairinin sahip olduğu müzik enstrümanlarının listesi yazıldı. Böylece AdenetFlanders kontu. Gui de Damperre'nin sarayında bir halk şairi olarak flütten ilk kez yazılı bir metinde Travers flüt veya gümüş flüt olarak bahsetmiştir.

14. yy.

14. yy resimleri ve yazılı kaynakları (Fransa ve Almanya'da) flütün sesini trombon ve trompetle kıyaslamaktadır. Resimler flütü askerler tarafından dışarda büyük ziller, davullar, gaydalar ve trompetlerle birlikte çalındığını gösteriyor.

15. yy

15. yy'a doğru flütler bourges ve Pariste yapılan resimlerde meleklerin ellerinde sıkça görülmeye başladı; fakat sadece Almanya ve Fransada tanındılar, İtalya gibi diğer ülkelerde flüt hala bilinmiyordu. Şair ve besteci Guillaume de Machaut flüt ile tüt flütlerin ayrımını yaptı ve eustache Deschamps flütü ikiye ayırdı:

1. Kapalı mekan flütü soft sesli,
2. Yüksek sesli askeri amaçlar için kullanılan flüt.

15. yüzyılın ilk 20 yılından sonra flütle ilgili resim ve yazılı kaynaklar 70 yıl kadar süren bir zamanda nadiren görüldü. O dönemde kaynakların çoğu blok flüte ilişkindi. 15 yy. sonunda askeri flüt tekrar yaygın olarak görülür. Flüt ve davul ikilisi hızla; İtalya, Fransa, Almanya, İspanya ve İsveç'e yeni İsviçre piyade teknikleriyle birlikte yayıldı.

16. yy.

16. yy. da flüt çok farklı boyutlarda yapıldı. Birbirine bağlantı yapılarak çalınan üç parçadan oluşuyordu. Ve farklı ses aralıklarında çeşitleri mevcuttu. 16. Yüzyılın başlarında flüt toplulukları o dönemin 4 bölümlü repertuarını çalarak favori olmuştu. İngiltere, Macaristan, Madrid ve Stutgard saraylarının her birinde düzinelerce hatta yüzlerce flüt vardı.

Pierre Attaingnant 1533 yılında Paris'te 4 bölümlü 58 şarkı içeren iki koleksiyon yayınladı. Bazılarını flüt için, bazılarını zurna, bazılarını da her ikisine uygun olarak yazıldı. Birden çok çalgı için yazılan eserlerin flütü kapsayanı ilk olarak Münih'te Bavarian sarayında 'Orlando di Lasson' yönetiminde görülmektedir. Münihli

müzisyenler kısa süre sonra bu fikirleri Venedik'e taşıdılar. Basılan ilk solo flüt parçası 16. Yüzyılın sonu 17. Yüzyılın başından günümüze gelir. Aurelio Virgiliano'nun II dolcimelo, adlı eserinin 2. Bölümünde 'Ricercate' İtalyan bölme stilinde kornet, keman, traversa ve diğer enstrümanlar için görülmektedir.

17. yy.

17 yy. da ; Viyana, Floransa, İngiltere ve Almanya'da karışık orkestralar bazen 'D- flütü tenor bölümünde diğer bütün enstrümanlarla 8 viol, ut, gitar, bandora, harpsikort ,sessiz trombon,viola, keman ve dulcian) birlikte kullanırlar.

Michael Praetorius ((olfenbüttel) ve Heinrich Schütz (Dresden) çoklu ses ve enstrüman korolarına parça yazan besteciler arasındadır. Bazen parçalarında flütleri diğer enstrümanlara (viyola, trombon,...) karşı ayırmışlardır.

Flütler bazen 'fifre' (düdük) de denilerek İngiltere, İtalya, Fransa ve Almanya'da davullarla birlikte askeri törenlerde çalınır. Philbert Rebillé ve René Pignon (şarkıcı) Fransız sarayında o dönemde meşhur olan pastoral şarkılarda flütü geliştirerek yorumlamalarıyla ünlü oldular. 1680'lerde flüt Fransız ve alman opera ve oda müziklerinde görülmeye başlandı. Jean Baptiste Lully'nin opera balesi "Le Triomphe de l' Amour" (1681) Alman flütünü ilk olarak göz önüne getirir.

18. yy.

Flüt solo bir enstrüman olarak popüler olmaya başlar. Michel de Labarre 'nin Pieces Pour la Flüte Traversiere la Basse Continue (1702) adlı eseri ile de kendi repertuarını oluşturur.

Profesyonel flütçülerin neredeyse tamamı ilk enstrümanları olarak obua çalar. İngiltere'de halk konserlerinde ücretli katılanların oluşturduğu bir izleyici karşısına keman, obua, recorder (üfleli bir çalgı) ve org çalanların yanında çıkarlar. Repertuarlarında solo ve konçerto (çalgı topluluğu) gibi yeni formlar görünür. Fransa ve Almanya'da konserler hala özel olaylardır. Alman müzisyenler flütü 1700'lü yıllarda keşfederler. İçlerinde G.P. Telemann ve J.S.Bach flütün gelişen repertuarından bağımsız ve farklı olarak çalışmalar yaparak flüte katkıda bulunurlar.

Michael Blavet Paris'te bir solocu olarak parlak bir kariyere başlar (1726). Enstrümanlar ve müzik için patlayan bir piyasa; İngiltere, Fransa, Hollanda ve Almanya'da çalgı yapanlar, besteciler, öğretmenler ve yayıncılar için imkanlar sunar. Amatörler için opera aranjmanları ve diğer müzik kaynaklarının basit versiyonlarının basımı artar. Aynı zamanda Dresden flüt virtüözleri zorlayıcı parçalar da yazar. Quantz'ın makalesi " Flüt Çalma Metodu" 1752'de Almanya'da ve Fransa'da yayınlandı.

Senfoni gibi daha geniş skala enstrümantal müzik 18.yy'ın ortalarında ünlü oldu. Enstrümantalciler farklı stillerde çalmaya başladılar ve farklı şehirlerde müzik seven grupları flüt soloculara konser turları yapma olanağı sağladı.

Mozart, Bach ve Hoffmeister'inde içinde bulunduğu klasik bestecilerin solo konçertolarında ve oda çalışmalarında flüt başrol almıştır. Çoğu profesyonel flütçü kendi konçertolarını yazmıştır. Fıfre ve davul bandoları Alman ve İngiliz askeri müziğinde gelenekselleşmiştir. Amerikan kolonilerinde de yedi yıl savaşı (Fransız ve Hint) görülmektedir. Dahi kör çocuk Fredrich Ludwing Dülonsehat eden bir virtüöz olarak kariyerine başladı(1779). Askeri üflemeli çalgılar topluluklarında ve orkestralarında flüt henüz düzenli olmasada daha sık olarak ön plana çıkmıştır. Yeni Paris konservatuvarında François Devienne ve Antoine Hugot 5 flüt profesörlerinden olmuştur.

19. yy.

Dulon ve Louis Drouet ünlü virtüözlerdir. Seyehat eden flütçüler Avrupa'nın her yerinden farklı stiller getirmişlerdir.

Konçertolar, fanteziler, ve çeşitlemeler (varyasyonlar) popüler formlardır.

Viyana'da Georg Bayr geliştirilmiş daha düşük bir dizi ile bir flüt üretir (1813).

Muhtemelen bu model Beethoven, Kuhlau, Schubert ve Weber'in ilk çalışmalarında kullanılmıştır. Theobald Boehm (1794-1881) kuyumculuk mesleğini flüt virtüözü olmak için bırakır.

1826'da flüt yapılan bir atölye açar. Flüt hevesi Avrupa'da özellikle İngiltere'de manik bir hal alır. Senfoni orkestraları artık düzenli olarak flütü içerir hatta tamamıyla bir bölümü nefesli çalgılar için ayırır.

Yaylı bölümü daha geniş yer alır ve bütün enstrümanlar daha yüksek sesle çalınır; fakat askeri türden karışık üflemeli bandolar daha yaygındır ve bu alan profesyonel flütçülerin eğitiminin ve istihdamının çoğunu sağlar.

Konçertolar bilinmiyor ve flütçülerin solo performansı nadir görülüyor.

Boehm'in ring-key flütü Brüksel konservatuvarında kabul edildi; fakat Saxony'de Fürstenau ve Paris Konservatuvarında profesör olan Tulou gibi başka yerlerde flüt çalanlar bu flütün tonunu beğenmediler ve trompet gibi ses çıkardığını düşündüler.

1884'te Amerikada ilk Boehm flütler yapıldı.

Dresden ve Leipzig konservatuvarlarında Moritz Fürstenau'nun öğrenciler Bach'ın sonatlarını sınavlarda çalışıyorlardı; fakat başka yerlerde barok müzik unutulmuştu.

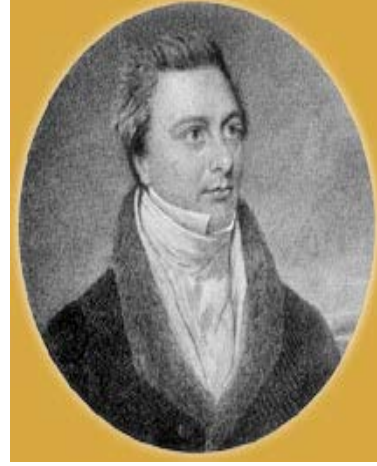
1860: Louis Dorus (1812-96) Paris konservatuvarında Boehm flütü tanıtır ve Louis Lot (1807-96) flütlerin resmi tedarikçisi olur. Gümüş flütler Paris'te popüler olur.

Baptiste Sauvlet Berlin'de (1873-1876) Bilse'nin konser orkestrasında hizmet eder. Bunu başka Fransız ve Alman Boehm flütçüler takip eder. 1879'da Roman Kukala Viyana'da Boehm flütü tanıtır.

Berlin'de Emil Prill (1867-1940) Boehm Flütü üzerine alır(1882).

Debussy'nin orkestral tonda şiiri, Prelude a l'apres-midi d'un faune, flüte yeni bir müzikal kimlik kazandırır(1894). Solo flüt bölümünü Georges Barrere (1876-1944) çalar.

William S. Haynes (1864-1939) ve kardeşi George Boston'da Boehm flütü yaparlar(1888).

20. yy.

Flüt çalanların kayıtları (ilki ,1890) daha yaygınlaşır. 1906'da bayan bir flütçünün kaydı vardır; ancak kadınlar hala orkestral pozisyonlardan uzaktır(2. Dünya savaşı'na kadar).

1925: Elektrikli mikrofonlar, seslerin tabii olarak kaydedilmesi ve radyo birkaç flütçünün yaygın olarak kayıt yapmalarını sağlamıştır.

Alman amatör müzisyenler kayıt ve barok repertuarla ilgilenmeye başlarlar.

Gümüş formu geliştirile Boehm flütler Almanya ve İngiltere hariç her yerde orkestralarda en çok görülen tipi oluşturur. 1924'te önder flüt yapımcısı William Sç Haynes Co (Boston) ağaç flüt yapmayı bırakır.

Alman ve İngiliz profesyonel flütçüler Fransız stili olan vibrato ile çalmaya alışmaya başladılar. Bu süreç 1970'lere kadar devam etti.

1936'da Bach'ın flüt sonatlarının ilk baskısı "urtext" yapıldı. (bestecinin yazdığına hiçbir şey eklenmedi).

Japon şirketler ve artan bir sayıda Amerikalı şirketler dünya çapında bir Pazar için Fransız stili gümüş flütler üretir.

Dünya savaşından sonra Almanya ve diğer yerlerde Barok flütle performans ve kayıtlar çok daha yaygın bir hal alır.

Dünya savaşıyla Londra firması Rudell Carte & Co. geniş çapta flüt modelleri üretmeyi bırakır (Post-Modern Boehm Flütler).

Yeni müzik (klasik ve jazz) tam olarak flüt çalmaya yönelik olmayan yeni teknikler belirler.

A = 440 standardının kabulü askeri bandolara yeni enstrümanlar getirdi, İrlanda ve İskoç flüt bandolarına; fakat birçok senfoni flütçüler A = 435 için tasarlanan flütleri çalmaya devam etti.

1962: Frans Brügger, kayıt ve barok flütün ilk uluslar arası starı, kayıt yapmaya başladı.

Albert Cooper flütü A = 440'a tonlayan yeni ölçü seti icat eder, aynı zamanda tonları değiştiren ağızlık stilleri icat eder.

Yorumcular kayıtların ve seyahatlerin flüt çalmayı, en azından ortak müzikte daha tek formulu ve daha az bireyselleştirdiğini fark ettiler.

1975: Stephan Preston barok flütle Bach sonatlarını kaydeder. Barok müziğin faksimile (suret) baskıları daha yaygın oldu. 18. yy. müziği performanslarında barok flüt daha aşına bir ses olmaya başladı.

Tarihi ve halk çalgıcıları eski enstrüman ve çalma stillerini yeniden keşfederler.

Çeşitli alto ve bas flütler modern müzik ve flüt topluluklarında kullanmak için icat edildi.

Üretimin lideri olan Amerikalı ve Japonlar Cooper'ın skala ve ağızlıklarını uyguladılar.

Hollandalı çalgı yapımcısı Eva Kingma çeyrek tonlu flütü geliştirir.

1940 öncesi flütleri ortak profesyonel flütçüler tarafından artık kullanılmamaktadır. Şimdi bu flütler aynı "Fransız modeli" flütü, çizgide anahtarlı, B. Ayaklı, Cooper ağızlıklı ve Cooper skalalı flüt çalmaktadırlar; fakat 1990'larda ağaç flütlerin Cooperize edilmiş formu yeniden ortaya çıkar.

Flute Handbook

Jacqueline Robertson

Table of Contents

History of the Flute

3-13

History of the Flute

Taken from www.flutehistory.com

10th Century

- The earliest depictions of a transverse flute in Western culture come from Byzantium in the 10th century
- Tenth- and 11th-century Byzantine manuscript illustrations provide hundreds of images of flutes, usually in the hands of shepherds and most often held to the player's right.
- Nothing is known about what flutes were like, or what music they played, in the 10th century. Pictures provide the only indications that transverse flutes even existed in Europe.

An early 11th-century copy of the sermons of St Gregory of Nazianz shows a goatherd who holds his instrument to the left. In the accompanying sermon St Gregory describes the rebirth of nature at Easter time.

11th Century

A wall painting at Hagia Sophia, Kiev, showing a group of acrobats of the Imperial Byzantine Circus playing flute, trumpets or shawms, lute, psaltery, and cymbals.

A bronze aquamanile, or water-vessel, of around 1100, found in eastern Slovakia and now in the National Museum, Budapest.

- Between about 1050 and 1200 the troubadours appeared at the courts of Provence together with their most favoured instrument, the fiddle.

- The main instruments for performing art music in the early middle ages were bowed and plucked strings: fiddle, rebec, harp, psaltery, and gittern. The transverse flute appears only occasionally along with other instruments such as portative organ and hurdy-gurdy. It seems to have been known only in the Holy Roman Empire, or the lands loosely known as Germany. This is probably the source of the names *flûte d'Allemagne* and 'German flute' for the transverse instrument.

12th Century

- Music was not conceived for specific instruments in this period, and most written references to flutes can refer to duct flutes such as recorders or tabor pipes. Flutes of all kinds are often identified with mythical or spiritual figures, with pastoral life, and with death.
- Psalters, the most common books of the middle ages, often contained elaborately decorated page borders and initial capitals showing scenes and figures from daily life. But only two such 12th-century illustrations of transverse flutes have been found.

In a manuscript compendium of sermons compiled by the 12th-century Benedictine Abbess Herrad von Landsberg of Hohenburg Sainte-Odile in Alsace, the effect of the sirens' music-making on the ship's crew is meant to remind us of the fate of those who fall prey to the seductions of the world. In the second picture the sirens have put down their instruments in order to attack the sailors and throw them overboard.

13th Century

- A transverse flute is shown in an ensemble with harp, fiddle, and rote in an illustration in Rudolf von Ems's *Weltchronik* (c1255-70). The same combination of instruments occurs

in Ulrich von Türrheim's *Der starke Rennewart* (c1300), so perhaps such an ensemble really existed in Austrian and Bavarian aristocratic circles in the 13th century.

- A French literary set-piece, *Cleomadés* (c1285), by Adenet le Roi, lists the musical instruments owned by a famous minstrel. Adenet, himself the chief minstrel at the court of Gui de Damperre, Count of Flanders, gives the first unmistakable literary reference to transverse flutes, as *Flahutes d'argent traversaines*, or, literally 'silver transverse flutes'.

Illustrations in the *Cantigas de Santa María*, a Spanish collection of monophonic sacred songs in the Galician language made by King Alfonso X the Wise, King of Castile and León (1221-84), depict altogether more than 40 different instruments, a far richer and more varied instrumentarium than French or Italian sources of the same period.

14th Century

- Fourteenth-century pictures and literary references in France and Germany compare the sound of the flute to the trombone and trumpet. Pictures show transverse flutes being played outdoors by soldiers together with large bells, drums, bagpipes and trumpets.
- Transverse flutes appear rather frequently in the hands of angels in illuminated manuscripts made in Bourges and Paris around the turn of the 15th century. But they seem to have remained familiar only in Germany and France, while unknown in other countries such as Italy.
- The poet/composer Guillaume de Machaut made a distinction between transverse flutes and recorders or other duct flutes, and Eustache Deschamps suggested that the flute led a double life as a soft, indoor instrument, as well as a loud one with military connotations.

A miniature containing 54 songs by the Minnesinger Johannes Hadlaub shows a 4-stringed fiddler and a transverse flute player holding the instrument to his right, accompanying a singer seated between them. The music in the manuscript is monophonic, but perhaps the instruments doubled the vocal line, or played drones or improvised other parts.

15th Century

- Pictures and literary references involving transverse flutes become rare for about 70 years after the second decade of the 15th century. Most of the references that do exist might refer to duct flutes.
- At the end of the 15th century the military flute becomes common again, particularly in the hands of Swiss mercenary troops and in combination with side drums. The flute and drum combinations quickly spread to Italy, France, the German lands, Spain, and Sweden together with new Swiss infantry techniques.

A woodcut from Leonhard Fronsperger's manual of military discipline, *Fünff Bücher. Von Kriegss Regiment und Ordnung* (Frankfurt, 1555), shows a military transverse flute player from behind, so that we can see his flute case slung over his shoulder to carry several different-sized instruments.

16th Century

- The flute was made in several sizes in the 16th century. The consort consisted of three sizes of instrument pitched a 5th apart: a bass with a lowest note of G, a tenor/alto with a lowest note of D, and a discant with a lowest note of A. The commonest consort had a bass and three tenor/altos. By the early 16th century, ensembles of flutes had become a favorite for playing the 4-part consort repertoire of that period. Courts in England, Hungary, Madrid, and Stuttgart each owned dozens or even hundreds of transverse flutes.
- Pierre Attaingnant published two collections containing 58 Chansons in four parts (1533) in Paris. He designates some as suitable for flutes, some for recorders, and some for both. More commonly, publications leave the choice of instruments to the players.
- Mixed consorts including flutes first appear in sacred compositions at the Bavarian court in Munich under Orlando di Lasso's direction. Munich musicians soon take these ideas to Venice.
- The first printed solo pieces for transverse flute survive from the end of the 16th century and the beginning of the 17th. Aurelio Virgiliano's *Il Dolcimelo*, book 2 (c1600) contains *Ricercate* in the Italian division style for cornetto, violin, *traversa* or other instruments.

Copies of this picture, in which a flutist, singer, and lutenist play from a part-book containing Claudin's chanson 'Jouissance vous donneray', survive in Vienna, St Petersburg, and Meiningen. In some the flutist plays the superius part, in others the tenor.

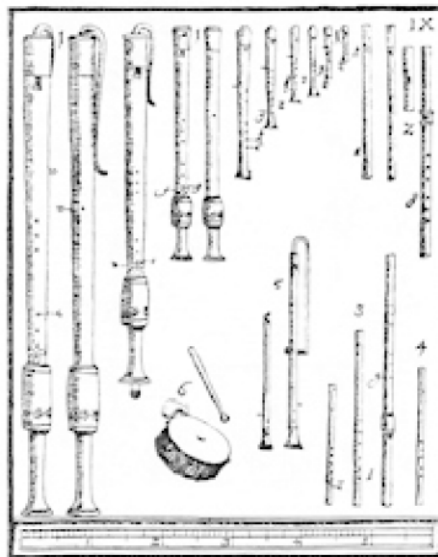
By the late 16th century military instruments are sometimes differentiated from indoor flutes. Here four soldiers play consort music.

17th Century

- Mixed consorts in Vienna, Florence, England, and Germany sometimes use a D flute on the tenor part together with all sorts of other instruments: viols, lutes, cittern, bandora, harpsichord, muted trombone, viola bastarda, discant fiddle, and dulcian.
- Michael Praetorius (Wolfenbüttel) and Heinrich Schütz (Dresden) are among the composers writing pieces for multiple choirs of voices and instruments, sometimes specifying groups of flutes to contrast with viols, trombones, crumhorns, recorders, and other instruments.
- Marin Mersenne's *Harmonie Universelle* (1636) gives a four-part Air as an example of music for a flute consort.
- Jacob van Eyck's three-part collection of diminution-variations on popular tunes, *Der Fluyten Lust-hof* (Amsterdam, 1646), specifies a discant flute in G as an alternative to a recorder at the same pitch.
- Flutes, now sometimes referred to as 'fifes' remain in use with drums in military and ceremonial music of England, Italy, France, and Germany.
- Philbert Rebillé and René Pignon Descoteaux. the latter known as a fine singer, became

famous at the French court for their moving interpretations on the flute of the delicate pastoral songs fashionable at the time.

- Flutes began appearing in French and German opera and chamber music in the 1680s. Jean-Baptiste Lully's opera-ballet *Le Triomphe de l'Amour* (1681) first specifies *Flûtes d'Allemagne*.

Recorders (on the left) and flutes (lower right) from Michael Praetorius's *Syntagma Musicum* (1619).

18th Century

- The flute starts to become popular as a solo instrument and to acquire its own repertoire with Michel de Labarre's *Pieces pour la flûte traversière avec la basse-continue* (1702).
- Professional flutists nearly all play oboe as their first instrument. In England they appear before a paying audience in public concerts, alongside players of the violin, oboe, recorder, and keyboard. Their repertoire includes new forms such as solos (sonatas or suites for flute and basso continuo) and concertos. Concerts in France and Germany are still mostly private affairs.
- German musicians discover the transverse flute in the 17-teens. Composers including G.P. Telemann and J.S. Bach contribute works in a distinctive style to the growing repertoire for the flute.
- Michel Blavet begins a brilliant career as a soloist in Paris (1726).
- A booming market for instruments and music provides opportunities for makers, composers, teachers, and publishers in England, France, Holland, and Germany.
- The printing of opera arrangements and other music in easy keys for amateurs increases. Meanwhile Dresden flute virtuosi write challenging music in a range of difficult keys. Flutes become a more regular feature of opera scores, and the Italian operatic style dominates flute music.
- Quantz's *Essay of a Method of Playing the Flute traversiere*, a massive treatise on

performance practice, is published in German and French in 1752.

- Larger-scale instrumental music such as the symphony becomes fashionable in the mid-18th century. Instrumentalists develop distinctive styles of playing, and groups of music-lovers in various cities provide opportunities for flute soloists to make concert tours.
- Solo concertos and chamber works by classical composers including Mozart, J.C. Bach, F. A. Hoffmeister feature the flute. Most professional flutists write their own concertos.
- Fife and drum bands are now 'traditional' in German and English military music. They appear in the American Colonies during the Seven Years' (French and Indian) War.
- The blind child prodigy Friedrich Ludwig Dülön begins a famous career as a touring virtuoso (1779).
- Military woodwind ensembles and orchestras begin featuring flutes more frequently, though not regularly.
- François Devienne and Antoine Hugot are among 5 professors of flute at the new Paris Conservatoire.

Frederick the Great becomes King of Prussia in 1740, appointing C. P. E. Bach as his keyboard player and enticing his flute teacher Quantz to leave Dresden and become Music Director in Berlin.

19th Century

- Dülön and Louis Drouet are famous virtuosos. Touring flutists bring different styles of playing to all parts of Europe. Concertos, fantasies, and variations are popular forms.
- Charles Nicholson (1795-1837) moved to London from Liverpool and becomes popular as a soloist 1816-36.
- In Vienna, Georg Bayr develops a flute with an extended lower range (1813), probably used in early performances of Beethoven, Kuhlau, Schubert, Weber, etc.
- Theobald Boehm (1794-1881) gives up his goldsmith's business to become a flute

Leipzig virtuoso Johann George Tromlitz, a soloist famous for his powerful tone and perfect intonation, publishes a massive flute tutor (1791).

- virtuoso. Opens a flute making workshop in 1826.
- Enthusiasm for the flute becomes something like a maniac in Europe, particularly in England.
 - Symphony orchestras now regularly include flutes as well as a full brass section. String sections become larger, and all instruments are playing louder. But mixed wind bands of the military type are much more common, and provide most of the employment and musical training for professional flutists. Concertos are unknown, and solo performance by flutists becomes rare.
 - Boehm's ring-key flute is officially adopted at the Brussels Conservatoire. But players in other places, including Fürstenau in Saxony and Tulou, Professor at the Paris Conservatoire, dislike its tone and feel it sounds too much like a trumpet. The first Boehm flutes made in America ca. 1844.
 - Moritz Fürstenau's pupils at Dresden and Leipzig conservatories play Bach sonatas at examinations. But elsewhere, baroque music is forgotten.
 - 1860: Louis Dorus (1812-96) introduces the Boehm flute at the Paris Conservatoire and Louis Lot (1807-96) becomes its official supplier of flutes. Silver flutes become popular in Paris.
 - Baptiste Sauvlet serves in Biltse's concert orchestra, Berlin, 1873-76, followed by other French and German Boehm flutists. 1879: Roman Kukala introduces the Boehm flute in Vienna.
 - Emil Prill (1867-1940) of Berlin takes up the Boehm flute (1882).
 - Debussy's orchestral tone poem *Prélude à l'après-midi d'un faune* gives the flute a new musical personality in 1894 with Georges Barrère (1876-1944) playing its solo flute part.
 - William S. Haynes (1864-1939) and his brother George making Boehm flutes in Boston (1888).

The blind virtuoso Friedrich Ludwig Dülon (1769-1826), perhaps the first travelling flutist to be thought of as a 'great artist'.

Charles Nicholson (1795-1837), the most prominent English virtuoso of the early 19th century.

20th Century

- Recordings of flute-players (the earliest c1890) become more common. A female flutist in Germany records in 1906, but women are still excluded from orchestral positions until after World War 2.
- 1925: electric microphones, "high fidelity" recording, and radio encourages a few flutists to record extensively.
- German amateur musicians become interested in the recorder and the baroque repertoire.
- Silver modified-Boehm flutes become the commonest type in orchestras everywhere except Germany and England. By 1924 the leading flute maker, William S. Haynes Co. (Boston), has discontinued wooden flutes.
- Wayman Carver (Chick Webb band) becomes the first well-known jazz flute specialist (1932). He is followed by many more during the 1950s.
- German and English professional flutists begin to adapt to French-style playing with vibrato. The process continues until the 1970s.
- The first "Urtext" edition (nothing added to what the composer wrote) of Bach's flute sonatas (1936)
- Japanese companies and a growing number of American ones are all producing standard French-type silver flutes for a worldwide market.
- Performances and recordings on baroque flutes become more common in Germany and elsewhere after World War 2.
- The London firm of Rudall, Carte & Co. ceases producing a wide variety of flute models (Post Boehm flutes) with World War 2.
- New music (classical and jazz) begins to specify techniques not part of "proper" flute playing.
- Adoption of a standard pitch of A=440 brings new instruments to military bands, Irish and Scottish flute bands, but many symphony flutists continue to play flutes designed for A=435.
- 1962: Frans Brüggen, the first international star of the recorder and baroque flute, begins recording.
- Albert Cooper devises a new set of measurements to tune the flute at A=440, as well as new embouchure styles which change its tone.
- Commentators began to notice that recordings and rapid travel are making flute-playing, at least in mainstream music, sound more uniform and less individual.
- 1975: Stephen Preston records the Bach sonatas on a baroque flute. Facsimile editions of baroque music become more common. The baroque flute becomes a familiar sound in performances of 18th-century music.
- Folk and historical players are rediscovering and adapting earlier instruments and playing styles.
- Various alto and bass flutes are invented, for use in modern music and in flute ensembles. Composers use electronics and percussion more in combination with flute.
- Cooper's scale and embouchures adopted by the American, Japanese makers who dominate production.
- Dutch maker Eva Kingma develops a quarter-tone flute.

- Pre-1940 Boehm flutes are no longer used by mainstream professional flutists, who now nearly all play the same "French model" flute, with in-line, perforated keys, B-foot, Cooper embouchure and Cooper scale. But by the late 1990s, wooden flutes have made a comeback in a new, Cooperized form.

Editable magnetic tape and long-playing records begin a boom in the recording industry. Jean-Pierre Rampal begins a recording career with a vast quantity of unknown baroque repertoire.

ÖZGEÇMİŞ

1979 yılında Sivas'ta doğdu. İlk, orta ve lise eğitimini Sivas'ta tamamladı.

Ön Lisans Eğitimi: 1998-2001 On Dokuz Mayıs Üniversitesi, Amasya Meslek Yüksek Okulu, Turizm ve Otel İşletmeciliği Bölümü.

Lisans Eğitimi: 2003-2007 Cumhuriyet Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi, Müzik Öğretmenliği Bölümü (Sınıf-Bölüm İkincisi).

Yüksek Lisans Eğitimi: 2013-2015 Cumhuriyet Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Müzik Öğretmenliği Bölümü.

2007 yılında MEB'de Müzik Öğretmeni olarak göreve başladı. Lisans eğitimi ve öğretmenlik yaptığı süreçte yurt içi ve yurt dışında çok sayıda konser ve etkinliklerde görev almıştır. 2013 yılından beri Sivas Muzaffer Sarısözen Güzel Sanatlar Lisesinde Yan flüt öğretmeni olarak görev yapmaktadır. Evli ve bir çocuk babasıdır.